

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org

Sayı: 2004-11 **35** *Yıl:2 *21 Mayıs-3 Haziran 2004 *Fiyatı: 750. 000 TL ISSN:1303-9350

Irak'ta, Türkiye'de ve her yerde İŞKENCELERİN SORUMLUSU EMPERYALİZMDİR!

Kayıplar Haftası etkinlikleri başladı

Egemenler tarafından yıllar boyunca muhalif güçlere karşı sindirme ve korkutma aracı olarak sistemli olarak uygulanan kaybetme politikası, kaybetme korkusunu yaşayanlarca yüzyıllardır sürdürülmektedir. Türkiye'de 21 Mart 1995'te Hasan Ocak'ın gözaltında kaybedilmesiyle, kayıp politikasına daha etkin araç ve yöntemlerle, bilinçli bir müdahale bulunmaksızın kayıpların aranmayacağını, dahası bulunamayacağı gerçeği ile hareket edildi.

Bu amaçla, güçlü bir kampanyanın ardından ilk başlarda bir avuç insanla 27 Mayıs 1995'te Galatasaray Lisesi önünde oturma eylemi başlatıldı. Sonraları "Cumartesi Anneleri" denilecek kayıp yakınları ve eylemciler tarafından. Bu yıl da Kayıplar Haftası'na çeşitli etkinliklerle başlandı.

İHD İstanbul Şubesi, YAKAY-DER, ICAD 17 Mayıs "Gözaltında Kayıplar Günü" ile ilgili bir eylem takvimi çıkardı.

Bu takvime göre ilk eylem 17 Mayıs Pazartesi günü saat 13:00'te Galatasaray Postanesi önünde yapıldı. Eyleme HÖC, ESP, EKB, ÖTP, SDP, Tuncelililer Derneği ile 78'liler Vakfı da destek verdi. *Sayfa 7*

İşkence, yaparı aşağılayan ve kaybedeceğini niteleyen gerçekliğiyle bir kez daha gündemde. Ülkemizde de binlerce örneğiyle uygulanan bu insanlık dışı yöntem, bugün Irak'ta bir halkı aşağılamak, onurunu ve gururunu kırmak için emperyalist işgalciler tarafından uygulanıyor ve aymazca bunun fotoğrafları kamuoyuna yansıtılıyor. Bizler tüm bu işkencelerin sorumlularının emperyalistler, işbirlikçileri ve uşakları olduğunu biliyoruz. Ve onlara karşı yürütülen hiçbir direniş ve savaş bu yöntemlerle yok edilemez. Bunu 31 yıl önce İbrahim Kaypakkaya göstermişti, bugün direnen ve gerçek özgürlüğü için savaşan Irak halkı, Filistin halkı gösteriyor.

İşçi-köylü'den

EMPERYALİSTLER VE UŞAKLARI
HALKLARA ÖZGÜRLÜK GETİREMEZ!

Sayfa 30

**KATLEDİLİŞİNİN 31. YILINDA
KOMÜNİST ÖNDER İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI
ANMA GECESİNDE BULUŞALIM!**

PROGRAM

AGİRÊ JÎYAN

ARZU

KAZIM KOYUNCU

METİN-KEMAL

KAHRAMAN

PARTİZAN MÜZİK

TOPLULUĞU

GRUP HAYKIRIŞ

HALK OYUNLARI

SİNEVİZYON

DELEGASYONLAR

KONUŞMACILAR

22 MAYIS 2004 • saat 15.00

UNI-Halle Wuppertal

Albert-Einstein-Str. 20 • Wuppertal

GECE TERTİP KOMİTESİ

“Burjuva uygarlığının derin ikiyüzlülüğü ve yapısında var olan barbarlık, saygı değer biçimlere büründüğü kendi vatanından çırılçıplak kaldığı sömürgelere döndüğümüzde, gözlerimizin önünde apaçık belirir.” Marx’ın yaptığı bu tespit aslında söz gerektirmeyecek kadar bugüne ışık tutan bir gerçeği ortaya koymakta.

Büyük Ortadoğu Projesi’nin getirdiği “ÖZGÜRLÜĞÜN” FOTOĞRAFLARI IRAK’TA ÇEKİLDİ!

İnsanlık tarihinin yabancı olmadığı gelişmeler yaşanıyor yine. Emperyalizmin vahşetinin belgelendiği fotoğraflar dünya kamuoyunun gözleri önünde. “Özgürlük” fotoğrafları ve belgeleri olarak bakılan bu fotoğraflar özgürlük bekleyen diğer Ortadoğu ülke halklarının endişeyle izlediği gelişmeler. ABD’nin aylar öncesinden açıkladığı ve uygulamaya sokmanın koşullarını ve zeminini yarattığı Büyük Ortadoğu Projesi’nin oturtulduğu temel zemin özellikle başta Ortadoğu olmak üzere dünya halklarına “barış”, “adalet”, “medeniyet” ve “özgürlüktü”. Irak halkı ayları aşan bir zaman diliminde paylarına düşen “özgürlüğün” bedelini ödediler ve ödüyorlar. Tıpkı Afganistan halkı gibi.

Irak’ta genişleyen direniş cephesiyle köşeye sıkışan ABD, bu fotoğraflarla çıkmazını ve sıkışmışlığını biraz daha derinleştirdi. Seçim arifesinde açığa çıkan bu fotoğraflar Irak bataklığını genişletmesinin yanısıra Bush açısından da ciddi bir puan kaybını beraberinde getirdi. Ve “ne yazık ki” yaptığı açıklamalarda yaşanan durumu kurtarmaya yetmeyecek kadar acizce ve çaresiz. “Münferit” olaylar olarak açıklandı durum. Birkaç “kendini bilmez ABD askeri” yüzünden bütün Amerikan ordusunu yargılamak doğru değildi! Ve en önemlisi de ABD’nin aylardır Irak’ta yaratmaya çalıştığı “özgürlük”, “barış” ortamı bu birkaç resimle yargılanamayacak kadar “değerliydi.”

Durumun izahatı açısından “Bugün, Birleşik Devletler, emsalsiz askeri gücü ve politik etkinlik pozisyonunun tadını çıkarmaktadır” diyor ABD’li yetkililerinden biri. Yaşanan “münferit” olaylara damgasını vuran ve yönlendiren bu anlayış bugün ve gelecekte yaşananların da sorumlusu. Irak’ta görev yapan katillerin ve işkencecilerin bizzat bu tür yöntemleri uygulamaları için eğitim gördükleri bir gerçektir. Uygulanan işkence yöntemlerinin tümü özel eğitimlerle öğreniliyor ve uygulanıyor. Şu anda Irak ve Afganistan’da görev yapan işkenceciler CACI ve Titan adlı kuruluşların eğitilmiş özel elemanları. Bu iki kuruluş İsrail ile önemli ilişkiler içinde. Kamuoyuna yansıyan bilgilere göre burada eğitilen katiller sürüsünün çoğunluğu İsraililerden oluşuyor. Başlarında Amerikalı şefleri ile birlikte eğitilen bu küçük birimler Irak işgalinde önemli roller üstlenmiş durumda.

Çekilen işkence fotoğrafları için “gözlerine inanamayan” Bush büyük bir “üzüntü” içinde olduğunu belirtirken, “Irak halkı yaşayacakları sınırsız özgürlük için bize teşekkür edecekler” deme cüreti ile halkının ve dünya kamuoyunun karşısına çıktı.

Düştüğü çaresizliği kapatma ve korkularını yenme telaşı ile.

Kamuoyunun tepkisi ve yaratılan basınç ile Ebu Garip’e Guantanamo Üssünün komutanı atanmış! Namı oldukça yaygın bu katil de 700’den fazla esirin dörtte üçünü konuşurmakla ün yapmış. Hangi ve nasıl yöntemlerle diye sormuyoruz çünkü Irak’tan yansıyan fotoğraflardan bir farkı olduğunu hiç kimse düşünmüyor. İşgalin başladığı günden bu zamana yaşanan hukuksuzluğun sınırsızlığını bir dizi örnekle açıklamak mümkün. Örneğin bugüne kadar hapse konulan 43 bin Iraklı’dan sadece 600’ü yargıya sevk edilmiş durumda. Hiçbir şekilde aile ve avukatlarıyla görüştürülmeyen esirlerin geri kalanının akıbeti konusunda hiçbir bilgi yok. İşleyen Amerikan hukukunun yasalarına göre; işkence ile katledilmeleri, infaz edilmeleri, toplu mezarlara konulması yaşanması muhtemel değil yaşananlar.

Uzayan direnişin yanı sıra patlak veren bir dizi olay ABD’yi sadece önümüzdeki dönem politikaları açısından değil işgal ortakları cephesinden de sıkıntıya sokmakta. Şiilerin direnişe katılımıyla birlikte büyüyen direniş karşısında asker çekme kararı alan ülkelerin yanı sıra bugün ortaklığa devam eden ülkelerin mevcut duruma ne kadar zaman dayanacakları ayrı bir tartışma konusu. Verilen askeri kayıplar ve her türlü zora rağmen teslim alınamayan ve çözüm bulunamayan direniş, denilebilir ki işgalci güçler arasında belli çatlakların yaşanmasının da zeminini hazırlıyor.

ABD’nin BOP için koyduğu İslam modeli ve beslediği Ortadoğu ülkeleri yaşanan gelişmeler karşısında önümüzdeki dönem belirlenecek tavır ve tutumlarını önemli ölçüde etkileyecektir. Halkın nefreti ile birlikte belli politikaların yaşam bulması halinde içine girecekleri durum karşısında tepkilerin farklılaşma ihtimali, önümüzdeki dönem açısından ABD’yi kaygılandıran diğer bir mesele.

Irak’ta çekilen ve kamuoyuna sunulan resimler her ne kadar “üzüntü” ile karşılansa da dünya halklarına önemli bir gözdağı verme ve tehdit unsuru olarak da kullanılmakta. “Medeniyete ayak direyenlerin” sonu böyle olur mesajı fotoğraflarla birlikte gönderilmekte. Korku ve tek egemen güç psikolojisini dünya halklarında yaratmak ve bunu sınırsız kullanmak yine gelişen bu savaşın bir parçası. Fotoğraflar tesadüfi olarak yansımadı kamuoyuna. Psikolojik savaşın bir parçası haline getirilerek kullanılması bu anlamıyla tüm tesadüfi ihtimalleri ortadan kaldıran bir gerçek. Ve diğer bir gerçek daha var ki o da

tüm bu medeni uygulamaların karşısında medeniyetsizlerin uyguladıklarının da meşrulaşması durumunun tartışılır olması.

BU FOTOĞRAFLAR YENİ DEĞİL!

“Burjuva uygarlığının derin ikiyüzlülüğü ve yapısında var olan barbarlık, saygı değer biçimlere büründüğü kendi vatanından çırılçıplak kaldığı sömürgelere döndüğümüzde, gözlerimizin önünde apaçık belirir.” Marx’ın yaptığı bu tespit aslında söz gerektirmeyecek kadar bugüne ışık tutan bir gerçeği ortaya koymakta. Dün gerçekliğini koruyan bu tespit bugün bir kez daha yaşananlarla doğrulanıyor. Çünkü emperyalizmin işgal ettiği coğrafyaların tümünde gördük bu fotoğrafları. Yaşlı Vietnamlı kadının alınına dayalı Amerikan namlusu dünya halkları açısından hafızalardan silinmeyen bir fotoğraf karesidir. Hiroşima bu tarihin yine önemli bir kesitidir. Yanmış cesetler, sokakta koşan çıplak, yalın ayak çocuklar yine bu tarihi fotoğraf karelerinden biri. Somali, Afganistan’ı yine bu fotoğraf karelerine eklemek mümkün.

Bu fotoğraf karelerinden daha ürkütücü olanını gördü ülkemiz ezilenleri. 1980 AFC’sinin hemen ardından Diyarbakır Zindanına konulan yüzlerce yurtsever, devrimci ve komünist tutukluya uygulanan işkenceler Irak’taki resimleri aratmayacak düzeydeydi. Tutukluların zorla cinsel ilişkiye zorlanmalarından, saatlerce süren işkenceli sorgulama, kadın tutuklulara tecavüz, tarihini unutmayanların hafızalarında. Tutsakları teslim almak için yapılan bu uygulamalar şimdi Irak halkının teslim alınması ve dize getirilmesi için uygulanıyor. Ancak ne kadar benzerdir ki o gün tutuklular kayıplara rağmen teslim alınamamışlardı. Ve bu durum şimdi Irak’ta yaşanıyor. Tüm vahşete rağmen halk; onuru, toprakları ve bağımsızlıkları için direniyor. Filistin’in eli taşlı küçük generalleri şimdi Irak sokaklarında savaş tanklarına taş atıyorlar. Devam eden katliamlara rağmen Felluce başta olmak üzere ABD, Irak’ın hiçbir kentinde tam hakimiyet kuramıyor.

ABD’yi tebrik etmek ise yine uşak AKP hükümetinin görevi oldu. Dünya kamuoyunun tepkiyle karşıladığı fotoğraflar için Başbakan danışmanı Egemen Bağış yaptığı açıklamada; “ABD yönetiminin fotoğrafları dünya ile paylaşması ve olayın üzerine gitmesi taktire değer” diyor. İşkencecileri savunmak ve kollamak en yakın uşağının görevi idi ve bu görev de yerine getirildi.

Tayfun Devocioğlu gibi kimi köşe yazarları ise sorunu nasıl işleyip ele aldılar? “Şimdi gelelim manşetten sorduğumuz soruya; Türk askeri benzer bir harekette bulunsaydı, Türk basını ne yapardı?” sorusunu sorarak devam ediyor, “benim fikrim şu; hiçbir gazete böyle bir fotoğraf yayınlamayamazdı.” Nedeni mi; “ve bizim askeri-miz vatani korumak için haklı, kaçınılmaz bir savaşa girdi.” Bu yüzden T. Kürdistanı’nda yapılan işkence ve katliamlar haklıydı. Ancak ABD askerlerinin yaptıkları haksızlık çünkü onlar Irak topraklarına zorla girmişler. Gerilla cesetleri ile çekilen hatıra fotoğrafları unutulmadı daha. Unutulmadı ve üstüne gerilla kulaklarının kesilerek anahtarlık koleksiyonunu belgeleyen hatıra fotoğrafları eklendi. Ama bunlar üzerine fırtına koparılması gereken meseleler değil çünkü “onlar vatanlarını korumak için” yaptılar bu vahşet örneklerinin tümünü. Teslim olmayana, direnene haklı ve onurlu mücadelesini yürütenleri dize getirmenin yolu olarak kullanılan bu işkence ve vahşetin tümü onların kendi korkularını yenmelerine yetmediği gibi tüm bunlara rağmen insanlık tarihi bunları unutmuyarak ve onurlu mücadelesini devam ettirerek kendi tarihini yazmaya devam ediyor.

İnsanlık tüm onursuzluklara rağmen onurunu korumaya devam ediyor. Ebu Galip hapishanesinde tutulan kadın tutsağın mektubundan anlıyoruz biz bunu; “Hayvani zevkinin aracı olmadığımızda, kendimizi şehvetlerine teslim etmediğimizde bizi nasıl öldüresiye dövdüklerini ifade etmeme izin verin.”

İnsanlığa sesleniyor mektubunda; “Amerikalılar, Ebu Garip’te namusunuzu her gün ayaklar altına alıyor. Mektubumu okuyanları,... Ebu Garip Hapishanesi’ndeki vahşiliklere dur demeye çağırıyorum. Buradaki insanlığa sığınmayan işkenceleri durdurmak için sesinizi yükseltmeye davet ediyorum. Burada yapılanlar, Siyonistlerin hapishanelerde Filistinli gençlere ve kadınlara yaptıklarından daha berbat.”

“Size yalvarıyoruz; gelin ve kurtarın bizleri! Size, ailelerimize ve ülkemize daha fazla utanç vermemek için ölmek istiyoruz! Bizi öldürün!.. bizleri, Amerikalıları ve onların piçlerini öldürün!”

Emperyalizmin, Ortaçağ’ın zindanlarını aratmayan hapishanelerinden yükselen bu sese kulak vermemek için sağır olmanın da ötesinde bir “özüre” sahip olmak gerekiyor.

Sınıfsal Bakış

“VENİ, VIDI, VICİ” ! / “GELDİM, GÖRDÜM, YENDİM”!

Roma imparatorluğunun en ünlü diktatörü **Sezar**'a ait olan ve günümüzde pek manidar bir şekilde Amerikan sigara tükellerinden Philip Morris'e ait **Marlboro** sigaralarının paketlerini süsleyen yazımız başlığındaki ünlü “söz”, bütün işgalcilerin çağlar boyu sloganı olarak anılageldiyse de artık bunun kesin bir biçimde “**geldim, dünyanın kaç bucak olduğunu gördüm ve yenildim!**” şeklinde değiştirilerek beyinlere çivilenmesi gerekiyor. Gelmesine gelebiliyorlar, görece “**güç**”leri nedeniyle işgal de edebiliyorlar ama sıra yenmeye geldiğinde, yani **teslim almak** söz konusu olduğunda, işler değişiyor.

Kıyasıya tabirine denk düşen bir “**sa-vaş-direniş**” atmosferine özellikle bölge açısından girilmiş bulunmaktadır. ABD emperyalizmi, Afganistan ve özellikle Irak hesaplarının işlememesi nedeniyle **yeni adımlar** atmak zorundadır. İlk haliyle ve eski biçimiyle sürecin altından kalamayacağını işgalin daha ilk aylarında “**acı**” bir biçimde anladı. Şimdi sadece, elindeki mevzileri **tahkim** etmekle uğraşiyor. Şii direnişinin ivme kazanmasının ardından işkence fotoğraflarının basına sızması ile bunu becerebilmesinin de **iyice** zorlaştığı net bir biçimde görülebiliyor. Artık daha fazla ilerleme kaydedecek gücü olmadığını ve “**sınır**”a dayandığını nihayet kabullenmiş durumdadır.

ABD'nin Irak'taki işgal valisi Paul Bremer Londra'da yayımlanan El Hayat gazetesine 29.03.2004 tarihinde verdiği demeçte, **en az iki yıl** daha ülkenin ABD askerinin kontrolünde kalacağını söylemişti. Aradan geçen **1.5 ay** gibi kısa bir sürede yaşananlar, ABD'li yetkilileri, asker sayısını iki katına çıkartmaktan, askerlerin tümünü çekmeye varana kadar **uç seçenekler** arasında tartıştırmaya başladı. Egemen anlayış ise “**bekle-gör**” politikasında “**idare**” etmeye devam ediyor. Tam da bu noktada, NATO'nun devreye sokulması şeklinde öteden beri zaten var olan “**alternatif**”, bir program etrafında olgun-

laştırılmaya girişildi.

Bu program, **1995**'den beri farklı vesilelerle dillendirilmişti. Bir çok strateji kurulumunun raporunda çeşitli biçimlerde sözü edilen, Ortadoğu'yu çevresiyle daha geniş tanımlayan bir alanda “**rakipsiz egemenlik**” idealini konu edinen bu proje (**BOP**), “resmi” ve “legal” bir kimlik kazandırılıp ucu gösterilmek suretiyle piyasaya yansıtıldı. Fas'tan başlayıp Kuzey Afrika'yı kat ederek Orta Asya'ya kadar uzanan bir coğrafyada; kimilerine göre Balkanlar'ı ve Kafkasya'yı da içine alan kimilerine göre almayan, bazılarına göre İsrail hariç tümü nüfus yoğunluğu itibarıyla İslam ülkelerini kapsayan **Genişletilmiş/Büyük Ortadoğu** tanımı yapılmaya başlandı.

Az önce de vurguladığımız gibi, esasen öteden beri var olan bu projenin, ABD emperyalizmi tarafından 11 Eylül'ün rüzgarıyla, Afganistan, Irak derken kolaylıkla hayata geçirileceği umuluyordu. O tarihlerde, bu kadar şekere bulanmış (“**Ortadoğu uluslarını demokratik reformları bir an önce yapmaya çağırıyorum. Daha büyük Ortadoğu'da, özgürlük, demokrasi, hukukun üstünlüğü, ekonomik fırsat ve güvenlik kavramlarını geliştireceğiz.**” **G.W.Bush, 28.02.04**) biçimde ifade edilmesi de gerekmiyordu. Zira elde edilen bahane ve gerekçelerin; saldırı, işgal ve yüklenmeler açısından yeterince “**meşru-iyet**” sağladığı düşünülmekteydi. Ayrıca, yukarıda değindiğimiz gibi işlerin yolunda gideceği hesaplanmış, basamakların birer birer çıkılacağı öngörülmüştü. Ne diyorlardı?: “**Askerlerimizi kurtuluş ordusu gibi karşılayacak, tanklarımıza çiçekler atarak sevgi gösterisinde bulunacaklar.**”

BOP; sadece İngiliz emperyalistleri ve diğer irili ufaklı uşak ve hempaya dayanarak iş kotarmakta zorlanan hatta daha doğrusu başarılı olamayan ABD emperyalizminin aynı emellere, **farklı araçlar ve kombinasyonlarla ve değişik taktiklerle**

ulaşma projesidir. Hiç kuşkusuz emperyalistlerin egemenlik kurmada, bu tür projeleri hayata geçirmede kullandıkları/belleedikleri **en esaslı ve geçerli** yöntem hep “**zor**” (saldırı, işgal, darbe, müdahale) olmuştur. Bu konuda en önemli araç olarak NATO hazırlanmaktadır. Hesaplar onun üzerine yapılmakta, harekete geçirilecek güçler onun üzerinden devreye sokulmak istenmektedir.

Hatırlanacağı üzere, 11 Eylül'ün hemen ertesinde değil NATO, BM bile tam teslimiyete sürüklenmiş ama kullanılmaya doğru dürüst tenezzül edilmemiş, Irak saldırısı ve işgalinde ise BM açıktan devre dışı bırakılmış, NATO'nun tartışmasına dahi girilme ihtiyacı duyulmamıştı. Bununla beraber, NATO **her zaman için** alternatif olarak canlı tutulmuş, AB ile olan ilişkilerde ve bir biçimiyle dirsek teması da sağlayarak Rusya'nın kuşatılmasında adım adım genişletilmiş ve bugün görüldüğü üzere ihtiyaç gösterdiğinde “**baş role**” soyundurulmuştur. NATO'nun bütünüyle ABD inisiyatifinde örgütlendiği ve işlev gördüğü, bu anlamda bütün etkinliklerinin ABD'nin hanesine yazılacağı açıktır.

Irak'taki bataklıktan çıkış yakalayıp farklı bir mecrada projesine akış sağlama peşindeki ABD emperyalizminin, NATO şemsiyesi altındaki AB'li emperyalistleri **yanında saf tutmaya** zorlama taktiği bu vesileyle gerçekleşme şansı bulabilecektir. Beklenenin aksine, Fransa-Almanya önderliğindeki ABD'ye soğuk yaklaşan kesimin, gerek BOP'ni içeriden kontrol etme planları, gerek Irak'taki sürece bizzat dahil olarak söz sahibi olma istekleri, NATO'nun bölgede rol üstlenme kararı almasını engellememelerine yol açabilir. Aksi halde ABD emperyalizmi “**kader**”iyle baş başa kalacaktır ki bu durumda sadece Ortadoğu değil Avrupa'ya kadar uzanan bir kaos ve karmaşa **ciddi alt üst oluşları** beraberinde getirecektir. Diğer durumda da sonuç bir başka bakımdan aynı kapıya çıkmaktadır. Bu kez cepheleşme ABD, AB emperyalistleri, gerici ve faşist işbirlikçi ve uşakları ile bölge halkları arasında **uzun süreli büyük bir çatışmayı** doğuracaktır.

Bütün gericilerin ve faşistlerin hızla silahlanması, askeri örgütlenmeye ağırlık vermesi boşuna değildir. **Avrupa Ordusu**'nun 60 gün içinde 60 bin askeri, 400

savaş uçağını, 100 savaş gemisini mobilize edebilecek duruma geldiğini Fransız Savunma Bakanı **Alliot Marie** Der Spiegel'deki röportajında açıklamıştı. Ancak ABD'nin de halihazırda Avrupa'da **500 üssü ve 110 bin** askeri bulunuyor. Bütün bu hazırlıkların, yansıtmaya çalıştıkları gibi “**terörist**” saldırılara karşı korunma amaçlı yapılmadığı, bu harcamaların, yatırımların “**sistem/rejim**” koruma kaygısıyla ve hegemonya dalaşında yeni saldırılar örgütlemek, yeni paylar kapmak ve/veya ayakta kalabilmek amacıyla gerçekleştirildiği görülebilmektedir.

Sıra NATO'nun devreye sokulması için **start verilmesine** gelmiştir. **Haziran ayı** bu konuda önemli bağlantı ve anlaşmalara tanıklık edecektir. Önce 8-10 Haziran'da G-8 zirvesi Georgia (ABD)'da yapılacak, ardından İrlanda'da 25-26 Haziran tarihlerinde ABD-AB zirvesi organize edilecek ve nihayetinde İstanbul'daki (28-29 Haziran) NATO zirvesi ile süreç tamamlanacaktır. Yedi yeni ülkenin (hepsi de eski Doğu Bloku ülkesi) katılımı ile üye sayısı 26'ya yükselen NATO, BOP tezgahıyla işe koyulacak ve **Ortadoğu'da kan banyosu** için düğmeye basılacaktır.

Herkes faşist Türk devletinin rolünü sorup duruyor. Kimileri hala yorumlar yapıyor. Yine de anlamayan varsa, ABD Genelkurmay Başkanı **Richard Myers**, Amerikan-Türk Konseyi 23. Yıllık Konferansı çerçevesinde düzenlenen **07.04.04** tarihli akşam yemeğinde yaptığı konuşmada, bu sorunun yanıtını açık bir biçimde şöyle vermişti: “**Yeni tehditler karşısında Türk-Amerikan ittifakı hiç bu kadar önemli olmamıştır. Artık her yer bir cephe. Hepimiz Washington'da, New York'ta, İstanbul'da, Madrid'de, Özbekistan'da bu savaşın ön saflarındayız. Terörizmle baş edilmesinde özellikle NATO ön saflara çıkmıştır. Türkiye'nin de özellikle bu bağlamda NATO içindeki rolü hayati önemdedir.**”

Faşist Türk devleti ve ordusunun NATO çerçevesindeki rolünün ne olduğunu deşifre etmeye gerek yok. **Haziran'daki NATO zirvesine karşı sıradan bir protestonun ötesinde güç ve direniş gösterisi örgütlemenin önemi, sadece emperyalistlerin yaptığı hazırlıklara (saldırı ve önlemler) bakılarak bile anlaşılabilir.**

İş kazaları kaçınılmaz değildir!

Her yıl yüzlerce işçi iş kazaları nedeniyle yaşamını kaybederken, binlercesi de yaralanıyor veya sakat kalıyor. Patronların işçinin hayatını önemsememesi, daha fazla kâr nasıl yaparım kaygısıyla, kazalara sebep olacak yerlerde herhangi bir önlemin alınmaması, bu kazaları her geçen gün arttırmaktadır.

Kocaeli Valiliği ve Kocaeli Üniversitesi tarafından düzenlenen **İş Sağlığı ve Güvenliği**

Haftası dolayısıyla düzenlenen toplantıda konuşan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürü **Erhan Batur**, dünyada her yıl milyonlarca çalışanın iş kazasına maruz kaldığını söyledi.

SSK verilerine dayanarak Türkiye hakkında da bilgi veren Erhan Batur “2002 yılında 72 bin 344 iş kazasında 878 kişi öldü, 2 bin 87 kişi de iş görmez hale geldi. Aynı yıl 601

meslek hastalığı vakasıyla karşılaşıldı, iş kazaları ve meslek hastalıkları sonucu kaybedilen iş günü sayısı 1 milyon 831 bin 252 olmuştur” dedi. Batur istatistiklere göre iş kazalarının sadece **yüzde 2'sinin kaçınılmaz olduğunu** söyledi.

Aslında bu istatistikler Türkiye'de işyerlerinde ne oranda önlem alındığının ve işçiye ne kadar değer verildiğinin de çok somut bir göstergesidir.

(Kartal)

Elazığ Ferro Krom özelleştirildi

Ülkedeki birçok kamu kuruluşu emperyalist şirketlere ve komprador burjuvaziye yok pahasına satılmaktadır. Sermayedarların iştahını kabartan kamu kuruluşlarından biri de Elazığ'da bulunan Ferro Krom'dur.

AKP hükümeti de kendinden önceki hükümetler gibi IMF, DB, DTÖ'nün emirlerini harfiyen yerine getirerek geniş halk yığınları üzerindeki saldırıları bir bir hayata geçirmeye devam ediyor. Bu saldırıların bir parçası olan özelleştirme politikaları da hız kazanmış durumda. Ülkedeki birçok kamu kuruluşu emperyalist şirketlere ve komprador burjuvaziye yok pahasına satılmaktadır. Sermayedarların iştahını kabartan kamu kuruluşlarından biri de Elazığ'da bulunan **Eti Krom AŞ'ye bağlı Ferro Krom**'dur.

Ferro Krom özelleştirilmeden önce işçiler birçok eylem yapmış, seslerini duyuramamıştı. En son 5 işçi özelleştir-

menin önüne geçebilme için Türkiye Maden İşçileri Sendikası Elazığ Şubesi'nde açlık grevine başlamıştı. Eti Krom AŞ'ye bağlı Ferro Krom Fabrikası 4 Mayıs 2004 tarihinde Özelleştirme İdaresi'nde yapılan ihaleyle 58 milyon 100 dolara **Yıltaş AŞ'ye** satıldı.

Ferro Krom'un ihaleye sunulmasıyla birlikte 180 işçi Ankara'ya Özelleştirme İdaresi'nin önüne gitti. İşçiler alkış,

ıslık ve "**İşçiler burada peşkeşiler nerede**", "**Özele köle olmayacağız**", "**Ekmeğe uzanan eller kırılсын**" vb. sloganlarla sonucu beklediler. İhale bittikten sonra bir açıklama yapan Türkiye Maden İş Sendikası Genel Başkan Yardımcısı **Murat Bakem** işçilerden kaygılanmamalarını isteyerek, zarar görmeyeceklerini öne sürdü. Bundan sonra mücadelenin "hukuki alanda" devam edeceğini belirten Bakem, özelleştirme idaresinin şirket hakkında araştırma yapacağını ve kendilerinin de buna göre tavır alacaklarını söyledi. İşçiler Bakem'e tepki göstererek "**Gidin bizi peşkeş çekin**" dediler. (Malatya)

Çukurova işçileri Ankara'ya gitti

Teksif Sendikası Genel Başkanı Zeki Polat, maaşların ödenmesi için işletmenin sahibi Mehmet Emin Karamehmet'le görüştiklerini ancak, Karamehmet'in maaşları ödeyememe gerekçesi olarak BDDK'yı gösterdiğini söyledi.

Karamehmetler Grubu'na bağlı Çukurova Sanayi İşletmeleri'nde çalışan 85 işçi 15 aylık maaşlarını alamadıkları için Ankara'ya geldi. Türk-İş Genel Başkanı Salih Kılıç ile görüşen işçiler, "**Bugüne kadar metanetle bekledik. Son yapacağımız görüşmelerden sonra da,**

çözüm bulunmazsa, başka şeyler yaparız" uyarısında bulundu.

Teksif Sendikası Genel Başkanı Zeki Polat, maaşların ödenmesi için işletmenin sahibi Mehmet Emin Karamehmet'le görüştiklerini ancak, Karamehmet'in maaşları ödeyememe gerekçesi olarak BDDK'yı gösterdiğini söyledi. Polat Karamehmet'in kendilerine 17 Nisan 2004 tarihinde maaşlarının ödenmesi için söz verdiğini de sözlere ekledi.

DİHA'ya bilgi veren işçilerden **Erol Kara**, BDDK'nın Cem Yılmaz'ın G.O.R.A filmi için çözüm bulduğunu ancak, Çukurova Sanayi işçilerinin sorunlarına çözüm bulmadığını ifade etti. 2002 Ağustos ayından

itibaren maaş alamadığını söyleyen işçi **Habip Şahin** de, hükümetin konuya duyarlı yaklaşmasını isteyerek, çözüm bulunana kadar Ankara'dan gitmeyeceklerini vurguladı.

Borçlarından dolayı ev eşyalarına haciz geldiğini söyleyen **Hasan Çelen** adlı işçi ise şunları söyledi; "Yapı Kredi'ye 2 milyar 600 milyon lira borcum var. Ödeyemediğim için aylık 190 milyon lira faiz geliyor. Bu faizi ödemek için gidip tefecilerden borçlanıyorum."

İşçiler, maaşını alamadığı için 5 işçinin ekonomik sorunlarından dolayı kalp krizi geçirerek yaşamını yitirdiğini, bazı işçilerde de psikolojik sorunların başladığını ifade etti.

(Ankara)

Emekçinin Gündemi

TÜM SINIF GÜÇLERİYLE BİRLİKTE NATO'YA GEÇİT VERMEYELİM

Mevcut sendikal anlayışların biz emekçileri sürüklemek istedikleri nokta, geçmişte olduğu gibi bugün de "**gün gibi**" ortaya çıkmıştır. Geçtiğimiz 1 Mayıs'ta emek güçlerinin bölünmesi, 1 Mayıs'ın iki farklı alanda kutlanması, gelecek günlerin daha çetin ve zorlu geçeceğinin işaretini vermiştir. Başta biz Devrimci Demokratik Sendikal güçler olmak üzere bölünmüşlüğü iyi değerlendirmeli, hangi alan tartışması yerine, gelecek günlerde gelişecek eylemlerde bu bölünmüşlüğü gidermelidir. **15-16 Haziran ve 28-29 Haziran'daki karşı duruşu gerçekleştirebilmenin, dolayısıyla da 1 Mayıs'ta işçi ve emekçilerde yaratılan karamsarlığı ve kırılabilirliği aşabilmenin hesaplarını yapmak durumunda olmalı, bunun bilincine varmalıyız.** Şüphesiz 2004 1 Mayıs'ında yaşanan emek güçlerinin bölünmüşlüğü emperyalistler ve yerli uşaklarına moral sağlamışsa da her iki alanda gösterilen militan duruşun birleşmesi/birleştirilebilmesi durumunda gelişebilecek örgütlü gücün neler yap-

bileceği de kafalarında soru işareti bırakmıştır.

Türk-İş ve DİSK ayrımı yapılmadan, (ki her iki mevcut sendikal anlayışın birbirinden çok da farklı olmadığını anlamalı) işçi ve emekçilere kavratmak zorunda olduğumuzu bilince çıkarmalıyız. Mevcut Konfederasyonlar içerisinde birkaç tane şube ve az sayıdaki temsilci ve öncü işçileri bir kenara bırakırsak, egemen sendikal anlayışların derdinin hiç de mevcut dağınkılığı gidermek, işçi ve emekçilerin bırakın başka haklarını, ekonomik ve demokratik haklarını korumak bile olmadığını görmüş oluruz. Emek güçleri 2004 1 Mayıs'ında güçlerini bölmüş, tam da oynamak istenen oyuna gelmiş, DİSK ve KESK'in popülist politikaları ve Türk-İş'in her zamanki uzlaşmacı tutumunun (politikasının) birer parçaları olmak zorunda kalmıştır. Emperyalizmin ve onların yerli uşaklarının ekmeğine adeta yağ sürülmüştür. Önümüzdeki sıcak sürecin bölük-pörçük, dağınkı geçeceğinin sinyalleri verilmiştir. Oysa devrimci dayanış-

manın, güç birlikteliklerinin çok önem kazandığı, halkımızın tüm emek güçlerini bir arada görmek istedikleri bu günlerde 1 Mayıs 2004'te yaşanan farklılığı bir kenara bırakıp, umut olunmalı, güç birlikteliğini sağlayarak önümüzdeki sıcak sürece hazırlanmalı, emperyalizme hak ettiği şamarı indirmeliyiz.

Emperyalizmin tescilli uşağı faşist TC diktatörlüğü, İsrail'den sonra ABD'nin Ortadoğu'daki jandarmalığına ve her zamanki uşaklık görevini yerine getirmek için 28-29 Haziran'da İstanbul'da yapılacak olan NATO Zirvesinin ev sahipliğine soyunmuştur. Bu kesinlikle tesadüfi veya sıradan bir şey değildir. Geçtiğimiz yüzyıllardan beri sahip olduğu enerji kaynaklarıyla; (özellikle petrol ve doğalgaz) tüm emperyalistlerin üzerinde hegemonya kurmak istedikleri bir bölge olan Ortadoğu, bugün başta ABD olmak üzere tüm emperyalist güçlerin ağzını sulandırmaktadır. Uzun yıllardan beri (1980'li yılların ortaları) uygulamaya sokmak istedikleri bir plan olan **Büyük Ortadoğu Projesini** Ortadoğu halklarına "refah, barış ve mutluluk" adı altında dayatmaya çalışmaktadırlar. Oysa Kore'de, Vietnam'da, Afganistan'da bugünse Irak'ta adına "Irak halkına özgürlük götürme hareketi" dedikleri saldırı ve işgal tüm dünya tarafından parmak ısırtılarak şaş-

kınlık ve öfkeyle izlendi/izlenmektedir. Bir tarafta ABD'ye bir tarafta AB'ye her iki tarafa da şirin gözükme için elinden gelen tüm çabayı sarf eden, faşist diktatörlüğün ABD icazetli AKP hükümeti daha önce "Türkiye'nin namusu" bizim için "namus meselesi"dir dedikleri Kıbrıs meselesini bir çırpıda nasıl "çözdüklerini", emperyalizme uşaklıkta hiçbir sınır tanımayacaklarını, gerekirse Türkiye sınırlarından taviz verebileceklerini başta emekçi halkımız olmak üzere tüm dünya halklarına göstermişlerdir.

Tam da bu noktada 28-29 Haziran'da İstanbul'da yapılacak olan NATO Zirvesi çok büyük bir önem arz etmektedir. DDSB aktivistleri olarak tüm gücümüzle önümüzdeki sürece hazırlanmalı, **NATO ve Bush Karşısı Birlik** adıyla oluşturulan birlikteliğe destek olmalıyız. Yapılacak eylemlere olabildiğince geniş katılım sağlamalı, öncellerimizin/68 kuşağının (Mahirlerin, Denizlerin, İbrahimlerin) devamı olduğumuzu, başta emekçi halkımız olmak üzere tüm dünya halklarına emperyalizme geçit vermeyeceğimizi göstermeliyiz. Biz Devrimci Demokratik Sendikal güçler, sınıf dostlarımız ve emekçi halkımızla beraber bunu başarabilecek güce ve yetkinliğe sahibiz.

Birlik Mücadele Zafer!

Katledilişinin 31. yıldönümünde KAYPAKKAYA'DAN KÖYLÜLÜK ÜZERİNE

"Nihai amacımız, her türlü sömürünün kalkması ve sınıfsız toplumun kuruluşudur. Köylülük bu uğurda verilen mücadelede işçi sınıfının müttefik olarak kazanacağı bir sosyal güçtür." (İbrahim Kaypakkaya, Seçme Yazılar 1, sy:82)

İbrahim Kaypakkaya Türkiye'de devrimin yolunu, karakterini, sınıfların analizine dayanarak, toplumsal pratik içerisinde olayları ve olguları çözümleyerek, dünyada gelişen devrim mücadeleleriyle bağlantısını kurmuş ve Marksist-Leninist-Maoist ideolojinin evrensel ölçütlerini Türkiye devrimi sürecinde Proletarya Partisiyle ete kemiğe büründürmüştür. Devrimci mücadele içerisinde yer almaya başladığı yıllardan itibaren Türkiye'deki devrim mücadelesine dair fikirlerini geliştiren İbrahim Kaypakkaya, işçi sınıfının direniş eylemlerinde, köylülerin toprak mücadelesi içerisinde bizzat yer almıştır. Köylük bölgelerdeki çalışmalarını özellikle "**Kürecik Bölge Raporu**", "**Çorum ilindeki sınıfların tahlili**" gibi çalışmalarında somutlamış, bu anlamda da bizlere önemli bir çalışma yönü sunmuştur. İbrahim Kaypakkaya 1969 yılından itibaren devam ettirdiği çalışmalarının ağırlık noktasını **öncelikle ve özellikle** işçi ve köylü mücadelesine verir. Türkiye'deki devrim sürecinin ayırım noktasını oluşturan Milli Demokratik Devrim ve Sosyalist devrim tezlerinden ilkinin yanında yer alan Kaypakkaya, köylük bölgelere yönelerek buralardaki mücadele ve toprak işgalleri vb. hareketlerin içinde çalışma yürütmüştür. Emperyalizme ve yerli uşaklarına karşı savaşarak Demokratik Halk Devrimiyle sosyalizme ve komünizme ulaşmayı hedef alan Türkiye'li komünistler, faaliyetlerini bu temelde başlatmışlardır. Bu dönem şehirlerdeki devrimci mücadelenin gelişmişliğinin yanında köylük bölgelerde de toprak ağalarına, tefeci ve tüccarlara karşı öfkenin büyüdüğü, örgütlenmelerin arttığı bir dönemdi. Bu öfke kimi zaman toprak işgalleriyle, devrimci gençlerle birlikte örgütlenen büyük mitinglerle ifade buluyordu. İbrahim Kaypakkaya da, öğrenci eylemlerinde, 15-16 Haziran gibi işçi direnişlerinin içinde olduğu kadar diğer yandan da daha çok kendiliğinden gelişen köylü hareketlerine katılıyor; onlardan öğreniyor, öğretiyordu. Bu direnişlerden biri olan Değirmendere köylülerinin mücadelesi İbrahim için de önemli bir yere sahiptir: Değirmendere köylüleri Esece çiftliğini işgal ederek devrimci gençlerden yardım isterler. Köye giden 300 gencin arasında İbrahim Kaypakkaya da vardır. Kaypakkaya'nın bu mücadelede arkadaşlarına söylediği sözler Onun bakış açısına dair önemli bir veridir: "**Arkadaşlar, buraya yaklaşık üçyüz kişi geldi.. Çok iyi ama gelir gelmez yarım saat bile durmadınız, hemen araziye gittiniz. Ne işiniz vardı arazide? Hiçbir şey yok. Boş bir tarla. Böyle kitle çalışması**

olur mu? Böyle köylüye destek olur mu? Aradan üç-dört saat geçti. Köylüyle neredeyse bağlantı kurmadan otobüse binip gidecektiniz. Bu bir çalışma değil, oysa her birimiz bir köylüyle konuşsaydık üç yüz köylüyü etkileyebilirdik. Herkes evlere kahvehaneye dağılıp çalışma yapsaydı daha iyi olurdu" (Turhan Feyizoğlu-İbo Sy. 97). Bu direnişin ardından Türk Solu Dergisine yazdığı "Değirmendere Köylülerinin Mücadelesine Omuz Verelim" başlıklı yazısında çıkardığı dersleri şöyle özetliyordu: "İki yanlış eğilim: Köylülerle ilişkilerimizde arkadaşlarımız arasında iki yanlış eğilime şahit oldum. Ve bu eğilimleri eleştirerek hemen düzeltme yoluna gittik. Birincisi, köylülerin kendilerine güven duymasını engelleyen, onları pasifizme iteyen, 'Biz yaparız, siz bekleyin' eğilimi. Kaynağını küçük burjuva bireyciliğinden ve halka yaranma kaygısından alan bu eğilim, kitlelerin gücünün ortaya çıkmasını engellediği, onların ileriye dönük yanlarını görmediği ve kurtuluşlarını başlarına bıraktığı için tehlikelidir ve hemen düzeltilmesi gerekir. İkincisi, 'Biz hiçbir şeyiz, siz herşeydiniz' eğilimi. Bunun kaynağı da yine popülizmdir, halk dalkavukluğudur. Kitlelerin geri yönlerini değerlendiremeyen, onların bilinç ve örgütlenme düzeylerini hesaba kat-

lerimizi derinleştirdi ve zenginleştirdi. Devrimci mücadelemizin, işçi sınıfının öncülüğünde, işçi-köylü savaşı olacağı, devrimin temel gücünü köylülerin teşkil edeceği yolundaki görüşümüzü doğrulayarak küçük burjuva bireyci eğilimlere karşı bizi uyardı.

"Yine Değirmendereköylülerin toprak mücadelesi, kitlelerle bağı olan ve meslekten devrimci üyelerden teşekkül eden, demir disiplinli proleter sosyalist bir örgütün zorunluluğunu gösterdi ve ilerde mutlaka kurulacak bu örgütün doğmasına bu günden katkıda bulundu." Bu direnişin yanında İbrahim Kaypakkaya 4 Şubat 1970'te **Balkesir Savaştepe**'de, 7 Şubat 1970'te **Akhisar**'da, 10 Şubat 1970'te **Ödemiş**'te bütün üreticileriyle düzenlenen yürüyüşlere de katılır.

İbrahim Kaypakkaya'nın kurduğu Proletarya Partisi'nin temelini oluşturan olgu-

yönelik sömürü politikalarını IMF, DB, DTÖ vb. kurumları aracılığıyla yönlendirmekte, hatta ekonomi ile ilgili devlet kurumlarının başına buralardan uzmanlarını yerleştirebilmektedir. Türkiye'nin siyasi ve ekonomik işleyişini direkt IMF tarafından atanan uzmanlar belirliyor. ABD'den gelen Kemal Derviş IMF ekonomi uzmanı olarak atanan ilk bürokrattır. Şimdi TC meclisinde milletvekili olmuştur. Uygulanan ekonomik paket programlarıyla halka ait olan tarımsal KİT'ler özelleştirilmiş, üretimi daraltacak olan kota uygulamalarını yaşama geçirmek için yasalar çıkartılmıştır. İhracata dayalı ve emperyalist sermayenin girişini sağlayan bu yasalarla tarımsal üretimin yok edilmesi hedeflenmekte; emperyalizmin üretim fazlalığını aktarmasını sağlayacak şekilde iç pazar düzenlenmektedir. Ticaret serbestliği sağlanmasıyla da temel üretim kaynaklarımızın pervasızca sömürülmesine neden olmaktadır.

Dünyada devrimler sürecinin hız kazandığı bir dönemde İbrahim Kaypakkaya'nın MLM ideolojisiyle kurduğu Proletarya Partisi'nin mücadelesinin ilk yıllarından itibaren yazımızın başında da belirttiğimiz köylü mücadelelerinin o yıllara göre günümüzde azalması bir gerçeklikken, bunun en büyük nedenlerinden biri de emperyalizmin saldırısının yoğunlaşmasıdır. Ülkemizde işçi sınıfı ve köylülüğün mücadele alanları olan sendikalar, kooperatifler vb. alanlara müdahale eden egemenler buralarda örgütlenmenin, direnerek sesini duyurmanın önünde yaptırım uygulamaktadır. Efendi uşak ilişkisinde olan egemenler en rahat bir şekilde politikalarını nasıl uygulayacaklarının planlarını yaparak, bu uygulamaları yasallaştırmakta ve yaşama geçirmektedirler. Bu politikaları pervasızca işçi sınıfının ezilen halkların, köylülüğün üzerinde uygulayarak baskı altında tutmaktadır. Dolayısıyla bugün ülkemizde emperyalizme

ve onun yerli uşaklarına karşı mücadele sınıf mücadelesi içerisinde köylülüğün doğrudan toprak devrimini gerçekleştirdiği Yeni Demokratik Devrimle olacaktır. Toprak devrimini hazırlayan yöntemler; kooperatiflerde, sendikalarda vb. yerlerde örgütlenerek, buralarda alternatifini geliştiren mücadeleler verecek gerçekleşecektir.

mayan, onları her durumlarıyla baş üstünde tutan bu eğilim de bilinçli militanları, halkın kuyruğuna taktığı için en az birinci kadar tehlikelidir. Biz her iki eğilimi de eleştirerek düzelttik ve bunların yerine 'köylülerle gençlerin beraberliği' ilkesini koyduk.

"Devrimciler, Değirmenköy Mücadelesinden Yeni Dersler Çıkardılar: Değirmenköylülerin toprak mücadelesi, örgütlenme, propaganda, ajitasyon konularındaki bilgi-

lar bugün de varlığını ve niteliğini korumaktadır. Günümüze baktığımızda üretim ilişkilerinin niteliği değişmemiş, 7. oturumun ifade ettiği gibi "... Köylülerin sosyal yaşamları değişim göstermiştir. Meseleye salt toprak sorunu olarak bakılamaz. Tarıma dayalı çelişkiler gücünü korumaktadır..."

Emperyalizm, yarı-sömürge ülkelere

Üreticilerden tepki: “Sözler sadece konuşmada kalıyor”

Başbakan R. Tayip Erdoğan'ın “Biz köylüye düşman değiliz. 2004 yılı yeni projeler yılı olacak” diyerek kutlamalara katıldığı 14 Mayıs Dünya Çiftçiler Günü'ne üreticiler ilgi değil tepki gösterdi.

Türkiye Ziraat Odaları Birliği tarafından kutlanan 14 Mayıs Dünya Çiftçiler Günü kapsamında düzenlenen panele ilgi göstermeyen üreticiler, sözlerin sadece konuşmada kaldığını, gerçekte sorunlarına çözüm olacağına inanmadıklarını ifade etti. Mehmet Ağar'ın da katıldığı etkinlikte “**Tarımda ve Gıda Sektöründe İsrar ve Verimlilik**” konulu panel düzenlendi. Panelin oturum başkanlığını yapan **Prof. Dr. Neşet Kılınçer**, tarımda ve gıda sektöründe verimliliği artırmak için üretim aşamasından ürünün sofraya geldiği ana kadar kaybin önlenmesi ge-

Türkiye Ziraat Odaları Birliği tarafından kutlanan 14 Mayıs Dünya Çiftçiler Günü kapsamında düzenlenen panele ilgi göstermeyen üreticiler, sözlerin sadece konuşmada kaldığını, gerçekte sorunlarına çözüm olacağına inanmadıklarını ifade etti.

rektiğini kaydetti. **Doç. Dr. Fusun Tatlıdil**, dünyada 200 milyonu 5 yaşın altında olmak üzere 800 milyon kişinin açlık sınırının altında yaşadığını belirterek, bunun önüne geçebilmek için tarım alanında birim alandan elde edilen verimin artırılması gerektiğini vurguladı. **Prof. Dr. Numan Akman** da, hayvansal üretimde ve işletmelerde meydana gelen kayıpların azalması için, işletmelerin sayılarının azaltılarak kapasitelerinin büyütülmesi gerektiğini belirtti. Prof. Dr. Akman, “**Kötü bir işi daha iyi yapmak, iyi bir iş yapmak**

değildir” diyerek son zamanlarda ürünlerin kalitesizliğine dikkat çekti. Ağar konuşurken ise üreticiler salonu terketmeye başladı. Konuşmacılara tepki gösteren köylüler, her zaman aynı şeylerin söylendiğini, bu iyileştirme sözlerinin sadece konuşmada kaldığını, gerçekte sorunlarına çözüm olacağına inanmadıklarını ifade ettiler.

Haymana Ziraat Odası Başkanı **Ali Demir**, hükümetlerin daha önce verdikleri sözleri yerine getirmediklerini söyledi. Sabah oturumunda Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a soru sormak iste-

yen ancak kendisine söz verilmeyen Ağrı'nın Tutak İlçesi Ziraat Odası Başkanı **Kazım Yıldırım** da, kendilerinin sorunlarıyla kimsenin ilgilenmediğini, sadece iktidar olmak için seçimlerden önce değer gördüklerini dile getirdi.

Konuyla ilgili bir açıklama yapan Tarım Orkam-Sen Genel Başkanı **Sezai Kaya** da devlet erkani ve ilgili bakanlıkların köylülere yönelik çeşitli vaatlerde bulunacağını ve yapılan yanlış uygulamalardan dolayı üreticinin gönlünün alınmaya çalışılacağını belirttiği açıklamada: “Ülkemiz çiftçisi ABD ve AB'nin ürün stoklarının eritilmesi uğruna kurban edilmiştir. Zaten ağır maddi maliyetleri altında ezilen çiftçimiz uygulanan ithalat politikası ile de ürünlerinin hak ettiği değerden satılmamasından dolayı perişan durumdadır” dedi.

Narenciyede üretim artıyor, ihracat düşüyor!

Her sektörde yaşandığı gibi narenciye sektöründe de rekabet gitgide artıyor. Ancak bu rekabetin eşit koşullarda olmadığı da bir gerçeklik. Ülkemizde üretilen narenciyenin dünyadaki en büyük rakipleri Amerika, İspanya, Yunanistan, İsrail, Fas, Mısır, Tayvan, Çin gibi narenciye üretimi ve ihracatını yapan ülkelerdir. Narenciye üretiminde kaliteli ürün sunabilmek için narenciyenin üretimi, paketlenmesi ve pazarlanması sürecinde en yüksek kaliteyi yakalamak gerekir. Ülkemizdeki narenciye üretiminin kalitesi diğer ülkelere kıyasla baktığımızda artmazken maliyetler ve fiyatlar her sene artmakta ve bu nedenle ülkemizdeki narenciye üretimi gelecek için umut verici bir tablo göstermemektedir.

Akdeniz Bölgesi'nde geçim kaynağı olan narenciye üretimi yıldan yıla artış göstermektedir. Akdeniz Bölgesi'ne bağlı Mersin Limanı'nda ihracat değerleri 2003 yılında taban yaparken son 5 yılın en düşük miktarı olan 82 bin 948 tona geriledi. Mersin'de deniz yolu ile yapılan ihracatla inişe geçen bu değerlerin son 5 yılın en yüksek narenciye

sevkiyatının gerçekleştirildiği 2001 yılına oranla (120.561 ton) yüzde 31,2, 2002'ye oranla (114.145 ton) yüzde 27,4 düşüş anlamına geldiğini belirtti. 2003 yılında gerçekleştirilen ihracat miktarı narenciye üretiminin en yüksek olduğu 1994 yılına oranla ise yüzde 42,5'lik düşüş göstergesi oldu.

Mersin Limanı'nda ihracat düşerken narenciye dikim alanları ile üretim miktarı ise sürekli artıyor. Mersin'de 2003 yılı itibarıyla 25 bin 775 hektar alanda narenciye yetiştiriliyor. Ülkenin toplam meyve üretiminin yaklaşık %10'unun, narenciye üretiminin %25'inin karşılandığı kentte 2003 yılında 768 bin 578 ton (Limon 386, Portakal 276.779, Mandalina 79.049, Greyfurt 25.924) narenciye üretimi yapıldı.

Mersin'de yapılan bir araştırmada son 5 yılda narenciye üretimi ve ihracat rakamları şöyle:

YILLAR	ÜRETİM(TON)	İHRACAT(TON)
1999	532 bin 434	118 bin 859
2000	629 bin 881	98 bin 491
2001	646 bin 649	120 bin 861
2002	762 bin 986	114 bin 145
2003	768 bin 568	82 bin 948

Yine yapılan araştırmalara göre Mersin'de üretilen **narenciye çeşitleri arasındaki dengesizlik** Mersin Limanı'nda yapılan ihracatın gerilemesinde önemli bir etken. Narenciye üreticileri ihracatın gerilemesindeki diğer unsurları ve sonunun çözümünü ise şöyle kaydediyorlar: Avrupa ülkelerinin eskisi kadar narenciye tüketmemesi, dolar kurunun düşük kalması, narenciye üre-

timinde maliyetlerin yüksek oluşu ve mahsulün dalında pahalı hale gelmesi nedeniyle ihracatta tercih edilmemesi, ihracatı teşvik anlamına gelen DFIF ödemelerinde yaşanan sorunlar vs. Yine tüm tarım sektöründe AKP hükümeti aracılığı ile uygulanan emperyalist politikalar yukarıda yapılan araştırmalarda da açık bir şekilde karşımıza çıkıyor. Tarım sektöründe devletin daha önce sunduğu desteği geri çekmesi üreticileri zor durumda bırakıyor. Üreticinin yetiştirdiği ürünün elinde kalmasının nedeni olan dış alımlarını (ihracatın) yoğunlukta arttıran IMF politikalarının uygulanması, iç pazara satarken maliyetin altına düşmesi, ihracatında da aflatoksinli olması, hormonlu, ilaç kalıntılı vb. bahaneler yaratılarak satışı engellenmektedir. (Mersin)

TMMOB: “İşletmeye Ruhsat Verilmemeli”

Eski adıyla Eurogold yeni adıyla Newmont olarak bilinen Normandy Madencilik A.Ş. şirketi, “Bergama-Ovacık Altın İşletmesi Girişimi konusunda Tübitak-YDABÇAG Uzmanlar Komisyonu Raporunun Eleştirisi” adlı kitap nedeniyle TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası aleyhine tazminat davası açtı.

Normandy Madencilik A.Ş. şirketi, adı geçen kitapta yer alan ifadelerin **şirketin kişiliğine saldırıda bulunma amacı taşıdığı ve şirketin manevi şahsiyetine saldırıda bulunduğu** iddiası ile Jeoloji Mühendisleri Odası'ndan yüz milyar TL manevi tazminat talep ediyor.

Yapılan ilk yargılamada duruşma, Çevre Mühendisleri Odası'nın Yönetim Kurulu kararının sunulması için 17 Haziran tarihine ertelendi.

“Bergama-Ovacık Altın İşletmesi Girişimi konusunda Tübitak-YDABÇAG Uzmanlar Komisyonu Raporunun Eleştirisi” adlı kitap, TMMOB'nin Çevre, Jeoloji, Kimya ve Metalürji Mühendisleri Odası tara-

findan hazırlanmış ve Jeoloji Mühendisleri Odası tarafından basılmıştı.

Davaya ilişkin olarak TMMOB tarafından yayımlanan basın açıklamasında Bergama-Ovacık Altın Madeni İşletmeciliği konusunda yöre halkının son 10 yıldır verdiği hukuksal mücadele hatırlatılarak, Danıştay'ın, altın madeninin çevresel riskler taşıdığı ve işletmesinde kamu yararı bulunmadığı yönündeki kararına dikkat çekildi.

TMMOB'nin açıklamasında “İşletmeye ‘açılma ruhsatı’ verilmesi işlemlerinin ve hukuksal dayanağı bulunmayan işletme etkinliklerinin durdurulmasını hukuk devletinin gereği olduğunu bir kez daha hatırlatıyor ve siyasi iktidarı yargı kararlarını uygulamaya çağırıyoruz” denildi. (İzmir)

Başarısızlıkların adresi “Demokratik Cumhuriyet” projesidir

Yerel seçim sonuçlarını değerlendirirken Kürt cephesinin Demokratik Güç Birliği'nin yerel seçimlerde aldığı başarısız sonuçları tali ve dış faktörlerle açıklamaya çalıştığı gerçeğine dikkati çekmiştik. Aradan geçen bu zaman süreci içinde Kürt basınında bazı yazar ve siyasetçiler dış faktörlerin yanı sıra iç faktörlerin de bu başarısızlıkta oynadığı role dikkat çektiler. Ama **dikkat çekilen noktalar esasta sürece ilişkin izlenen politikalara değil, bu politikaların uygulanmasındaki yetersizliklere dönüktü.** Hiç şüphesiz bilimsel olarak düşündüğümüzde doğru bir politika belirlemek tek başına yetmez. Daha da önemlisi bu politikayı uygulayacak kadro ve örgütün yaratılması-ki bunların yanı sıra var olan nesnel koşullar da gözardı edilmez.

Ama yerel seçimlerde alınan başarısızlıklar, Kürt siyaseti cephesinde yaşanan tikanıklıklar **bu gerçeklerin arkasına saklanarak** açıklanamaz. Bu eksende yapılan değerlendirme ve sonuçlarda ısrar, mevcut tikanıklığı aşmaya değil, daha da derinleştirmeye yol açar. İmralı süreciy-

le birlikte derinleşen ve derinleşmekte hız kesmeyen tasfiyecilik sürecine baktığımızda bu gerçeği daha rahatlıkla görebiliriz. Kaldı ki burada bir terslik de yoktur. İmralı süreciyle birlikte giderek daha da sistemleşen tasfiyecilik, çözüm üretmenin, tikanıklıkları aşmanın adresi değil, tam aksine yaratılan tablonun **nedenidir.** Bu nedeni ortadan kaldırmak demek; **tasfiyeci çizgiye açık ve net olarak tavır almaktır.** Ulusal hareketin emperyalizme ve faşist diktatörlüğe darbe vurduğu; ulusal devrimci anlamda heyecan ve coşku yarattığı süreçlerde izlenen politikalara yeniden yönelmektir.

Gerçekler görülme de gerçekliğinden bir şey kaybetmez!

Bugün dünyada hakim olan emperyalist-kapitalist sistemdir. Emperyalist-kapitalist sistem çağdaşlığın değil, barbarlığın temsilcisidir. Ekonomik-siyasal-kültürel ve askeri açıdan dünyaya yön veren bu barbarların yasaları siyasal-düşünsel-örgütlenme vb. konularda özgürlüğün değil baskı ve zorbalığın simgesidir. Ekonomik açıdan IMF'nin reçeteleri hakça bir bölüşümün değil, üretkenlerin emeklerinin gaspına dayanan ve ezilen halklar için yaşamı çekilmez kılan deyim yerindeyse yoksulluk cehennemini yaratandır. Yani başımızda Irak işgali özgürlüğünde de görüldüğü gibi, emperyalizm dün olduğu gibi bugün de, sömürü-zulüm ve katliamın temsilcisidir. Bunun için ezilen halkları-ulusları birbirine kırdırtmaktan asla çekinmez. Irak'ta **Felluce** kentinde kadın, çocuk-canlı, cansız ayrımı yapmadan yağın bombalar sözü edilen “çağdaş sistemin” gerçek kimliğini ele veriyor. Hal böyle iken hangi “barış” ortamından bahsedebiliriz ya da egemenlerin zora baş vurmadağı hangi verilere dayanarak iddia edebiliriz? Dahası, iddia etsek dahi, bu iddialarımız ne ölçüde gerçeklere denk düşebilir? Denk düşmediği açık. Diğer açık olan bir şey ise; çağımızda emperyalist burjuvazi, işbirlikçi

ve uşaklarının çağdaş demokratik bir yönetim yaratma veya bu yönlü yönetimlere saygı gösterme ihtimali yoktur. **Ulusların kendi kaderini tayin hakkını yadsıma, ezilenlerin ekonomik, demokratik hak ve özgürlüklerine karşı zor kullanma emperyalist-kapitalist sistemin temel felsefesidir.**

Bunun böyle olduğunu görmek için, ABD ve suç ortaklarının Irak halkına karşı uyguladıkları yok etme politikasına, yine ABD destekli İsrail Siyonistlerinin Filistin topraklarında yaptıkları kan banyosuna bakmak yeterlidir. Bunun böyle olduğunu görmek için TC'nin Kürt halkına, demokratik kurumlarına, zindandaki tutuklulara karşı izlediği politikalara bakmak yeterlidir. İzlenen bu politikalarda anti-demokratik uygulamaları, zor ögesini görmemek mümkün müdür? Yada daha yalın bir tarzda soracak olursak; bu uygulamaların hangisi çağdaş? Hangisi düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne hizmet ediyor? Elbetteki hiç birisi. Kağıt üzerinde ifade edilen demokratik cilalı kimi yasaların pratik karşılığı ise yoktur. Tıpkı “**Yeni Dünya Düzeni**” mimarları ve amigolarının sözünü ettiği “özgürlük”, “demokrasi” ve “küresel zenginlik” gibi.

Sorun gayet açık; olaylara-olgulara bilimsel yani sınıf perspektifiyle mi bakacağız; yoksa sınıf dışı ve hayali yaklaşımlarla mı? **Birinci yaklaşım bizi gücünü nesnel zeminden alan gerçeklerle yüzleştirir.** Peki nedir bu gerçekler? Bu gerçekler ezen ve ezilen çelişmesinin devam ettiği ve dolayısıyla ne devrimler dönemi kapanmıştır ne de sınıf savaşımı yok olmuştur. **Sınıf savaşımı sürüyor.** Ezilen halkların ve ulusların kurtuluşu emperyalist-kapitalist sistemin kendi sınırları içinde sunduğu kırıntılarla değil, sistemi yok etmekle, üretkenlerin yönetir hale gelmesiyle ancak sağlanabilir. Ve halkların kardeşliği, barış içinde bir arada yaşanması da ancak böyle mümkün olabilir.

Tersi yaklaşımlar, yani gerçeklerle değil, hayallerle uğraşanlar, kitleleri hayallerle oyalayanlar, en başta Kürt halkının mücadelesine büyük zararlar veriyorlar. Geçmişte yarattıkları değerlerin prestijinden hareketle, Kürt halkına kurtları kuzu, katilleri masum olarak göstermeye çalışıyorlar.

İşte “Demokratik Cumhuriyet” projesi, bu bakış açısının ve anlayışın ürünüdür. DEHAP'ın sistemin eli kanlı partilerinden SHP'nin çatısı altında yerel seçimlere katılmasını sağlayan da yine bu anlayıştır. Bu anlayışlar bilimsel bir temelde sorgulanmadan gerçeklere ulaşmak zordur. Gerçeklerle buluşmadan, başta Irak olmak üzere bölgeyi kan gölüne çeviren emperyalist işgalcilere karşı net bir duruş sergileyip, Felluce'de, Bağdat'ta bombalar altında can veren-sakat kalan halkın acısını paylaşmak mümkün değildir. Emperyalist “çözümlerin” çözümsüzlük olduğunu, gerçek çözümün emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı demokrasi bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesi perspektifi ile savaşarak ancak kazanılabileceği bilincine ulaşmanın ilk adımı da yine bu gerçekleri görmeye başlar. Ve bugün hayali beklentiler içinde olanların her zamankinden daha çok gerçekleri görmeye ihtiyaç vardır. Tikanıklıkları aşmanın yada asgari düzeye indirilmenin yolu da buradan geçer.

Babat'ın ölümünün cinayet olduğu kesinleşti

3 Mart 2004 tarihinde Taksim'de öldürülen İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi son sınıf öğrencisi **Önder Babat**'ın ölümüne ilişkin Adli Tıp raporu açıklandı. Rapora göre Babat'ın ölümü burjuva medyada yayınlanan “serseri kurşun, yorgun kurşunun isabet etmesi sonucu” olmadığı, cinayet olduğu kesinleşti.

7 Mayıs 2004 tarihinde konuya ilişkin açıklama yapmak için saat 18:50'de Devrimci Hareket Dergisi önünde (Önder Babat'ın vurulduğu yer ve saat) bir eylem gerçekleştirildi. Çeşitli çevrelerin destek verdiği eylemde Babat'ın resimleri taşınarak “**Önder Babat yoldaş ölümsüzdür**”, “Katil devlet hesap verecek”, “**Devrim şehitleri ölümsüzdür**” sloganları atıldı.

Basın açıklamasını yapan Devrimci Hareket Dergisi Yazışmaları Müdürü **Fehmi Kılıç**, olayın Adli Tıp kesin raporu ile cinayet olduğunu kesinleştiğini söyledi. Başından beri olayın niteliğinin de faillerinin de kendileri açısından meçhul olmadığını belirten Kılıç cinayetin sonrasındaki gelişmelerle ilgili sorulara “Bizler buradayız. Önder'i yolumuzun her basamağında varetmeye, katillerinin karşısına dikilmeye ve hesap sorma fikrini büyütmeye devam edeceğiz” dedi. Eylem “**Önder Babat yoldaş ölümsüzdür**” sloganıyla sona erdi. (İstanbul)

İnsan haklarında tablo aynı

Sözde reform yasaları çıkartarak “**demokratikleşme**” çığıkları atan devletin asıl yüzü insan haklarında yaşanan ihlallerle ortaya çıkıyor. Türkiye Kürdistanı'nda yaşanan hak ihlallerinde gerileme bir yana önceki aylara oranla artışlar yaşanıyor.

DIYARBAKIR

İHD Diyarbakır Şubesi, T. Kürdistanı'nda Nisan ayında yaşanan hak ihlalleri raporunu 13 Mayıs 2004 tarihinde açıkladı. Dernek binasında basın toplantısı düzenleyen İHD Diyarbakır Şube Başkanı **Selahattin Demirtaş**, Nisan ayı içerisinde de hak ihlallerinin yoğun olarak yaşandığını söyledi.

Irak'ta yaşanan işkence olaylarını “insanlık tarihine düşen kara bir leke” olarak değerlendiren Demirtaş, “Ortadoğu'ya demokrasi getirme iddiasında olanların getirecekleri demokrasinin bi-

çiminin ne olacağı da böylelikle ortaya çıkmıştır” dedi.

İHD'nin bölge için hazırladığı insan hakları ihlal raporuna göre yaşanan hak ihlalleri şöyle:

Çatışmada yaşamını yitirenler: **5 ölü, 6 yaralı**

Faili meçhul cinayetler-saldırıları-yargısız infazlar: **3 ölü, 7 yaralı**

Mayın ve patlayıcı madde: **2 ölü, 7 yaralı**

Gözaltı: **57**

Toplumsal Olaylara Müdahale

Olay Sayısı: **1**

Yaralanmalar/Darp: **20**

İşkence ve Kötü Muamele İddiaları: **32**

a) Jandarma Görevlileri Tarafından: **2**

b) Emniyet Görevlileri Tarafından: **30**

Kayıp İddiası: **15**

Tutuklama: **3**

Köye Geri Dönüş Engeli: **8**

İştin Atılma: **2**

İdari Soruşturma ve Cezalar: **3**

Soruşturmalar ve Cezalar: **79**

Kapatılan Sivil Toplum Örgütü: **1**

Yasaklanan Etkinlikler (Tiyatro oyunu, Sinema vs.): **3**

Cezaevinden sevk talebi: **6**

Tedavi Talebi: **2**

Diğer: **19**

İntihar ve İntihar Teşebbüsleri: **12**

VAN

İHD Van Şube Başkanı **Zeki Yüksel**, Belediye İş Merkezi'ndeki şube binasında yaptığı açıklamada, Nisan ayında hak ihlallerine ilişkin ola-

rak kendilerine yapılan başvuru sayısının 21 olduğunu söyledi. Yüksel, “Ancak, basına yansyanlarla birlikte bu sayı 35'tir” dedi. Ağrı'nın Doğubeyazıt İlçesi'nde iki eczacının öldürülmesi olayının aydınlatılması gerektiğini belirten Yüksel, Bostaniçi Beldesi'nde de askeri karakolun kaldırılması gerektiğini vurguladı.

İHD'ye Nisan ayında yansyan ihlaller ise şöyle;

Çatışmada yaralananların sayısı **6**; faili meçhul cinayet sayısı **2**; serbest patlayıcılar sonucu ölüm **2**; gözaltı sayısı **5**; işkence, kötü muamele ve tehdit sayısı **6**; savunma ve seyahat özgürlüğüne engelleme sayısı **1**; keyfi olarak fotoğraf çekimi **1**; görevden alma sayısı **1**; düşünce ve ifade örgütlenme özgürlüğüne yönelik ihlaller için açılan soruşturmalar ve davalar **3**; hapisane tedavi talebi **1**; diğer ihlaller mülteci **1**; sağlık **1** olmak üzere toplam ihlal sayısı **35**.

BİNGÖL

İHD Bingöl Şube Başkanı **Rıdvan Kızgın**, 2001 yılında hak ihlali sayısı 200 iken, 2003 yılında bin 280'e çıktığını belirterek, “**Uyum paketleri çıktıkça Bingöl'deki insan hakları ihlallerinde gittikçe artış olmakta**” dedi.

Demek binasında basın toplantısı düzenleyen Kızgın, 2004 yılının ilk dört ayında yaşanan gelişmeleri değerlendirdi. Avrupa Birliği'ne uyum adına yapılan hukuksal düzenlemelerin Bingöl'de tersi yönde uygulandığını ifade eden Kızgın, 2003 yılında 8 faili meçhul olmak üzere 48 kişinin yaşamını yitirdiğini, 28 yurttaşın da yaralandığını ifade etti. (H. Merkezi)

KAYPAKKAYA, HALKLARA UMUT DÜŞMANA KORKU SALMAYA DEVAM EDİYOR

Bundan 31 yıl önce faşist Kemalist diktatörlük tarafından Diyarbakır zindanlarında tüm işkence yöntemlerine karşın devrime ve halkına olan inancı, yoldaşlarına olan bağlılığıyla ser verip sır vermeyerek ölümsüzleşen komünist önder **İbrahim Kaypakkaya** 31. ölüm yıldönümünde "**İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür**" Partizan imzalı afişler İstanbul'un çeşitli semtlerinde yaygın bir şekilde yapılarak anıldı.

Anadolu yakasında Kartal Topselvi, Kurfalı Mahallesi, Tuzla, Aydın, İçmeler, Esenyalı, 1 Mayıs, Sarıgazi, Dudullu ve E-5 Karayolu üzeri yoğun bir şekilde afişler yapıldı.

Avrupa yakasında ise; Şahintepe, Altınşehir, Sarıyer, Gazi, Soğanlı, Alibeyköy, Esenyurt, Okmeydanı ve E-5 Karayolu üzeri afişlerle donatıldı.

KAYPAKKAYA ÇEŞİTLİ ETKİNLİKLERLE ANILIYOR

18 Mayıs dolayısıyla İbrahim'i anma, yaşatma ve onun uğruna öldüğü düşüncelerini, inancını ve kararlılığını geniş kitlelere yayma amacıyla gerçekleştirilen etkinliklerden biri de **Esenler Pir Sultan Abdal Kültür Derneği**'nde, Demokratik Haklar Platformu ve İşçi-köylü gazetesinden konuşmacıların katılımıyla gerçekleşti.

15 Mayıs 2004 tarihinde saat 17:30 civarında Kaypakkaya'yı anma etkinliği **Kırmızı Gül Buz İçinde** belgeselinin gösterimiyle başladı.

Sunumunu PSAKD Esenler Şube yöneticisi Dursun Turgut'un yaptığı etkinliğe konuşmacı olarak DHP'den **Ökkeş Karaoğlu**, İşçi-köylü gazetesinden **Uğur Parlak** katıldı.

Belgeselin ardından saygı duruşunun yapıldığı etkinlikte ilk sözü Uğur Parlak aldı. İbrahim Kaypakkaya'nın hangi tarih-

sel koşullarda komünist bir önder olarak Proletarya Partisi'ni kurduğunu anlatarak Mustafa Suphi TKP'sinden sonra proletarya düşüncesini sistemleştiren, geliştiren, pratik içinde olgunlaştıran Kaypakkaya'nın bir grup yoldaşıyla 50 yıllık süskunluğa, pasifizme indirilmiş MLM kılıcı olduğunu belirtti.

Ardından sözü alan Ökkeş Karaoğlu ise belgeselden yola çıkarak mülteci sorununa değindi. Esas olanın bu topraklarda mücadele etmek olduğuna vurgu yapan Karaoğlu; savunuyorum demek yetmez, yaşasın demekle, alkış tutmakla birşey değişmiyor diyerek teori ile pratik arasındaki uyumsuzluğa değindi. Panelin ardından 18 Mayıs ve güncel yönelik yapılan dia gösteriminin ardından müzik dinletisiyle etkinlik sona erdi.

BURSA

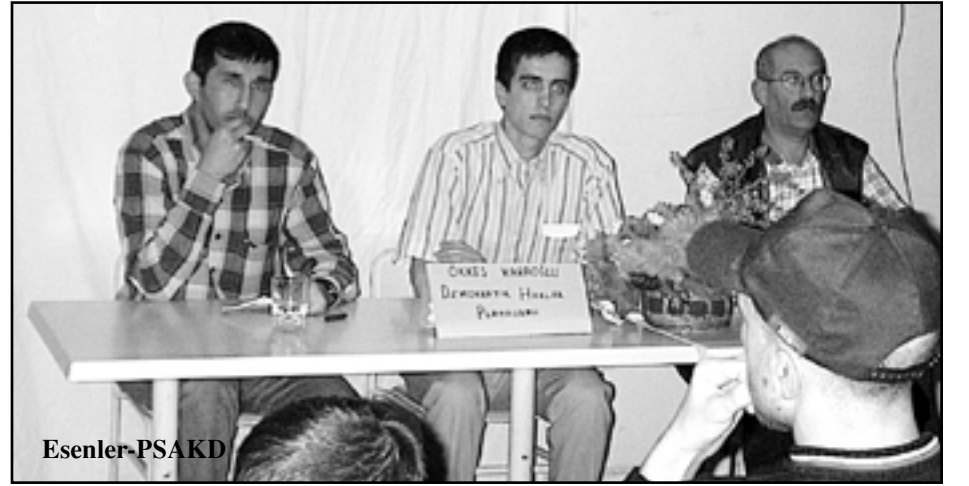
Bursa Partizan okurları 15 Mayıs 2004 tarihinde Tuncelililer Kültür ve Dayanışma Derneği'nde yaptıkları bir etkinlik ile katledilişinin 31. yıldönümünde komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı andılar.

Çeşitli devrimci çevrelerden insanların da yer aldığı anma komünist önder İbrahim Kaypakkaya 14 Nisan 2004 tarihinde Derişim'de şehit düşen TKP/ML TIKKO savaşçıları Ahmet Laço ve Sevda Yıldız şahsında tüm devrim ve komünizm şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşuyla başladı. Hep birlikte "Vartnik'te bir köm" şiiri okundu.

Ardından bir kişi İbrahim Kaypakkaya'nın hayatı ve mücadelesi hakkında bir yazı okudu. Sonra YDG okuru bir arkadaş Seçme Yazılar kitabının önsözünde yer alan "**Küçük gruplar, büyük cüretler**" adlı yazıyı okudu.

Hasan Hakkı Erdoğan'ın Gulasor adlı şiiri hep birlikte dinlendi.

Salonda bulunan beşler, dörtler, gerilla

Esenler-PSAKD

resimleri ve parti ve devrim şehitlerinin resimlerinin yer aldığı pano oldukça ilgi çekti. Hep birlikte marşlar ve şiirler okunarak devam eden anma, salonda bulunan yaşlı bir amcanın emekçiden türküler söylemesiyle renklendi. Son olarak 18 Mayıs marşının hep bir ağızdan okunmasıyla anma etkinliği sona erdi.

GEBZE'DE

İBRAHİM KAYPAKKAYA ANILDI

Proletarya Partisinin kurucusu komünist önder İbrahim Kaypakkaya katledilişinin 31. yılında çeşitli etkinliklerle anılmaya devam ediliyor. Bu etkinliklerden biri de Gebze'de YDG'liler tarafından yapıldı. 16 Mayıs günü Gebze Denizliköy'de bir piknik gerçekleştirildi. Kısa bir açılış konuşması ve saygı duruşunun ardından İbrahim'in hayatı ve mücadelesi, emperyalizmin genel saldırıları ve NATO zirvesinin amacı anlatıldı. Söyleşi tarzında gerçekleşen etkinlikte İbrahimlerin, Denizlerin, Mahirlerin o dönemki mücadelelerinin bugüne taşınması, onların bıraktıkları mirasın devam ettirilmesi gerektiği vurgulandı. Etkinlik daha sonra İbrahim Kaypakkaya'yı anlatan marşların söylenmesiyle sona erdi.

SİSTEMİN KAYPAKKAYA KORKUSU

Partizan imzalı afişleri asan gazete çalışanlarımız, Tohum Kültür Merkezi çalışanları ve okurlarımız üzerinde gözaltı terörü

estirildi.

İlk olarak 12 Mayıs Çarşamba günü afiş yapan TKM çalışanları **Yiğit Can Bakır** ile **Mustafa Sarısülük** gözaltına alındı. 13 Mayıs Perşembe günü yine TKM çalışanları **Tayyar Eroğlu**, Sinan Ülgen ve **Gökhan Kaya** gözaltına alındılar. 15 Mayıs Cumartesi günü ise gazetemiz çalışanları **Barış Karaağaç** ve **Bahar Gök** TKM çalışanı **Sinan Ülgen** ve okurlarımız **Birkan Yıldırım**, **Zeynel Abidin Çorlu**, **Sevgi Yumuk**, **Çiğdem Yılmaz**, **Deniz Gülünay**, **Sevgül Oğuz**, **Ali Özerli** ve **Mutlu Akkuş** gözaltına alındı. 16 Mayıs Pazar günü ise gazetemiz çalışanları **Bahar Gök**, **Selçuk Birginal** ve **Özgür Elite-miz** ve TKM çalışanları **Mustafa Sarısülük** ile okurumuz **Zeynel Abidin Çorlu** gözaltına alınmışlardır.

Çalışanlarımız TKM çalışanları ve okurlarımız üzerinde gözaltı terörü estiren afişlere tahammül edemeyen devletin kolluk güçleri afişleri bir yandan ifaiye araçları ile sökerken bazı afişleri de kazıyarak engellemeye çalıştı. Ancak tüm engellemelere rağmen İstanbul'un birçok yeri komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın afişleriyle donatıldı. Yapılan afiş çalışmalarında halkın bazı kesimleri zafer işaretleriyle, araçtan korna çalarak, alkışlayarak memnuniyetlerini dile getirdiler. (H. Merkezi)

HPG gerillalarına infaz iddiası

Amanos Dağlarında faşist TC ordusu ile girdikleri çatışmada şehit düşen **Hasan Hatay**, **İskender Ülger** ve **Adem Demir** adlı 3 HPG gerillasının sağ yakalanıp infaz edildiği iddia edildi. HPG gerillalarının kimliklerinin erken tespit edilmesi, cenazelerdeki izler ve kurşun giriş yerlerinin infaz şüphesini güçlendirdiği belirtildi.

Hatay'ın **Erzin** ilçesine bağlı **Yonca düzü** (Lülük) Köyü kırsalında **22 Nisan 2004** meydana geldiği ileri sürülen çatışmanın ardından Hatay Valiliği, 3 gerillanın çatışmada öldürüldüğünü açıklamıştı. Ardından 3 cenaze **Dört Yol Devlet Hastanesi Morgu**'na kaldırılmıştı. Cenazeler, 3 gün morgda bekletildikten sonra ailelerine teslim edildi. Teşhis için cenazeleri inceleyenler, 3 gerillanın vücudunda ölümlerin infaz olduğuna yönelik izlerin olduğunu iddia etti.

Hasan Hatay'ın babası **Selman Hatay**, cenazesini gördüğü oğlunun boynunun kırık olduğunu söyledi.

Karakolda ifade verdiğini kaydeden baba Hatay, şunları söyledi:

"Oğlumun vücudunu sol omzunun arkasından aldığı kurşun ve göğsünden aldığı kurşun delmişti. Ben yüzüne dokundum ve

kafasına baktım. Boynu çok fazla oynuyordu. 2 gün morgda kalan bir cesedin bu kadar rahat oynamaması gerek. Oğlumun boynu kırılmıştı. Ben o an zor ayakta kalabilirdim. Bu yüzden çok fazla bakamadım. Ama cenaze yıkanırken arkadaşlar oğlumun şah damarının kesik olduğunu söyledi."

Cenazenin Devlet Hastanesi'nden başka bir yerde yıkanmasına izin verilmediğini kaydeden baba Hatay, cenaze yıkanırken bir doktorun geldiğini ve "**üstün körü bir bakıp otopsi raporu**" hazırladığını söyledi.

Ayrıca HPG tarafından yapılan imzalı açıklamada da bu bilgi doğrulandı.

* Yine yerel kaynaklardan edinilen bilgilere göre, **Bingöl**'ün **Güzeldere** ve **Suveren** köyleri arasındaki kırsal alanda 4 Mayıs gecesi HPG gerillaları ile korucular arasında çatışma çıktı. Çatışmada 6 korucunun yaralanarak, Elazığ Araştırma Hastanesi'ne kaldırıldığı, Korucu **Mehmet Başdinc**'in ise hastanede öldüğü iddia edildi.

* **Eruh**'a bağlı **Gediktaşar (Ers) Köyü**'nde ise 6 Mayıs'ta meydana gelen çatışmada, 6 HPG gerillasının yaşamını yitirdiği, 1 asker de yaralandığı bildirildi.

Edinilen bilgilere göre, Eruh'a yaklaşık 1 saat uzaklıkta bulunan **Gediktaşar Kö-**

yü'nde faşist TC ordusu ile HPG arasında silahlı çatışma çıktı. Çıkan çatışma sonucu 6 HPG gerillası şehit düşerken, 1 asker ise yaralandı.

* **Batman**'ın **Gercüş** ilçesi kırsalında faşist TC ordusu ile HPG gerillaları arasında çıkan çatışmada 1 gerillanın şehit düştüğü iddia edildi. Bir hafta Batman Devlet Hastanesi morgunda bekletilen HPG gerillası **Ferhat Akansel**'in cenazesi 13 Mayıs'ta, **Mardin**'in **Kızıltepe** ilçesinde kitlesel bir törenle toprağa verildi.

Yaklaşık bin kişinin katıldığı törende sık sık "**Şehit namırım**", "**Biji Serok Apo**", "**Dağlar bizim bizi bombalayın**", "**İntikam, intikam**" sloganları atıldı.

Cenazenin defnedilmesinin ardından DEHAP Mardin İl Başkanı **Rıdvan Olca-söz** bir konuşma yaptı. Konuşmanın ardından kitle alkış ve zılgıtlar eşliğinde, cenaze evine kadar yürüyüş gerçekleştirdi.

* **Nusaybin**'de 8 Mayıs gecesi düzenlenen operasyonlarda da **Kuşkaya** (Gurık) ve **Kuruköy** (Xırabêbaba) köyleri arasında bulunan kırsal bölgede çıkan çatışmada 1 HPG gerillası şehit düştü. Botan kod adlı **Ali Akman**'ın cenazesi, ailesi tarafından Nusaybin Devlet Hastanesi'nden alındı. Ce-

naze, sabah saatlerinde aralarında DEHAP, Özgür Parti, THAY-DER yöneticileri ve Akman'ın yakınlarının da bulunduğu yaklaşık 500 kişinin katılımı ile omuzlarda taşınarak Trafo Mezarlığı'nda toprağa verildi. Akman'ın annesi "eğer ısrarla savaş isteniyorsa buna da hazır olduğumuzu söyleyelim. Benim 3-4 tane çocuğum daha var. Bu mücadele için gerekirse onları da gönderirim" dedi. (H. Merkezi)

DGM'lerin kaldırılması burjuva basında infial yarattı! YARGI BAĞIMSIZLIĞI SÖZDE KALDI

Meclis'teki Anayasa değişikliğiyle "büyük bir adım" atıldığını dile getiren TC devleti, burjuva basını ve AB Komisyonu üçlemesi pembe tablo yaratmaya çalışsa da, bizzat toplumsal pratikteki uygulamalar onların söylediklerinin tam tersini kanıtlıyor.

DGM'lerin kuruluşunu düzenleyen Anayasa'nın 143. Maddesi yürürlükten kaldırıldı. Ancak "adil yargılanma hakkına" aykırı olduğu gerekçesi ile kaldırılan DGM'lerin yerine "geniş yetkili Ağır Ceza Mahkemeleri" kuruluyor! Adalet Bakanlığı'nın hazırladığı Taslak'ta bulunan hükümler DGM'lerde sadece isim değişikliğine gidileceğini gösterdi. Bu tespitin oluşmasına ise DGM'lere ilişkin 2845 sayılı DGM'lerin Kuruluş ve Yargılama Usulleri hakkında Kanun'da yer alan düzenlemelerin geniş ölçüde taslakta bulunması neden oldu.

Taslak'ta, DGM'lerin görev alanına giren suçlar, geniş yetkili Ağır Ceza Mahkemelerinin bakacağı suçlar arasında sayıldı. Adana, Ankara, Diyarbakır, Erzurum, İstanbul, İzmir, Malatya ve Van'daki DGM'lerin yargı çevreleri aynen korunarak, geniş yetkili ağır ceza mahkemelerine devredilen taslağa göre, aynı yerde birden fazla geniş yetkili ağır ceza mahkemesi kurulmasına, Adalet Bakanlığı'nın önerisi ile Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nca karar verilecek.

Tasarıdaki en ilginç(!) düzenlemelerden biri ise, kanunlardaki "DGM Yedek Hakimliği"nin taslakta "yedek üye" olarak, "DGM Cumhuriyet Başsavcılığı ve Cumhuriyet Savcısı" ibaresinin ise taslakta "Cumhuriyet Başsavcılık ve Cumhuriyet Savcısı" olarak değiştirilmesi. Sözde değişikliği yaparken, farklı kelimelerle ifade etme gereği bile duymayan devlet, yine de büyük bir aymazlıkla Adalet Bakanı Cemil Çiçek'in ağzından "Te-

mennim odur ki Türkiye'nin bir daha DGM'lere ihtiyacı ortaya çıkmasın. Ancak, çok değerli insanlar yıllardır buralarda, bu can pazarında görev yaptılar, onlara şükranlarımı sunuyorum" açıklamasını yaptırabiliyor! Evet sayın Bakan, Ali Suat Ertoşun'a verdi-

ğiniz ödülden biliyoruz ne kadar şükran duyduğunuz! Bu eli kanlı katillere gerçekten çok borçlusunuz, ama DGM'ler kalktı diye üzülmeyin, yenisini hazır zaten!

Aynı şekilde Dışişleri Bakanı Abdullah Gül de "Türkiye önemli ve büyük bir adım attı. Avrupa sistemine entegre olundu" derken, AB Komisyonu da sözbirliği ederek "DGM'lerin kaldırılması anlamlıdır" diyordu. Oysa bu konuda görüş bildiren avukatlar, yeni düzenlemenin fayda sağlamayacağını kaydediyorlar. Avukat Mihriban Kırdök şu anda varolan sorunun mahkemenin ismini değiştirerek çözülemeyeceğini belirterek "Terörle Mücadele Kanunu'nun 5. Maddesinde siyasi mahkumların aldığı cezaya yüzde 50 artırım getirilmektedir. Yine infaz

yasasına göre adli tutuklular için yüzde 70'dir. Bu değişmediği sürece isterse DGM'lerin adı bağımsızlık ve özgürlük mahkemeleri olsun, sorun ortadan kalkmaz" dedi.

Böylece devletin niyetinin AİHM'de DGM kararları konusunda

çok fazla mahkumiyet alınmasından kurtulmak ve "demokratikleştirdiğini" kanıtlamak amacıyla bu yolu seçtiği su yüzüne çıkmış durumdadır. Kaldı ki, Ağır Ceza Mahkemeleri'nden istenilen faydanın sağlanamayacağı iddia edilerek, bu nedenle "Geniş Yetkili" Ağır Ceza Mahkemeleri'nin kurulacağı vurgulandı. Halkımızın deyimleriyle tam "Minareyi çalan kılıfını hazırlar" tarzı her zamanki ikiyüzlülüğüyle davranmaktadır devlet. Ancak bu durum şaşırtıcı değildir, on yıllar önce Dimitrov'un Nazi mahkemelerine söylediği gibi "Faşizm; yargılayan değil, yargılanan olabilir ancak". Meşruluğu halkın bilincinde sıfır olan mahkemelerinizde yargılayın yargılayabildiğiniz kadar, çünkü tarih aleyhinize çalışıyor!

Selma Kubat eylemlerle anıldı

kaybeden 111. kişi olduğunu belirterek, "Selma ölüm orucuna başladığı günden itibaren türlü baskılara maruz kalmıştı. Ölüm orucuna başladığı Bakırköy Hapishanesi'nden Gebze M Tipi Hapishanesi'ne kaçırılmıştı. En

son zorla müdahale işkencesine karşı da onurunu koyarak şehit düştü" dedi. Hapishanelerde sorunların devam ettiğine vurgu yapan Arapgirli, "Bu alevler er geç zulmedenlere dönecektir. Kendisine, devrimci, demokrat, yurtsever, halktan yanayım, vicdan sahibiyim diyen herkesi tecritin kaldırılıp ölümlerin durdurulması mücadelesin-

de bizlere destek vermeye çağırıyoruz" dedi.

Eylem "Tecriti kaldırın ölümleri durdurun", "Tecrite sansüre son", "Selma Kubat ölümsüzdür" sloganları eşliğinde sona erdi.

Mersin Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği ile TAYAD üyesi aileler de, F tipi hapishaneleri ve tecrit uygulamalarını protesto etmek amacıyla bedenini yakarak yaşamına son veren Selma Kubat'ın ölümüne ilişkin basın açıklaması yaptı. Mersin Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nde yapılan açıklamayı okuyan Gülbeyaz Karaer, "Bu ölümlerin baş sorumlusu emperyalizmin uşağı AKP iktidardır ve tecrit sorununu çözmedikçe yeni ölümlerden de sorumlu olacak" dedi.

(Ankara/Mersin)

✓ Polis komplosu boşa çıkarılıyor!

1 Nisan'da yapılan DHKP-C operasyonunun ardından tutuklanarak hapishaneye konulan Ekmek ve Adalet Dergisi'nin Genel Yayın Yönetmeni Gülizar Kesici, avukatı Behiç Aşçı aracılığıyla 8 Mayıs 2004 tarihinde TMMOB'da saat 12:00'de yaptığı basın açıklamasında polisin şifreli olarak örgüt tarafından gönderildiğini söylediği ve dava dosyalarına koyduğu belgelerin sahte ve düzmece olduğunu kamuoyuna delilleriyle sundu.

Behiç Aşçı yaptığı konuşmada "Ekmek ve Adalet dergisinde ele geçirildiği iddia edilen ve polis tarafından dava dosyasına konulan belgeler bir komplo ürünüdür. Bu belgeler Ekmek ve Adalet dergisinde ele geçirildiyse nasıl elde edilmiştir. Diskette mi, yazıcı çıkışlı mı? Şifreli mi, şifresiz mi elde edilmiştir? Şifreliyse nasıl bir şifre sistemiyle şifrelenmiş ve nasıl çözülmüştür? Şifresiz, gizli, saklı değilse neden örgütsel doküman kapsamında dosyaya konulmuştur" dedi. Aşçı konuşmasının devamında herkesin ulaşabileceği dergi yazıları şifreli notlar haline getirildi ve dosyaya konuldu. En küçük bir teknik araştırma bu gerçeği ortaya çıkaracak, suçluları ele verecektir" dedi. Polisin şifreli dediği yazıların Ekmek ve Adalet dergisinde hangi sayıda çıktığını belgeleyen fotokopilerin birer nüshası basına dağıtıldıktan sonra açıklama sona erdi. (İstanbul)

✓ Diyarbakır D Tipi Hapishanesi'ne sevkler sürüyor

Yapımı tamamlanan Diyarbakır Yüksek Güvenlikli D Tipi Hapishanesi'ne sevkler sürüyor. Batman M Tipi Kapalı Hapishanesi'ndeki 11 PRD'li tutuklu, Diyarbakır D Tipi Hapishanesi'ne sevk edildi.

Batman M Tipi Hapishanesi'ndeki tutuklular adına açıklama yapan Aydın Çubukçu ve Suat Ateş, sevklerin tutsakların uzun vadede çürütülmesi amacını taşıdığını belirterek, "Ancak bu uygulama ile birlikte hapishanelerde özel bir uygulamaya tabi tutulmaları, kabul edilemez bir durumdur" dedi.

Mardin E Tipi Kapalı Hapishanesi'nde bulunan hükümlüler dışındaki tüm tutsaklar, "yüksek güvenlikli" olarak nitelendirilen D tipi hapishanelere nakledilecek. Edinilen bilgilere göre, Mardin'deki tutsaklar, 12-16 Mayıs tarihleri arasında kademeli olarak Diyarbakır D Tipi Hapishanesi'ne sevk edilecek. Mardin E Tipi Kapalı Hapishanesi'ne ise Diyarbakır ve Amasya'dan 27 hükümlü getirilecek. (H. Merkezi)

✓ Toplum-Der'den etkinlik

Toplum-Der'in 9 Mayıs 2004 tarihinde düzenlediği etkinliğe katılan Av. Celil Aygen, F ve D tipi hapishaneleri "insanlık dışı" olarak nitelendirerek, "Uygulamalar sadece yapılanlar ve ailelerine yönelik değil, tüm insanlığa yönelik bir uygulamadır ve buna sessiz kalınmamalıdır" dedi.

Toplumsal Hakları ve Değerleri Koruma Eğitim Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği (Toplum-Der) tarafından Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonu'nda düzenlenen etkinlikte, Toplum-Der'in faaliyetleri ile geçmişten günümüze hapishaneleri anlatan sinevizyon gösterimi yapıldı. Etkinlikte bir konuşma yapan Av. Celil Aygen "Türkiye'deki bu uygulama aslında TC Anayasası'nın kendisiyle nasıl çeliştiğinin göstergesidir. Uygulamalar sadece yapılanlar ve ailelerine yönelik değil, tüm insanlığa yönelik bir uygulamadır ve buna sessiz kalınmamalıdır" diye konuştu.

Etkinlik, "Zulmün D'si varsa, mazlumun da sesi var" adlı tiyatro oyunu ile sona erdi.

(H. Merkezi)

Kayıplar Haftası etkinlikleri başladı

İHD İstanbul Şubesi, YAKAY-DER, ICAD 17 Mayıs "Gözaltında Kayıplar Günü" ile ilgili bir eylem takvimi çıkarıldı.

Bu takvime göre ilk eylem 17 Mayıs Pazartesi günü saat 13:00'te Galatasaray Postanesi önünde yapıldı. Eyleme HÖC, ESP, EKB, ÖTP, SDP, Tuncelililer Derneği ile 78'liler Vakfı da destek verdi.

Kayıp resimlerinin taşındığı "Kayıplar bulunsun, hesap sorulsun" dövizlerinin açıldığı eylemde basın açıklamasındaki metni İHD İstanbul Şube Başkanı **Hürriyet Şener** okudu. Şener "Bugün 17 Mayıs Gözaltında Kayıplarla Mücadele Günü. Dünyanın dört bir yanında gözaltına alındıktan sonra kendisinden haber alınamayan binlerce insanın akıbetinin egemenlerden sorulduğu gün. Gözaltında kayıplar hukuksuzluğun tescili-

dir. Gözaltında kayıplar, yasaların gerçekte işlemediğinin de kanıtıdır" dedi. Şener konuşmasının devamında "Devlet yetkililerine ve hükümete sesleniyoruz. Hukuk devletine uygun davranmak istiyorsanız, gözaltında kaybedilen yüzlerce insanın akıbetini açıklayın. Sorumluları yargılayın. Kaybedilenler bulunmadıkça,

sorumlular yargı önüne çıkarılmadıkça kaybeden insanlık olacaktır" dedi. Açıklamanın ardından kitle "**Kayıplar bulunsun, hesap sorulsun**", "**Şehit namırım**", "**Gün gelecek, devran dönecek, katiller halka hesap verecek**" sloganlarını attılar. Eylem öncesi ve sırasında çevik kuvvet polisi ve TMSH ekiplerinin bölgeye yoğun yığınak yapması dikkat çekiciydi.

İZMİR

İHD İzmir Şubesi, 17 Mayıs Gözaltında Kaybedilenlere Karşı Uluslararası Mücadele Günü dolayısıyla 2 bin adet bildiri dağıttı.

İHD İzmir Şubesi önünden toplanan bir grup, "Gözaltında Kayıplara Son Verilsin" yazılı önlükler giyerek, **İkiçeşmelik** ve **Kemeraltı**'nda 2 bin bildiri dağıttı. Bildirilerde, "Onlar, renginden, dilinden, dininden, fikrinden ve cinsinden dolayı baskı ve zulme uğramış olan onurlu ve haysiyetli insanlar. Onları kaybettiler" ifadesi yer aldı.

✓ Tutsak annesi Aydın açıklama yaptı

TKEP/L davasından tutuklu bulunan **Remzi Aydın**'ın annesi **Tayyibe Aydın**, oğlunun F Tipi hapisanelere karşı 320 gündün beri ölüm orucu eylemini sürdürdüğünü belirterek, hapisane idaresinin oğluna eylemi bırakması için baskı uyguladığını ifade etti.

İHD İzmir Şubesi'nde 12 Mayıs tarihinde basın açıklaması yapan **Tayyibe**

Aydın oğlu **Remzi Aydın**'a ölüm orucuna son vermesi için baskı uygulandığını ve zorla Tekirdağ Devlet Hastanesi'ne kaldırıldığını ifade etti. Hastanede oğlunun yanında refakatçi kaldığını dile getiren **Tayyibe Aydın**, "**Hastanede yetkililer beni oğlumun eylemine son vermem için ikna etmeye çalıştılar. Ben de kendilerine bunu yapmayacağımı ve bu eylemi kendi iradesiyle yaptığımı söyledim**" dedi.

Oğluna hapisane tarafından zorla müdahale edilerek, hastaneye götürüldüğünü ifade eden **Aydın**, "Cezaevinde oğluma yapılacak hiçbir müdahaleyi kabul etmiyorum. Ve oğlumun başına gelebilecek her türlü olumsuzluktan devleti sorumlu tutuyorum" diye konuştu. Ölüm oruçlarının sürmesine karşın devletin duyarsızlığının devam ettiğine dikkat çeken **Aydın**, ölüm orucu eylemlerine destek istedi. (İzmir)

17-31 MAYIS KAYIPLAR HAFTASI ETKİNLİKLERİ

22 Mayıs Cumartesi: -Oturma Eylemi/Galatasaray Lisesi önü Saat: 13:00

23 Mayıs Pazar:-Mezar ziyaretine katılım/Gazi Mezarlığı Saat 11:00

(YAKAY-DER/ICAD)

24 Mayıs Pazartesi: -Özel Sayı Dağıtımı/İstiklal Caddesi Saat 14:00

24 Mayıs Pazartesi: -Film Gösterimi/İHD Toplantı Salonu Saat 19:00

27 Mayıs Perşembe (İHD): -Mumlu Oturma Eylemi/Taksim Gezi Parkı/Saat 20:00

29 Mayıs Cumartesi: -Kayıp Resimleri /Sokak Sergisi İHD Sokağı/Saat 11:00-19:00

31 Mayıs Pazartesi: -Suç Duyurusu/Sultanahmet Adliyesi Saat 13:00

İHD İstanbul Şubesi/YAKAY-DER/ICAD

HAPİSHANELERDEKİ BASKICI UYGULAMALAR PROTESTO EDİLİYOR

AKP hükümeti tarafından çıkarılan devrimci ve komünist tutsaklara yönelik birçok saldırıyı içeren Yeni İnfaz Yasa Tasarısı **İHD İzmir Şubesi, ÇHD İzmir Şubesi ve TAYD-DER** tarafından **Kırıklar 1 No'lu F Tipi Hapishanesi** önünde 6 Mayıs 2004 tarihinde saat 13:30'da yapılan basın açıklamasıyla kınandı. Tutsakların her davranışına çeşitli cezalar getirecek olan yeni yasa saldırısını protestoya katılım iyiyken; protesto için kitlenin önüne temsili tek tip elbise, zincire vurularak koyuldu. Üzerine "**Tek tip elbiseye hayır**" yazılı dövizler de bırakılırken eylem **Denizler**'in ölüm yıldönümü vesilesiyle Ölüm Orucu şehidi **Hüseyin Kayacı** ve hapisanelerde şehit düşenler anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Şiirlerin de okunduğu basın metninin ardından "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "**İçerde dışarda hücreleri parçala**", "**Tek tip insan olmayacağız**", "**Faşizme karşı omuz omuza**" vb. sloganlar atıldı. Duvarların arka tarafında bulunan tutsaklar da sloganlara eşlik ettiler. Tutsakların da sık sık slogan attıkları duyulurken basın metnini TAYD-DER Başkanı **Zeynel Değirmenci** okudu. Değirmenci yeni yasayla hedeflerin insan onurunu teslim almak olduğunu,

bu yasayla tutsakları birçok saldırının beklediğini belirterek "hükümet yeni düzenlemeler ve yeni uyum yasalarıyla insan hakları alanında ilerlemeler kaydettiğini söylemektedir. Oysa bu yasa tasarısı tümüyle insan haklarına aykırıdır" dedi. Eylemde "İnfaz Yasa Tasarısı geri çekilsin" yazılı pankartın yanısıra dövizler de açılırken eylem **Partizan, ESP, ÖMP, BDSP, SDP, DHP, Mücadele Birliği** ve İzmir Barosu'ndan avukatlar da destek verdiler. Eylem "**Yaşamın devrimci dayanışma**" sloganıyla sona erdi. (İzmir)

Amasya Kapalı Hapishanesi'nde bulunan **PRD** ve **PJA**'lı tutuklular aileleri aracılığı ile yaptıkları açıklamada kendilerine, tek tip elbise ve zorunlu çalıştırmanın dayatıldığını ve sosyal çalışmaların engellendiğini kaydettiler.

Ruşen Sertoğlu ve **Hasan Kalkan** tarafından yapılan açıklamada sosyal aktivitelerin dahi önlendiği kaydedildi.

Tek tip elbise ve zorunlu ça-

alıştırmanın dayatıldığı kaydedilen açıklamada şöyle denildi: "F tiplerinde bile tutuklulara tanınan bazı haklar Amasya Hapishanesi'nde tanınmıyor. Hiçbir sosyal aktiviteye izin verilmiyor. Koşullararası iç görüşmeye haftada yalnızca 2 saat izin veriliyor. Bu görüşme de idarenin inisiyatifleriyle gerçekleştiriliyor. Ayrıca müebbet hapis alan arkadaşlarımıza yönelik özel uygulamalar var. Gündemde olan Ceza ve Tedbirlerin İnfazı hakkındaki kanun tasarısının zeminini adım adım hazırlamaya çalışıyorlar. Tek tip elbise ve zorunlu çalıştırma dayatılıyor. Buna karşı sonuna kadar direneceğiz. Kamuoyunun da bu konuda duyarlı olmasını istiyoruz."

(H. Merkezi)

6 Mayıs 1972'de idam edilerek katledilen 68 kuşağının devrimci liderleri Deniz, Yusuf ve Hüseyin anti-emperyalist mücadelenin gündemleriyle birleştirilerek her yerde anıldılar.

Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan ölümlerinin 32. yılında mezarları başında birçok sivil toplum örgütü, sendika ve siyasi parti tarafından kitlesel olarak anıldı. Mezarları başında düzenlenen anma töreni; Hüseyin İnan'ın babası **Hıdır İnan**, Gazeteci Yazar **Aydın Çubukçu** ve Yazar **Mustafa Yalçın**, KESK Ankara Şubeleri Platformu, Genel-İş Ankara Bölge ve Şubeleri, Dev Maden-Sen Genel Merkezi, TÜM-TİS Ankara Şubesi, TOBB Genel Başkanı Kaya Güvenç, İHD Ankara Şubesi, PSAKD Genel Merkezi, Kızılırmak Köy Dernekleri, Tunceliler Sosyal Kültürel Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği, EMEP, SDP, DEHAP Ankara il örgütleri ve çok sayıda kişi katıldı.

Anma törenini düzenleyen kurumlar ve partiler adına açıklamayı okuyan KESK Ankara Şubeleri Dönem Sözcüsü **İsmail**

Denizler unutulmadı!

Sağdıç, 68'lerde Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının "Bağımsız, demokratik Türkiye" şiarıyla başını çektiği anti-emperyalist mücadelenin bugüne ve geleceğe ışık tuttuğunu belirterek, "İdam edilmelerinin 32. yıldönümünde bizler, onları sadece anmak değil, mücadelelerinin de kararlılıkla sürdürücüsü olacağımızı ilan etmek için buraya geldik" dedi.

İstanbul'da 28-29 Haziran'da yapılacak olan NATO Zirvesi'ne karşı çıkma çağrısı yapan Sağdıç, "Yapılacak NATO Zirvesi'nde Türkiye'ye biçilen roller belirlenecek. Amerikan marşı eşliğinde saygı duruşu ile başlayacak bu zirve Türkiye açısından skandaldır. Onurumuz ve bağımsızlığımız ayaklar altına alınırken, biz Türkiye'nin işçileri, emekçileri, gençleri, kadınları, emek ve demokrasi güçleri sessiz kalmamalıyız. İşgalcilere ve işbirlikçilere gereken cevabı vermeliyiz" şeklinde konuştu.

Törene katılan avukat **Halit Çelenk** yaptığı konuşmayla katılımcılara duygulu anılar yaşattı. Deniz'leri yurtsever olarak tanımlayan Çelenk, "Aradan 32 yıl geçti. Unutulmadılar, mezarları her gün taze ve

rengarenk çiçekler gibi. Yurtseverdiler, yemyeşil yaşamlarını duraksamadan bu toprağın insanına feda edecek kadar. Sosyalistler, bağımsızlığı vazgeçilmez bir ilke edinmişlerdi. Yargılamanın ilk gününde mahkeme salonuna, dipçik darbeleri altında 'Bağımsız Türkiye' sloganı ile girmişlerdi" dedi.

Yazar Mustafa Yalçın de, "Deniz kardeş, direnişimize güç ve destek sunmanı istiyoruz" dedi.

Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının resimlerinin taşındığı tören sırasında "NATO'ya hayır kahrolsun emperyalizm", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Şehit namırın", "Emperyalistler, işbirlikçiler 6. Filoyu unutmayın" şeklinde sloganlar atıldı. Anma töreninin ardından, Mahir Çayan ve Sivas Madımak Oteli'nde yakılarak yaşamını yitirenlerin mezarlarının ziyaret edilmesinin ardından anma sona erdi.

İZMİR

Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan İzmir'de siyasi partilerin yaptığı eylemle anıldı. 6 Mayıs 2004 tarihinde saat 17:30'da Konak Sümerbank önünde toplana

nan EMEP, SDP, ÖTP ve DEHAP'lılar sloganlarla eylemlerini başlattılar. Eylemde Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in resimleri ve anti-emperyalist, NATO karşıtı dövizler de açıldı. Saygı duruşuyla başlayan anmada basın metnini SDP İzmir İl Örgütü Başkanı **Ecevit Piroğlu** okudu. Piroğlu Denizlerin egemenlerin intikamcı zihniyetleriyle katledildiğini belirterek "günümüz dünyasında tek tutarlı anti-emperyalistler olan sosyalistler ve diğer savaş karşıtları, Denizlerin düşüncelerinin yaşadığı asıl Haziran sıcağında göstereceklerdir. Emperyalizmin temsilcilerine dünyayı yeni acılara ve savaşlara boğmanın planlarını kendi topraklarımızda yaptırmayacağız. Onları bir kez daha uyarıyoruz. Emperyalistler ve işbirlikçiler 6. Filoyu unutmayın" dedi. Eylemde sık sık "Yusuf, Hüseyin, Deniz sürüyor, sürecek mücadelemiz", "Şehit namırın", "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "Adınız onur, gün olur hesap sorulur" vb. sloganlar da atıldı. Eylem sloganlarla bitirildi. Eyleme **İşçi-köylü**, Devrimci Demokrasi, **Atılım**, Mücadele Birliği, **Alınteri**, Kızılırmak okurları ve **İHD İzmir Şubesi** de destek verdi.

ADANA-MERSİN

Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan Mersin ve Adana'da yapılan basın açıklamalarıyla anıldılar.

6 Mayıs Perşembe günü saat 12:30'da İHD binası önünde toplanan Özgür Parti, DEHAP Gençlik Kolları, EMEP Gençliği, Sosyalist Gençlik Derneği ve Sosyalist Demokrasi Gençliğinden oluşan 150 kişilik kitle toplu bir şekilde İnönü Parkı'na kadar yürüdü. Parkta Denizler şahsında demokrasi ve devrim şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından grup adına açıklamayı okuyan **Fevzi Yıldırım**, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının bundan tam 32 yıl önce idam sehvasında "Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği" sloganını haykırdığını belirterek Türkiye'nin ABD boyunduruğu altına alınmaya çalışıldığı bir dönemde Denizlere ve devrim şehitlerine sahip çıkmanın daha da bir anlam bulduğunu belirtti.

Mersin'de ise saat 12:00'de Taşbina önünde anti-emperyalist gençlik bileşeni yaklaşık 200 kişi yaptıkları basın açıklama-

sı ile Denizleri andı. Bileşen adına açıklamayı okuyan **Ferhat Uyar** "Deniz ve arkadaşları tüm halkların ve gençliğin demokratik ve tam bağımsız bir Türkiye'de yaşaması için mücadele ettiler. Onların mücadelesi hala yolumuza ışık olmaktadır" dedi. Açıklamanın ardından "NATO'ya hayır, üsler kapatılsın", "Kahrolsun ABD emperyalizmi" sloganını atan kitle eyleme son verdi.

BURSA

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idam edilmesinin 32. yıldönümü vesilesiyle **Partizan**, **ESP** ve **Ekmek ve Adalet Dergisi** Bursa temsilcilikleri 8 Mayıs günü Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği'nde ortak bir panel düzenledi. Kurum temsilcilerinden oluşan panelistler panelde üç konu başlığı altında görüşlerini açıkladılar. Panelistler ilk olarak NATO'nun kuruluş amacı; ikinci olarak 68 gençlik hareketleri ve devrimci dayanışma ruhu, o ruhun yeniden güçlendirmesini sağlamak; üçüncü olarak NATO İstanbul toplantısı üzerinde görüşlerini belirttiler. Panelistler zayıflayan devrimci dayanışmayı yükseltmek, emperyalist saldırganlığa ve NATO toplantısına karşı eylem birliklerini örgütlemek gerektiğinin vurgusunu yaptılar.

DIYARBAKIR

6 Mayıs anması Diyarbakır Demokrasi Platformu tarafından Büyükşehir Tiyatro Salonu'nda yapılan "Ceza İnfaz Yasa Tasarısı"na ilişkin bir basın açıklaması öncesi saygı duruşu ile yapıldı. Diyarbakır Makine Mühendisleri Şube Sekreteri tarafından yapılan kısa konuşmada; Deniz'lerin mücadelesinin bugün emperyalizme karşı olan herkesin yolu, mücadelesi olduğunu söyledi. Anma boyunca "Şehit namırın" sloganları atıldı.

TUNCELİ-MALATYA GAZİANTEP

Tunceli'de yüzlerce kişinin katılımı ile gerçekleştirilen anmaya Belediye Başkanı ve Yardımcısı da katıldı. Anmada yapılan konuşmalarda NATO zirvesine karşı mücadele edilmesi gerektiği vurgulandı.

Malatya'da ise 6 Mayıs anması Merkez Postanesi önünde gerçekleştirilen bir basın açıklaması ile yapıldı.

Gaziantep'te Demokratik Güç Birliği'ni oluşturan partilerin gençlik kolları ortak bir eylemle anmayı gerçekleştirdiler.

KOCAELİ

Kocaeli'de biraraya gelen NATO karşıtı öğrenciler ve İHD, Eğitim-Sen, Halkevleri, EMEP, DEHAP, SDP, ESP, Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği gibi oluşumların yer aldığı anma İHD parkında gerçekleştirildi. "NATO'ya karşı Deniz olunmalı" pankartı açan öğrenciler "İstanbul NATO'ya mezar olacak", "ABD emperyalizmi, işgalciler, 6. filoyu unutmayın" sloganları atıldı.

Ayrıca Nusaybin, Kızıltepe, Şırnak, Cizre ve Silopi gibi çeşitli Türkiye Kürdistanı il ve ilçelerinde de Deniz Gezmiş ve yoldaşlarının idamı dolayısıyla anmalar gerçekleştirildi. Deniz, Hüseyin ve Yusuf'un fotoğraflarının taşındığı Kızıltepe'deki anmada ise, "Sizleri devrimci mücadelemizde yaşatacağız" yazılı pankartı taşıyan eylemcilerin Abdullah Öcalan lehine slogan atmaları sonucunda polis müdahale etti. Ara sokaklara dağılan eylemcilerden 2 kişi gözaltına alındı.

Adını Yaşar Kemal'in "İnce Memed" adlı eserindeki halk kahramanından alan, İnce Memed Kitap Kafe Adana'da düzenlediği halk şöleniyle 1. kuruluş yıldönümünü kutladı.

Çukurova'da zulme karşı başkaldırının adı olarak dönemin köy ağalarına karşı elde tüfek Torosları mesken eyleyen İnce Memed'in öyküsünü bilmeyen yoktur. Yaşar Kemal'in ünlü romanıyla dünya edebiyatında yerini alan "İnce Memed"de başkaldırından boyun eğmeye, ihanetten fedakarlığa kadar birçok konu, dönemin gerçekliği içerisinde işlenmiştir. Bu yönleriyle Çukurova denince akla İnce Memed ve onun başkaldırı hikayesi gelir.

İnce Memed Kitap Kafe de devletin mevcut tablodaki emperyalist-yoz kültürene karşı İnce Memed ruhuyla Yeni Demokrasi Kültürünü yaygınlaştırmak için Adana'da çalışmalarını sürdürmekte...

Çeşitli kurs çalışmalarının yanı sıra kütüphanesi, üniversiteye hazırlık dersleri ve kitap satışlarıyla faaliyet yürüten İnce Memed Kitap Kafe'nin **15 Mayıs 2004**'de Mimar Sinan Açık Hava Tiyatrosunda düzenlediği konsere yaklaşık 4000 kişi katıldı.

Adana'da İnce Memed

İnce Memed Halk Şöleninde Kürt müziğinin sevilen sesi **Koma Agire Jiyan**, seveda ve özlem ezgileriyle **Suavi**, sesiyle-sözüyle ve duruşuyla halkın sanatçısı olma bilincini taşıyan **Haluk Tolga İlhan** yer aldı.

Devrim ve demokrasi şehitleri anısı-

na yapılan saygı duruşuyla başlayan şölenle yapılan Kürtçe-Türkçe sunular kitlenin beğenisini kazandı.

Çukurova'da İnce Memed'in başkaldırı ruhuyla Yeni Demokrasi Kültürünü yaygınlaştırmaya çalışan İnce Memed Kitap Kafe'nin misyonu ve NATO Zir-

vesine ilişkin yapılan konuşmaların ardından sahneyi Haluk Tolga İlhan aldı. İspanyol protest müziğinin bilinen parçası "No Pasaran"la türkülerine başlayan ve kitleden coşkulu alkışlar alan Tolga İlhan'ın ardından sahne alan Suavi; İnce Memed'in diyarı Çukurova'da çalışmalarını yürüten İnce Memed Kitap Kafe'nin önemini altını çizdi.

Suavi yaptığı konuşmanın devamında Denizlerin, Mahirlerin ve de İbrahimlerin geleneklerine dikkat çekerek, 28-29 Haziran da İstanbul'da yapılacak olan NATO Zirvesine karşı duruşun çağrısını da yaptı.

Suavi'nin sevgi ve özlem türkülerinin ardından sahneyi son olarak Koma Agire Jiyan aldı.

Özellikle T. Kürdistanı'ndan göç ettirilen Kürt kitlelerinin yoğun ilgisiyle karşılanan Agire Jiyan'ın türkülerıyla coşkulu halaylar çekildi.

Şölen sırasında İmralı'da tutsak olan A. Öcalan ve komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın posterleri taşınırken NATO ve ABD karşıtı sloganlar atıldı.

Şölene Devrimci Demokrasi Gazetesi, DHP, ESP, BDSP ve ÖDP mesaj ve katılımlarıyla katkı sundular.

ARABA KALKIŞ YERLERİ

ANADOLU YAKASI

- * 1 Mayıs Mah. PSAKD Önü
- * Dudullu Huzur Sitesi
- * Sarıgazi Nazım Hikmet Parkı
- * İçerenköy PSAKD Önü
- * Kartal Ahmet Şimşek Koleji
- * Topselvi Aymasan Önü
- * Esenyalı Dörtüyl
- * Tuzla Deri-İş Önü
- * Gebze Hürriyet Mah. * Gebze Cumhuriyet Mah.
- * Gebze İstasyon
- * Gülsuyu Heykel
- * Kurtköy Güzelleştirme Der. Önü
- * Kurfalı Mah. PSAKD Önü

SAAT: 07:30

AVRUPA YAKASI

- * Sarıyer Son Durak * Sarıyer Dağevleri Son Durak
- * Nurtepe-Güzeltepe Otobüs Durağı
- * Gazi Cemevi Önü * Gazi Son Durak
- * Gazi Tuncelililer Derneği Önü
- * Bağcılar Çiftlik Otobüs Durağı
- * İkitelli Parseller Salı Pazarı
- * Okmeydanı Şarkkahvesi
- * Avcılar İnsa Lisesi Önü
- * Soğanlı Çavuşpaşa Otobüs Durağı
- * Söğütlü Çeşme Son Durak
- * İnönü Mah. Halk Pazarı
- * Esenyurt Köyiçi
- * Zeytinburnu Belediye Önü
- * Yeni Bosna Cemevi
- * Esenler Güney Hastanesi * Esenler Turgut Reis Mah.
- * Göktürk Köyü-Köyiçi
- * Alibeyköy Cemevi Önü
- * Bayramtepe Sonevler
- * Şahintepe İsmar Önü

SAAT: 08:00

Geleneksel UMUDU TOHUMCA BÜYÜTECEĞİZ PİKNIĞİNDE BULUŞALIM

Tarih: 13 Haziran 2004-Pazar

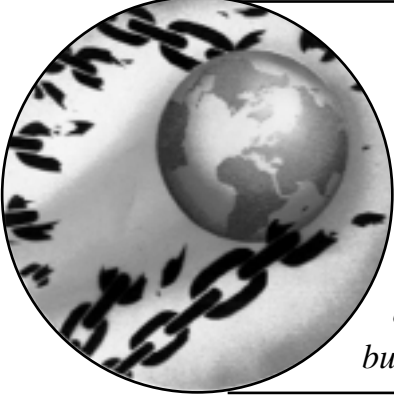
**Piknik Yeri: Azizpaşa Ormanı Piknik Alanı-
Cendere Yolu
Kemerburgaz**

Program

- * Suavi
- * Bayar Şahin
- * Agire Jiyan
- * Atilla Meriç
- * Haluk Tolga İlhan
- * Konuk Sanatçı Grup Şiar
- * Gulasor Halk Oyunları Ekibi
- * Barbara Halk Sahnesi
(“Sınır” Yön: Mine Ergen)
- * Konuşmacılar

TOHUM KÜLTÜR MERKEZİ

İrtibat Tel: 0212 643 22 33 Kartal: 0216 306 16 02

Temeli Haziran 2001'de 10 Güney Asya Maoist Parti ve Örgütü tarafından "Birlik Demeci" nin onaylanması ile atılan **Güney Asya Maoist Parti ve Örgütleri Koordinasyon Komitesi (CCOMPOSA)** Nisan ayında 3. Konferansı'nu yaparak Maoistlerin birliğine katkıda bulunan önemli bir adım attı. Birlik demecinde "CCOMPOSA, Dünya Proleter Sosyalist Devrimi'nin geliştiği ve hızlandığı şartlarda uzun süreli Halk Savaşını bölgede yayarak gelişen durumu karşılamak için Güney Asya'nın Maoist Parti ve Örgütlerinin faaliyetlerini birleştirmek ve koordine etmek üzere biçimlendirilmiştir. Bu geniş kapsamlı dönemin tarihi bir adımıdır" denilmekteydi. CCOMPOSA bugün bu adımı geliştirmenin ve dünya çapına yaymanın çabası içindedir. Biz de bu adımları siz okurlarımıza iletmeyi önemli bulduğumuz için 3. Konferans Politik Kararlarını yayınlıyoruz.

Güney Asya Maoistlerinin 3. Konferansı

CCOMPOSA 3. KONFERANSI POLİTİK KARARLARI

2. Konferanstan sonraki süreçte, hem uluslararası düzeyde ve hem de Güney Asya bölgesinde büyük değişimler yaşandı. Dünya çapında emperyalizmin özelde ise ABD emperyalizminin saldırganlığı tüm dünyayı kargaşa içine itti. **ABD emperyalizmi dünya halklarının bir numaralı düşmanıdır.**

Emperyalizm, küreselleşme etiketi altında dünyanın geri kalmış ülkelerine yönelik ekonomik saldırganlığını sürdürmektedir. Şimdiye dek görülmemiş derinlikte-

askerleri, kollarını tüm dünyaya yaydı ve bir kez daha komşu ülke Haiti'yi işgal etti.

Sürecin diğer bir noktası ise tüm dünyada halk hareketlerinin yükselen kabarıdır. Seattle'den bu yana çok büyük halk hareketleri, hızlı bir şekilde gelişti ve geçen Şubat ayında, dünya tarihinde daha önce görülmemiş büyüklüğe ulaştı. 15 Şubat 2003'te 50'den fazla ülkede ABD/İngiltere'nin Irak'a saldırganlık tehditlerine karşı protestolarda milyonlarca insan yürüyüş yaptı. Bununla birlikte **emperyalizmin kendisini ortadan kaldırmak için**, Maoistlerin önderlik ettiği halk savaşları

nişi, Irak'taki ABD liderliğindeki işgal güçleri için kabus olmaktadır. Ve kriz derinleştikçe devrim ve karşı devrim arasındaki çizgi, her türden reformist ve revizyonistlerin gerici karakterini ortaya çıkararak keskinleşmektedir. Ve önümüzdeki fırtınalarda, CCOMPOSA bünyesi, Güney Asya'daki her bir ülkede yürütülmekte olan devrimci savaşların ön cephesinde durmaktadır.

ULUSLARARASI SENARYO

2. Dünya Savaşı döneminde, 1970'lerin Petrol Krizinden bu yana, emperyalist-

nın birçok ülkesinde yeni ABD üslerinin kurulması, Orta Asya petrolünün kontrolü ve Rusya'nın kendi "arka bahçesi" bölgesinde askerlerini konumlandırması, dünyanın birçok ülkesinde mevcut rejimleri istikrarsızlaştırma (ve istikrarsızlaştırma hamleleri) bunun birkaç örneğidir. Batı Asya'da bir numaralı köpeği, faşist İsrail devletini genelde Arap halklarının, özelde ise Filistin halkının üzerine salmaktadır. Doğal kaynakları insafsızca gasp edilen Afrika kıtası, tarihte görülmemiş bir yıkım biçimine tanıklık etmekte -milyonlarca insan yalnızca açlıktan değil, salgın düzeyine erişmiş AIDS gibi hastalıklardan ölmektedir. ABD emperyalizminin bu saldırganlığı, büyüyen ve derin köklere sahip ekonomik krize geçici olarak yardımcı olmak için gözü dönmüş hamlelerinin sonucudur. 1990'lar, tüm dünyada ulusal kurtuluş hareketlerini zayıf düşüren "küreselleşme" yaftası altında dünya çapındaki finans kapitalin yeni bir saldırganlığına tanık oldu. Bu saldırganlık, yalnızca dünyanın geri kalmış ülkeleri üzerinde değil, gelişmiş ülkelerin işçi sınıfı üzerinde de yürütülmektedir. Emperyalistler, kendi ganimetlerini on kat artırırken krizin yükünü geri kalmış ülkelerin sırtına yüklemek istemektedir. 1990'ların bu ekonomik saldırganlığı, 11 Eylül sonrası sıçrama yapan askeri saldırganlık ve savaşların tohumlarını atmıştır.

Kriz derinleştikçe, gittikçe küçülen pazarın paylaşımı için mücadele yoğunlaşmakta, çatışmanın hala esas olduğu büyük emperyalist güçler arasındaki rekabetin daha da büyümesiyle sonuçlanmaktadır. Başlangıçta ticaret savaşlarıyla sınırlı olan bunlar şimdi, tek taraflı askeri hareketler yoluyla ülkelerin işgali düzeyine ilerlemiştir. Rakiplerinin etkili ekonomik rekabeti problemleriyle yüz yüze olan ABD emperyalizmi tüm küre üzerindeki askeri gücünden istifade ederek bir ülkeden bir diğerine savaş, kargaşa ve terör yaratmakta; fakat tüm bunları yaparken de her yerde kendi parmaklarını yakmaktadır.

GÜNEY ASYA KAZANI

Emperyalistler, özelde ise ABD'nin tüm bölge üzerindeki zincirlerini sıkılaştırmasıyla dünya ekonomik ve politik krizi Güney Asya'ya da yansımaktadır. Bu ülkelerin yönetici sınıfları emperyalistlerin kölelik araçlarıdır, ve ülkelerin ekonomik ve doğal zenginliklerini yabancı patronlarına ipotek etmektedirler; özelde ABD emperyalizmi tüm bölge hükümetlerine koşullar dayatmaktadır.

ki krizin üstesinden gelebilmek için, emperyalizm özelde ise ABD emperyalizmi "Terörizme Karşı Savaş" bayrağı altında dünya halklarına karşı şiddetli saldırılarını yöneltmektedir. **Afganistan ve Irak'a karşı savaşlar bu yeni saldırganlık savaşlarında yalnızca ilk adımlardır.** ABD

Nepal, Hindistan, Peru, Filipinler, Türkiye ve belli boyutlarda Bangladeş'te güçlenmektedir. Nepal Maoist hareketinin sıçramaları büyük bir esin kaynağıdır. Ayrıca Afganistan ve Irak'ta yabancı işgale karşı silahlı direniş hız kazanmaktadır. Özelde büyük Irak halkının kahraman silahlı dire-

ler büyüyen ekonomik krizlerinden tamamen iyileşmeyi başaramamışlardır. Çin'de kapitalizmin restorasyonu dahi önemli bir canlanma yaratamadı.

11 Eylül sonrası, ABD emperyalizmi, tüm küre çapında "önleyici savaş" adını verdiği askeri saldırganlığa girişti. Dünya-

Tüm bölge ülkelerine hakim olmak isteyen ABD emperyalizmi, başta BJP liderliğindeki ittifak olmak üzere Hindistan egemen sınıfları ile uzun süreli bir ittifak aramaktadır. Özelde BJP önderlikli hükümet ve diğer Hindu faşist güçleri ABD rejimi ile yakın ittifaklar geliştirmişlerdir. Sonuç olarak bu güçler ABD'nin ekonomik, politik ve hatta askeri cephedeki talimatlarını saygıyla karşılamakta ve "terörizme karşı savaş" adına dünya halklarına karşı ABD şarkılarını söylemektedirler. Hindistan hükümeti, ABD'ye Irak'taki savaşında yardımcı olması için sivil güçler göndermiş ve hatta 17 bin asker göndermeye hazır olduğunu da ifade etmiştir. Filistinlilere karşı katliamlarının doruk noktasında olduğu bir dönemde kasap **Ariel Şaron**'u ülkeye davet etmiş, Afganistan'daki emperyalist savaş çabasına destek vermiş ve Nepal'de Maoist hareketin bastırılmasında ABD ile işbirliği yapmıştır. Hindistan ve Pakistan egemenleri, Keşmir halkının özgürlük mücadelesi pahasına ABD'nin bölgedeki ekonomik çıkarını ilerletmek için ABD patentli "barış inisiyatifleri"ni de saygıyla karşılamaktadır.

Hindistan yayımcıları genelde halk hareketlerinin özelde ise Maoist hareketin bastırılması için acımasız metotlar uygulamaktadır. Komünist devrimcilere karşı JOC'u kurumsallaştırarak, Maoistlere ölüm cezaları vermiş, Yoldaş Kiran {Nepal Komünist Partisi (Maoist)'in daimi komite üyesi} ve Yoldaş Gaurav {NKP(M) Siyasi Büro üyesi} tutuklanmış ve Maoist liderler de dahil 75 Maoist yasadışı olarak Nepal'e iade edilmiştir. Aynı zamanda, Keşmir halkı üzerinde görülmemiş düzeyde imha ve katliam uygulamalarına devam etmektedirler.

Emperyalizm, özelde de ABD, bölgedeki temel aracı olan Hindistan yayımcılarıyla ekonomik saldırganlığına devam etmektedir. Sözde serbest ticaret için SAARC anlaşmasının imzalanması Hindistan yayımcılarının emperyalizmin çıkarlarına hizmet eden yeni saldırısının kanıtıdır. Bhutan'daki ulusal harekete yönelik askeri savaş bu gangsterlerin acımasızlıklarının bir başka kanıtıdır. Çok daha özelde ABD, başta Nepal ve Hindistan olmak üzere Güney Asya'daki Maoist hareketleri hedef almaktadır. ABD askeri yetkilileri Nepal'de Maoistlerin ezilmesinde Nepal Kraliyet Ordusuyla iç içedir. ABD emperyalistleri bölgede Hindistan yayımcılarıyla birlikte görev yapmaktadır. Hindistan'da ABD ve Hindistan askeri güçleri arasında ortak askeri tatbikatlar hararetli bir şekilde sürmektedir. Hindistan'da POTA'nın uygulanması, Hindistan Maoist Komünist Merkez (HMKM) ve Hindistan Komünist Partisi (Marksist Leninist) (Halk Savaşı)'nın (HKP (ML) (HS))ve onların kitle örgütlerinin yasaklanması ve Nepal'deki katliamcı rejim bu ülkelerde devlet terörü koşullarını yarattı. Nepal ve Hindistan'da son konferanstan bu yana binlerce devrimci şehit düştü. Bangladeş'te de birçok yoldaş şehit düştü. Ayrıca ulusal harekettten de yüzlerce kişi katledildi.

Fakat ABD emperyalistleri ve onların Hindistanlı yayımcı ajanları bölgede sert bir karşıtlıkla yüz yüze bulunmaktadır. **Güney Asya'da, gerici egemenlere ve onların emperyalist patronlarına karşı ulusların silahlı mücadelelerini de içine alan halk hareketleri kabarışı büyümektedir.**

Özellikle Maoist hareketler, bölgenin egemen sınıfları için kabuslar yaratarak gerici egemenlerin zorbalıklarına karşı halk savaşını sürdürmektedirler. Bu büyük mücadelelerin en ön safında, ülkenin kabaca % 80'inin devrimcilerin elinde olduğu, hareketin stratejik denge aşamasına ulaştığı ve stratejik saldırı aşaması için hazırlıkların yapıldığı Nepal'de NKP(M)'nin liderlik ettiği uzun süreli halk savaşı bulunmaktadır. Burada Güney Asya ülkelerinin halkları ile birlikte Nepal halkının korumasına ve geliştirmesine ihtiyacı olan yeni bir dünya doğmaktadır. Hindistan'da da HMKM ve HKP (ML) (HS) arasında gelişen birlik ve bu güçler tarafından liderlik edilen halk savaşının ilerlemesi gerici Hindistan egemenleri ve onların emperyalist efendileri için kabuslar yaratmaktadır. Bu birlik MLM temelindedir ve kuşkusuz Güney Asya'nın tüm Maoist güçlerinin daha yakın birliğine doğru süreci hızlandırmaya yardımcı olacaktır.

Sözde seçimlere giden bir ülke olarak Hindistan'da, Hindu faşistlerinin liderliğindeki BJP ve onların ittifakları, seçim sandığı yoluyla ABD emperyalistlerinin sözde "terörizmle savaş"ının ihtiyaçlarına uygun olarak yükselen faşist baskı önlemlerine meşruluk kazandırmaya çalışırken, Kongre Partisi kaybettiği pozisyonunu ümitsizce yeniden kazanmaya çalışmaktadır. **BJP, bölgede Hindistan yayılcılığının en saldırgan uygulayıcısıdır.** Sangh Privar, aynı zamanda Krala bağlı olarak Nepal'de faşist ağını tesis etmek istemektedir. Tüm Maoist devrimciler ve bölgedeki diğer anti-emperyalist, anti-feodal, ilerici güçler için fundamentalizmin tüm biçimlerinin teşhir edilmesi gerekli iken, özelde ise BJP tarafından geliştirilen Hindu faşistleri hedefe alınmalıdır. Ayrıca **başta Hindistan Komünist Partisi (Maoist) olmak üzere** sosyal faşistler, diğer egemen sınıf partilerinden herhangi birinin yaptıklarına benzer bir şekilde terör taktiklerini uygulamaktadırlar.

YÜKSELEN DEVİRİMCİ FIRTINALAR

İşte böylesi bir senaryo içinde CCOM-POSA 3. Konferansı gerçekleştirilmektedir. **Süreç büyük tehlikelerle olduğu kadar büyük fırsatlarla da doludur.** Geri kalmış ülkelerin zaten dünya devriminin fırtına merkezleri olması gerçeğiyle birlikte, Güney Asya ülkeleri devrimlerin yeni bir odağı haline gelmektedir. Biz Güney Asya'nın Maoist partilerinin üzerinde, kendi ülkelerimizde devrimi geliştirme ve dünya çapında tüm gerçek Maoistlerin büyüyen birliğinin bir parçası olarak, proleter dayanışma ruhu içinde daha sıkı bir şekilde birleşmenin büyük sorumluluğu bulunmaktadır. Güney Asya bağlamında Güney Asya halklarının ortak düşmanları olan emperyalizme, özelde ABD emperyalizmine ve onların kompadoru olan Hindistan Yayımcı yardakçılarına karşı mücadeleyi daha da sağlamlaştırmak ve keskinleştirmek gerekmektedir.

Bunun için, emperyalistlerin Truva atı rolünü oynayan revizyonistleri ve devrimci harekete karşı yerel gerici teşhir etmek ve karşı durmak son derece önemlidir. Aynı şekilde, NGO, DSF vb. sayısız kılığa giren reformizm açıkça teşhir edilmelidir. **Emperyalizme ve yerel gerici karşı mücadele, çeşitli kılıklardaki reformizm ve**

revizyonizmin tam teşhiri olmaksızın kavranamaz. Bunun için her bir ülkedeki koşulların somut ve yaşayan yöntemiyle MLM'ye başvurmak gereklidir. **Maoizmin dogmatik ve ampirik yorumları sadece onun devrimci içeriğinden soyundurulmuş ölü bir dogma haline gelmesine hizmet eder.**

Bugün, Güney Asya'da Maoistler liderliğinde güçlü halk savaşları Nepal, Hindistan ve belli ölçülerde Bangladeş'te gelişmektedir. Tüm bölgede bu halk savaşlarını korumak, geliştirmek, genişletmek ve aynı zamanda yenilerini başlatmak en büyük öneme sahiptir. Bu yüzden biz Maoistler, birliği çok daha yakınlaştırmaya, bölgede mücadele yürüten diğer güçlerle daha büyük birlik ilişkileri inşa etmeye ve Güney Asya ülkelerini dünya devriminin güçlü bir kalesi haline getirmeye söz veriyoruz.

Son olarak,

Naxalbari haftasında tüm Güney Asya çapında, Hindistan ve Bangladeş'teki yoldaşlara karşı ölüm cezalarına, Kiran ve Gaurav yoldaşların yasadışı bir uygulamayla tutuklanmalarına, 75'ten fazla Maoist lider ve kadronun Nepal'e iade edilmesine ve her bir ülkede büyüyen devlet baskısına karşı 29 Mayıs'ta sonuçlanacak ortak bir kampanya yürütülecek.

PBSM (CC) [Bangladeş], CPEB (ML) Kızıl Bayrak [Bangladeş], HKMK [Hindistan], HKP (ML) (HS) [Hindistan], RCCI (MLM) [Hindistan], NKP (M) [Nepal]

10 Nisan 2004

Güney Asya'da, gerici egemenlere ve onların emperyalist patronlarına karşı ulusların silahlı mücadelelerini de içine alan halk hareketleri kabarışı büyümektedir.

Özellikle Maoist hareketler, bölgenin egemen sınıfları için kabuslar yaratarak gerici egemenlerin zorbalıklarına karşı halk savaşını

sürdürmektedirler. Bu büyük mücadelelerin en ön safında, ülkenin kabaca % 80'inin devrimcilerin elinde olduğu, hareketin stratejik denge aşamasına ulaştığı ve stratejik saldırı aşaması için hazırlıkların yapıldığı Nepal'de NKP(M)'nin liderlik ettiği uzun süreli halk savaşı bulunmaktadır. Burada

Güney Asya ülkelerinin halkları ile birlikte Nepal halkının korumasına ve geliştirmesine ihtiyacı olan yeni bir dünya doğmaktadır. Hindistan'da da HMKM ve HKP (ML) (HS) arasında gelişen birlik ve bu güçler tarafından liderlik edilen halk savaşının ilerlemesi gerici Hindistan egemenleri ve onların emperyalist efendileri için kabuslar yaratmaktadır.

İyileştiği söylenen hasta adamın kronik hastalığında bir iyileşme yok. Ülkenin emperyalizmle olan ilişkileri gizlenerek yapılan ekonomik değerlendirmeler gerçekliği yansıtmıyor. Ekonomik istikrar da, kalkınma da, gelişme de birer palavradan ibaret. AKP'nin yakaladığı bir istikrar varsa o da emperyalist efendilerinin emirlerine itaatteki istikrardır. AKP hükümeti, muhafazakar-bağımsızlıkçı söylemlerini devam ettirirken, neo-liberal ekonominin gereklerini yerine getirmek adına her şeyi yapabileceği görüntüsü çiziyor.

Uzun bir süredir burjuva feodal medyada AKP hükümetinin başarılı ekonomik programının ve yakaladığı “ekonomik istikrar”ın yoğun propagandasıyla yüzyüzeyiz. Bu propaganda özellikle 28 Mart yerel seçimleri öncesinde yoğun bir biçimde işlendi. Seçim sonuçlarında ise AKP'nin oylarını artırmasının bir nedeninin de kitlelerin, uygulanan ekonomik politikalar sonucunda oluşan “güven”e, “istikrar”a oy verdikleri dillendirildi. Bu ele alış hiç kuşkusuz ki sebepsiz değil. Bu konu ile yani “ekonomik iyileşme” ile ilgili yaklaşımların gerçeği yansıtmadığı, işçi sınıfının ve emekçi halkın büyük bir aldatmaca ile karşı karşıya olduğunu sayfalarımızda işlemiştik. Ancak bu konuda ısrarlı bir biçimde yürütülen propagandalar, büyük bir aymazlık içinde yazılan köşe yazıları ve televizyon programları, bizleri bir kez daha bu konu üzerinde durmayı zorunlu bırakmaktadır.

3 Kasım 2002 seçimleriyle işbaşına gelen AKP hükümeti bilindiği üzere öncekiler gibi, emperyalist efendilerinin önlerine sunduğu ekonomik programı harfi harfine uyguladı ve bugünlere kadar geldi. Çoğu hükümette olduğu gibi AKP'nin de seçimden önceki muhalif söylemleriyle, seçildikten sonraki pratikleri arasında farklılaşmalar yaşandı. Belli oranda muhafazakarlık-bağımsızlıkçılık ekseninde şekillenen İslami-demokrasi kavramı, söylemde devam ettirilmekle birlikte hem ABD, hem de AB ile ilişkilerde bunun bir engel teşkil etmediği, aksine Türkiye'nin asıl geleceğinin “Batı uygarlığı” öncülüğündeki “küresel düzen”de olduğu kitlelere anlatıldı ve bağımlılık ilişkisinin meşruluğu sağlanmaya çalışıldı.

Son dönemde emperyalist sermaye ve kredi kuruluşları tarafından dünyanın en hızlı gelişen (ama bunun yanında en riskli) ülkelerinden biri olarak gösterilen Türkiye, görevlerini yerine getirdiği için emperyalist efendilerinden bir “aferin” alıyordu. Bölgedeki diğer ülkeler için İslami motifli demokrasiyle liberal ekonominin uyum içinde yaşayıp gelişebilmesinde bir “model” (İlmli İslam) teşkil eden Türkiye'nin özellikle AKP hükümeti döneminde yaptığı icraatlara baktığımızda bu sonucun pek de şaşırtıcı olmadığını söyleyebiliriz. (Ve yine bu konu bağlamında ABD Dışişleri Bakanı C. Powell'in “sürç-ü lisan”(!) eyleyerek TC'ye İslam demokrasisi demesi manidardır!) Yeni iş yasası, kamu reform yasası, doğrudan gelir desteği vb. işçi sınıfı, köylülük, kamu emekçileri ve toplumun diğer alt katmanlarının aleyhine bir dizi yasa ve uygulamayı meclisten geçiren, demokratik ve sendikal hak gasplarını yoğunlaştıran, tarımı emperyalistlerin insafı-

na bırakan, emekçilere günlük ücretler ödeyen AKP hükümeti, bu karnesiyle emperyalist efendilerinden iyi not alıyordu. IMF ile yapılan 18. Stand-by Anlaşması AKP tarafından eksiksiz yerine getirildi. Bu anlaşma (siz ödev anlayın) da öncekiler gibi emekçilerin kemerlerinin sıkılması, ücretlerin kısılması, özelleştirmelerin tam gaz devamı, işten çıkarmaların ve baskıların yoğunlaşması anlamına geliyordu. TEKEL ve TÜPRAŞ gibi devletin en kârlı kuruluşlarını emperyalizme peşkeş çeken; (PETKİM, TÜGSAŞ, İGSAŞ, Telekom sırada) işçi, memur ve emekçilerin her türlü hak arayışlarını zorla bastıran AKP hükümeti, bu noktalarda üzerine düşen görevleri layıkıyla yerine getirdi.

İSTİKRAR DEMAGOJİSİ VE GERÇEKLER

Şimdi ekonomik istikrar demagojisinin altındaki malzemelere bakalım. AKP'nin dost-düşmana duyurduğu ekonomik istikrar ve kalkınmanın ölçütleri olarak; **enflasyon oranlarının düşmesi, ihracat miktarının yükselmesi, Gayri Safi Milli Hasıla (GSMH)'nin artması** ve klasik-burjuva iktisat hesaplamalarıyla **ekonominin %5 büyümesi** gösteriliyor. “Ulusal Türk sermayesinin” hareket alanını Ortadoğu'dan Orta Asya'ya ve Avrupa'ya kadar genişlettiğini ve Türk ekonomisinin mevcut gücüyle artık dünya standartları düzeyine yükseldiğini zıvalayan hükümetin baş aktörü **R. Tayyip Erdoğan**'ın 2003 sonu meclis konuşmalarında ifade ettiği ve gazetelerden-TV'lere tüm medyanın ana gündemlerinden birini oluşturan “**Hasta adam iyileşti**” değerlendirmesi bu manipülasyonun önemli parçalarından birisiydi. Böylelikle halk kitlelerinin bilincinde “**bu hükümet iyi işler yapıyor**” anlayışının oturtulması hedefleniyordu. İşçi sınıfı ve emekçi halkın yaşamında olumlu yönde bir değişiklik yaşanmamasına rağmen, hakim sınıfların bu ele alışlarında belli oranda başarılı olduğu gözden kaçmıyordu. Bu da hükümetin “başarı” hanesine yazılıyordu. Nasıl yazılmasın ki; “en son 2001 kriziyle dibi boylamış bir ekonomi, dünya ölçeğinde hatırı sayılır bir düzeye gelmiş, Türk sermayesi neredeyse emperyalistlerle boy ölçüşecek bir güce ulaşmıştı!” “Bir dönem vatandaşları kırıp-döken enflasyon oranları, TC tarihinin en düşük düzeylerinden birini tutturmuştu!” AKP'nin meclisteki sözde muhalifi CHP'nin ekonomi kurmayı K. Derviş bile gelişmeleri olumlu değerlendiriyor, yakalanan ivmenin büyütülmesi gerektiğini belirtiyordu. Muhalefetinden hükümetine, TÜSİAD ve MÜSİAD'tan IMF ve DB'sine kadar ortalıkta bir “gelişme” ve “istikrar” havası

estirilirdi. Değerlendirmelere geçmeden önce şunu belirtmek gerekir ki yaşananlar emperyalizmin Türkiye için öngördüğü ve planladığı stratejilerden bağımsız değildir. 1980'lerde temelleri atılan, 1990'larda ivmelenen “küreselleşme” ve “Yeni Dünya Düzeni” tezlerinin sahibi ABD'nin Türkiye için hazırladığı Yeniden Yapılandırma programının devamı ve **yeni dönemin** koşullarına uyarlanmasıdır. Zira geniş yığınların ekonomik kalkınma ve istikrar yalanlarıyla beyinlerinin bulandırılması gelecek açısından önemli. Şimdi, iyileştiği söylenen “hasta adam”ın “iyileşen” yönlerini deşelim.

ENFLASYONLA BİRLİKTE EMEĞÇİLERİN YAŞAM STANDARTLARI DA DÜŞÜYOR!

AKP'nin ekonomik istikrar palavrasındaki en önemli dayanak noktalarından birisi enflasyon oranlarının düşmesi. 2003 enflasyon rakamları TEFE (Toptan Eşya Endeksi)'de %17, TÜFE (Tüketici Fiyat Endeksi)'de % 20 olarak açıklandı. Bu rakamlar son 30 yılın en düşük rakamları olarak gösteriliyor. 2004'ün ilk aylarında da enflasyonun tek haneli rakamlara düştüğü yaygarası yapılıyor. 1990'larda üç basamaklı rakamlarla ifade edilen enflasyon, ekonomik bir gelişme yaşanmadan nasıl oldu da bu derece geriledi, diye sorulabilir. Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki enflasyon oranlarının düşmesi ekonomik kalkınma ve istikrar açısından bir anlam ifade etmemektedir. **Ekonominin asıl unsuru olan toplumsal üretici güçlerin yaşamlarında bir düzelmeye neden olmayan bu düşük enflasyon oranlarının emekçi sınıflar açısından daha fazla yoksulluk, daha fazla işsizlik ve daha fazla sömürden başka bir anlamı yoktur.** Örneğin emperyalizmle ilişkileri boyutuyla Türkiye'yle benzeşim gösteren Arjantin'de 1990'da % 6500'lerle ifade edilen enflasyon oranları 2000'de sıfırlanmış, ancak sadece bir yıl sonrasında ülke, büyük bir ekonomik çöküş ve iflas yaşamıştı. Şimdi de adlarının önünde iktisatçı ünvanı bulunan burjuva feodal kalemler tarafından **göreceli değişimler temel alınarak reel-toplumsal bir gelişme** yaşandığı palavrası yutturulmaya çalışılıyor. **Oysa reel-toplumsal bir gelişme, emekçi sınıfların alım güçlerinde bir artışı ve sosyal yaşamlarında bir düzelmeyi gerektirir.** Ülkemiz emekçi sınıflarının ekonomik ve sosyal durumlarına baktığımızda böyle bir düzelmeye bahsedilemeyeceği gün gibi ortadadır...

Şimdi enflasyonun bu nispi düşüşündeki etmenlere bakalım. Bu etmenler arasında ülkedeki iç talep düzeyinin denetim altına alın-

ması sayılabilir. **Enflasyon, kaba anlamıyla paranın değerinin düşmesi ve mal fiyatlarının yükselmesidir.** Bir pazarda dolaşımdaki paranın, dolaşımdaki mal hacmine göre daha yüksek olmasından kaynaklanır. Ülkedeki iç talep düzeyinin denetim altına alınması ve sabitlenmesi, enflasyon oranlarına direkt etkide bulunur. **Ekonominin motor gücü olan emekçi sınıfların ücretlerinin sabitlenmesi, özelleştirme ve işten çıkarmalarla ücret “yükleri”nin hafifletilmesi, vergi gelirlerinin önemli kısmının emekçilerden sağlanması ve devletin dar gelirli- lere yönelik sosyal harcamalarının kısıtlanması vasıtasıyla ülkenin iç pazarına yansıyan talep düzeyi denetim altına alınarak enflasyon oranları düşürülmektedir.** Yani hükümet, emekçi sınıfların sırtındaki yükü artırmakta, kısıntılar ve işten çıkarmalarla kendi belini doğrultmaktadır. Türkiye, AKP hükümeti döneminde yaptığı “atak”la işsizlik oranında % 11.8'le OECD (Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü) ülkeleri arasında 4. sıraya yükseldi. Yine aynı dönemde ekonomiyi canlandıracak temel dinamik olan alt gelir gruplarının alım gücünde yani talep düzeyinde bir durgunluğun ve gerilemenin olduğunu görebiliriz. Dört kişilik bir aile için devletin kendi rakamlarıyla 450 milyon lira olarak hesapladığı açlık sınırına karşılık, emekçilere reva gördüğü 302 milyon liralık asgari ücret, yansıtılan tablonun gerçek yüzünü açığa vurmaktadır. **Asgari ücret; klasik-burjuva ekonomisinde bir işçinin, yaşamını normal standartlarda (açlık yaşamadan) devam ettirebilmesi için gerekli olan asgari ihtiyaçlar baz alınarak hesaplanmaktadır.** Oysa yürürlükteki asgari ücret rakamlarına baktığımızda toplumun önemli bir kesiminin adeta açlığa mahkum edildiği açıkça görülmektedir.

Enflasyonun düşüşündeki diğer etkeni ise hükümetin emperyalist sermaye ile ilişkileri oluşturuyor. Koç, Sabancı ve Eczacıbaşı'nın başını çektiği TÜSİAD, “yeşil” sermaye temsilcisi MÜSİAD gibi komprador patron ve emperyalist sermaye kuruluşlarını arkasına alan AKP hükümeti döneminde Merkez Bankası'na fazla iş düşmedi. Merkez Bankası'nın karşılıksız para basarak piyasaya sunması noktasında önceki hükümetlere göre bir düşüş yaşandı ve para piyasalarında göreceli bir rahatlama gerçekleşti. IMF kredileri, dış borçlar ve ülkeye yabancı sermayenin sokulması vasıtasıyla bütçe giderlerini dışarıdan karşılama eğilimi, hükümetin yüklerini hafifletiyor ve enflasyon oranını düşürüyorsa da; bu yolla ülke ekonomisi, emperyalizmin denetimine ve yönlendirmesine daha yoğun olarak sokuluyor.

Türkiye, IMF'nin kredi portföyünün % 72'sini kullanan üç ülkeden birisi. Hatta son bir yıl içerisinde IMF'ye en fazla borçlanan ülke pozisyonunda.

IMF ile 5. ve 6. gözden geçirme dönemi içerisinde düşük kur politikası uygulandı. Kur oranı, dolaşımdaki ulusal paranın yabancı paralar karşısındaki değerini ifade eder; yüksek kur uygulamasında ulusal paranın değeri düşürülürken, düşük kur uygulamasında ise tersi bir durum vardır. Türkiye ekonomisinin emperyalizme direkt bağımlı niteliği göz ardı edildiğinde uygulanan kur politikasının hükümetin denetiminde olduğu sanılabilir. Ancak **kur politikası da, TL'nin değerinin yükselmesi de emperyalist sermaye ve sermaye kuruluşlarının yönlendirmesi altındadır.** ABD dolarının değerinin düşmesi, Türkiye'nin yaptığı ithalat (dış alım) rakamlarının düzeyinden görüleceği gibi, emperyalist malların ülke içine daha rahat sokulmasına zemin sunuyor. Doların değeri düştükçe ABD emperyalizmi, daha yüksek miktarda malını ülkeye pazarlayabiliyor. TL'nin değeri yükseltilirken, ülke ekonomisi daha yüksek düzeyde emperyalizme bağlanmış oluyor.

Bu yönleriyle aldığımızda düşen enflasyon oranlarının ülke ekonomisindeki büyüme ve gelişmeden kaynaklanmadığını ve geniş emekçi yığınların yaşamlarında bir düzelme yaratmadığını söyleyebiliriz. Gerek asgari ücret ve memur maaş zamları, gerek toplumun ezici çoğunluğunun alım gücündeki durgunluk ve gerileme, enflasyon oranlarındaki düşüşün emekçi yığınlar açısından pek bir öneminin olmadığını ortaya koymaktadır.

İHRACATTAKİ SÖZDE ARTIŞ, BORÇLANMA BATAĞI

Ekonomik istikrar palavrasının ikinci ayağı ülke ihracatındaki (dış satım) "muazzam" artış. 2003'te Türkiye'nin ihracat miktarı 2002'ye göre %30'luk bir yükselmeye 45 milyar dolar seviyelerinde gerçekleşti. Tek başına alındığında Türkiye açısından önemli bir gelişme olarak değerlendirilebilecek bu durumun, işin ayrıntılarına girerek tam bir fiyasko olduğunu göreceğiz.

AKP hükümetinin yüksek ihracat rakamlarının ardına gizlenerek yaptığı kalkınma ve gelişme demagojisinde ithalat düzeyinin esamesi geçmedi. Burjuva feodal basın ve TV'lerinde ihracatın geldiği önemli aşama bas bas bağırlırken ithalatın nasıl yükseldiği ve ne boyutlara geldiği bilinçli olarak gizlendi. İşte size ithalat rakamları: **2002'deki 45 milyar dolarlık düzey %60'larda bir artışla 2003'te 70-75 milyar dolar düzeyine yükselmiş durumda. Mevcut haliyle TC'nin dış ticaret açığı 25-30 milyar dolar seviyesinde.** Devletin ihracat/ithalatında alıp sattığı malların niteliği de ülke ekonomisinin durumu hakkında önemli veriler sunuyor. TC'nin ihraç ettiği malların %90'lık kısmı tüketim ve ara malyken, ithal ettiği malların neredeyse %80'lik kısmı sermaye ve ara malı. Yani Türkiye üretim gerçekleştirmek için kullanmak zorunda olduğu sanayi mallarını dışarıdan alırken, dışarıya tekstil ve hazır giyim gibi tüketim malları pazarlıyor. Peki dışa bağımlı Türk ekonomisi ihracatını nasıl bu düzeye getirdi? Bu sorunun cevabı da yine iç piyasada ve emperyalizmle olan ilişkide/bağımlılıkta gizli. Enflasyonun düşmesine etken olan iç piyasa dinamiklerinin yetersiz, yani talebin düşük olması burada da devreye giriyor. Türkiye, gerçekleştirdiği üreti-

mi iç pazarda eritemediği için dış pazara yöneliyor. İşin asıl önemli tarafını ise Türkiye'nin emperyalizme olan bağımlılığı oluşturuyor. Son bir yılda %30'luk artış gösteren ihracat miktarının, aynı dönemde %60'lık artış gösteren ithalat ile direkt bağlantısı var. Yani ihracatta gerçekleşen artış ithalata bağımlı. **Aslında dış ticaret dengesi açısından değerlendirdiğimizde ihracatta meydana gelen bu artışın gerçek anlamda bir büyüme olmadığını, dış ticaret açığı denilen ithalat ile ihracat arasındaki farkın öncekilere göre daha yüksek oranda artmasından çıkarabiliriz. Olan, sadece emperyalist efendilerin dönemsel çıkarlarına uygun olarak Türkiye ekonomisinin düzenlenmesidir. Türkiye'nin bütçesini de, gelir kaynaklarını da, dış ticaret dengesini de belirleyen IMF, DB gibi emperyalist kuruluşlardır.** İhracatı gerçekleştiren malların üretiminde kullanılan ithal girdilerin durumunu değerlendirdiğimizde Türkiye'nin gerçekleştirdiği ihracatın da ithalatın da kimlerin işine yaradığını, ülke kaynaklarının ve piyasalarının kimlerin cebine çalıştığını belirtmeye gerek yok sanırız.

Dış ticaret açığından konu açılmışken TC'nin borçlarına ve bütçe açığına da değinmekte fayda var. TC'nin 2004 için öngörülen 40 milyar dolarlık dış, 150 milyar dolarlık iç borç olmak üzere toplam 190 milyar dolarlık borcu bulunuyor. Yine 2004 bütçesi için gelir ve giderler hesaplandığında yaklaşık 50 katrilyon liralık bir açık bulunuyor. Bu rakamlar hükümetin kendi ifade ettiği rakamlar. Ayrıca IMF ile şimdiye kadar yapılan anlaşmalardan Türkiye'nin borç hanesine yazılan en az 10 yıllık borcu bulunmakta. Türkiye, görüldüğü gibi borç batağında bir ülke. Borç batağı içindeki TC'nin ekonomi kurmaylarının, IMF ile yeni bir anlaşma yapılmayacağı açıklamaları boş bir hayal olmaktan öte bir anlam içermiyor. Adama sormazlar mı; **Türkiye, bulunduğu vaziyette ve borç batağı içinde dışarıdan destek olmaksızın ne kadar ayakta durabilir?** Zira bu konuda kendi sarf ettikleri cümleler de zaten işin rengini açığa vuruyor. İşte R. Tayyip Erdoğan'ın sözleri: **"Borç yığının kamçısıdır derler, ama eğer kamçı yığının elinde olursa bir anlamı olur."** Yani emperyalizme borçlanmayı sürdüreceğiz, kendi elimizle kendimizi kamçılatacağımız diyor Erdoğan. Türk sermayesinin dünya ölçeğinde bir düzeye ulaştığı yönlü tüm demagojilere karşılık hükümet aktörlerinin, yaptıkları tüm gezilerde emperyalist sermayeyi yana-döne ülke içine çekme uğraşları, önümüzdeki dönemde borç ve sömürü batağının daha da derinleşeceğinin ipuçlarını veriyor.

ULUSAL GELİR ARTIYOR! EMEKÇİLERİN PAYI AZALIYOR!

Ekonomik istikrar palavrasının üçüncü ayağını ise GSMH'daki büyüme oluşturuyor. 2003 için GSMH'da %5'lik bir büyüme olduğu açıklandı. GSMH kavramı yerine ulusal gelir kavramını kullanabiliriz. Bir ekonominin bir yıl içinde ürettiği toplam değer olan ulusal gelirin hesaplanmasında klasik-burjuva yöntemler ile Marksist yöntem

arasında bir fark olduğun belirtelim. Mesele burjuva feodal sınıfların cephesinden bakanlar gelir ve harcama yöntemleriyle ulusal gelirin hesaplanmasında üretici emeği soyutlarken, Marksist yöntem ise ulusal gelirdeki temel ölçütü, üretici emek olarak alır. Burjuva yöntemlerde, bir üretim yaratmadan piyasada elden ele dolaşan para, ulusal gelire eklenmekte ve şişirilmiş rakamlarla ulusal gelir gerçeğin üstünde gösterilebilmektedir. Oysa piyasada elden ele dolaşan paranın ülke ekonomisinin büyümesine bir katkısı olmayacaktır. Bu yönüyle GSMH, bir ülke ekonomisi için nesnel olmayan ve yanıltıcı bir veridir. İşte 2003 için %5'lik artışla 357 katrilyon lira olarak açıklanan GSMH, aslında ekonomik büyüme saptaması için yanıltıcı bir veridir. **Zira gerçek büyüme, ulusal gelirdeki artışla birlikte toplumsal gelişmenin de yaşanmasını gerektirir.**

AKP hükümeti döneminde gelir d a -

hale gelmiş, üretimden koparılmış ve para piyasalarına endekslenmiş vaziyetteki bu ekonomik yapının kırılma olmaması zaten beklenemez. Son yeniden yapılandırma saldırıları ve ülke içindeki egemenliğin çıkarılan kanunlarla koruma altına alınmasıyla birlikte emperyalist sermayenin piyasalardan nasıl vurgunlar yaptığına hepimiz tanık olduk. 2001 krizinde yabancı sermayenin borsa ve finans piyasalarından çekilerek yaptığı vurgunda yabancı sermayeye bağımlı Türkiye ekonomisi % 40'lara varan bir küçülme yaşamıştı. Ülkede bir yıl içerisinde yatırıma dönüşen 16 milyon dolarlık yabancı sermayeye karşılık, yine aynı dönemde yatırıma dönüşmeden borsa-finans piyasalarına girip çıkarak muazzam kârlar elde eden 12 milyar dolarlık sıcak para miktarı, ülke ekonomisinin spekülasyona dayalı para-

borsa-finans piyasalarına nasıl endekslendiğini gösteriyor.

Emperyalist efendilerinin çıkarları uğruna, yaratılan bu "iyimser" hava bir anda tuz-buz olabilir. 2001 krizi öncesinde IMF'nin Türkiye'ye verdiği kredi miktarlarını artırdığının, emperyalist kredi derecelendirme kuruluşlarının Türkiye'nin notunu yükselttiğinin, borsanın şaşalı düzeyinin ve ülkeye sıcak para girişindeki yükselişin şimdi oluşturulan tabloyla benzerliklerini düşündüğümüzde 2001 gibi bir krizle karşılaşacağımızı söylemek abartı olmaz sanırız.

Ekonomik kalkınma ve istikrar palavrasının diğer bir kanıtı olarak 2005'te TL'den altı sıfır atılacağı ilan edilmesidir. Mal ve hizmet fiyatlarında ve paranın alım gücünde özde bir değişim olmayacağına göre 1 milyon liranın 1 yeni lira olmasının kulağa daha hoş gelmesinin dışında hiçbir kıymet-i harbiyesi yoktur.

Bitirirsek; iyileştiği söylenen hasta adamın kronik hastalığında bir iyileşme yok. Ülkenin emperyalizmle olan ilişkileri gizlenerek yapılan ekonomik değerlendirmeler gerçekliği yansıtmıyor. Ekonomik istikrar da, kalkınma da, gelişme de birer palavradan ibaret. AKP'nin yakaladığı bir istikrar varsa o da emperyalist efendilerinin emirlerine itaatteki istikrardır. AKP hükümeti, muhafazakar-bağımsızlıkçı söylemlerini devam ettirirken, neo-liberal ekonominin gereklerini yerine getirmek adına her şeyi yapabileceği görüntüsü çiziyor. İşçi, köylü, memur, emekçi halk kitlelerini neo-liberal baskı cenderesine almakta kararlı, emperyalizmin sadık uşaklığını yapmakta iddialı bir duruş sergiliyor. TC'nin kapitülasyonlar ve dış borçlarla ta Osmanlı'dan başlayan hasta-lık süreci hala devam ediyor. Silahlı bir devrimle emperyalizm ve uşakları ülke topraklarından kovulup, tüm banka ve sermaye kuruluşları kontrol altına alınıp, ülke borçlarının üzerine bir çarpı işareti konuluncaya kadar da devam edecek.

Gerilla anlatımları... Gerilla anlatımları... Gerilla anlatımları... Gerilla

GÜNEŞ DOĞANA KADAR

Karın beyaz örtüsü önce toprağın kah-verengiliğine ve ağaçların griliğine bıraktı yerini. Sonra topraktan otlar ve ekinler yeşermeye, rengarenk çiçekler boy vermeye başladı. Ağaçlar ise yavaş yavaş yeşile keşiyor, çıplak gri dallarını yeşiller kaplamaya başlıyordu. Rüzgar ise çoktan kuş seslerine bırakmıştı yerini... İşte yine bahar geldi. **Baharın gelişi doğaya tekrar doğmayı, yeniden canlanmayı sunar. Bu canlanma insanları da canlandırır, coşkulandırır. Tabi ki her bahar bizi de.**

Biz şimdi bir damlalayız; ama zaten dereler damlalardan, ırmaklar derelerden, denizler ırmaklardan ve okyanuslar da denizlerden oluşmaz mı? Biz biliriz ki en koyu karanlıklar bile umutsuz değildir. O karanlıkta bizim görevimiz de bir ışık, bir mum olmak değil mi? Ve her gecenin bir sabahı vardı mutlaka sonunda. Biz, bu sabahın geleceğini biliyoruz. İşte tüm bunlardan dolayı **karlar yağmaz içimizdeki coşkuya, umuda.** Ama yine de baharın gelişi bizi daha fazla canlandırır.

Kucaklaştık, vedalaştık yoldaşlarla. İyi bir faaliyet geçirmeleri, kendilerine iyi bakmalarını dilekleriyle, görüştüğümüzde daha gelişmiş olmalarını isteyerek ayrıldık; belki bir daha hiç görmeyeceğimiz bu yoldaşlarla. Öyle ya, savaş bu, gerçek bu...

Düştük yollara...

Yoğun ve yaygın olarak köylülere gitmeyi, ajitasyon, propaganda, örgütlenme yapmayı hedefliyoruz. Uzun yollar kat etmek zorundayız. Ovalardan, ırmaklardan, sık ormanlardan, bazen güneşin kavurucu sıcaklığı altında, bazen gecenin ayazında deli gibi esen rüzgarla en yükseklerde dağların, bazen ağır çantalarla, bazen uykusuz ve yorgun saatlerce süren uzun yürüyüşlerimizle devam ediyoruz yolumuza. **Doğayla ve irademizle mücadelemiz en az düşmanla olan mücadelemiz kadar uzlaşmaz, amansız, zorlu. Ve savaştıkça güçleniyoruz.** İnsan iradesinin, inancının bilinçle birleştiğinde aşamayacağı engel olmadığını bir kez daha kendi yaşamımızda görüyoruz.

Faaliyetimiz sürüyor... Kimi zaman düşmanın yoğun operasyonları içinde kalıyoruz, kimi zaman pusulara girip çıkıyoruz. Kimi zaman da kıl payı kalıyor burun buruna gelmemize. Üstümüzden helikopterler, aşağımızdan düşman, sağımızdan solumuzdan kurşun ve bomba şarapnelleri geçiyor kimi zaman... Grubumuzda birçok yoldaşın yeni olmasına rağmen uyumlu olma

çaba-

ları, disiplinleri ve de komutanlığın düşmanı kavrayışı, manevra taktikleri, hareket tarzı ve araziyi kavrayışıyla boşa çıkarıyoruz tüm bunları da.

Neredeyse sabaha kadar süren uzun bir yürüyüşten sonra hepimiz yorulmuşuz, hava aydınlanana kadar uyuyacağız. Hemen nöbetler düzenleniyor. O kadar yorgunuz ki, herkes ilk bulunduğu uygun yere kendini atıp he-

men uyumaya başlıyor. Az da olsa uyumak oldukça iyi gelecek bize. Sabah olunca nöbetçimiz kaldırıyor bizi. Zorlanarak da olsa kalkıp toparlanıyoruz. Harekete devam edeceğiz. Havalarda çok sıcak olduğu halde orman içinde, sabahın serinliği üşütüyor bizi. Yürüdükçe ısınıyoruz. Yürüyoruz, yürüyoruz... Artık terlemeye başladık, güneş de yükseliyor. İlk molada parkaları, daha sonra kazakları çıkararak gömleklerin kollarını sıvıyoruz. Güneş artık iyice yükseldi, her tarafımızdan çıkan terler artık giysilerimizi ıslatıyor. Gece boyu yürüyüşün yorgunluğunun üstüne bu sıcakta bu yürüyüş ve susuzluk iyice tuz biber oluyor. Oturup kuru kuru yapıyoruz kahvaltımızı. Sonra tekrar devam ediyoruz. Saatler sonra da olsa nihayet buluyoruz suyu. Kana kana su içip çaylarımızı da yudumladıktan sonra biraz dinlenip tekrar devam ediyoruz yola. Komutanlıkta yer alan sorumlu yoldaş ara ara yürüyüşü durdurup araziyi kavradığı kadar kavratmaya çalışıyor grubumuza. Bunun üzerine konuşuyoruz kısa kısa. Sonra tekrar devam...

Bugün bir köye gireceğiz. Bunun için acelemiz. Merak ediyoruz; bir an önce, daha önce hiç gitmediğimiz, görmediğimiz insanlara gitmek istiyorum. Bakalım bizi nasıl karşılayacaklar? **Önceden faaliyeti-mizin olmadığı, bizim tanımadığımız yerlerde ihbar etme olayları daha fazla oluyor.** Biz de bunu bilerek tedbirlerimizi alıyoruz.

Ormanda ilerlerken, birden köpek ve konuşma sesleri duyuyoruz sağ taraftan. Burada bir köy olamaz, bir yayla da. Bir çoban da olamaz. Çünkü sesler kalabalık ve kadın sesleri de var. Merakla, anlam veremediğimiz bu durumu netleştirmek için birkaç yoldaş yaklaşmış bakıyoruz. Birkaç küçük kulübe, odun sterleri, yük hayvanlarıyla odun taşıyan kadınlar, genç kızlar, erkekler... Orman kesimcileri bunlar. Buraya girmeye karar veriyoruz. Usulca yanaşyoruz. Köpeğin azgınca havlamasıyla yeni yetme bir delikanlı koşuyor ona doğru. Bir yandan köpeği susturmaya çalışırken, diğer yandan da merak ve heyecanla bize bakıyor. Selam verip giriyoruz içeri. Tek göz bu kulübede kalabalık bir aile iç içe yaşıyor. Taa uzak illerden kalkıp gelmişler buralara, ekmek parası için. Düzenli bir yaşamları, garantili işleri, yerleri yurtları yok. Nerede iş bulurlarsa orada çalışıyorlar. Sohbetimiz iyice sıcaklaşıyor. Onlar kendilerini anlatıyorlar, bize sorular soruyorlar. Biz kendimizi, amaçlarımızı anlatıyoruz. İlk defa görme-

lerine rağmen oldukça sıcak ve rahatlar. Hepsini ama özellikle de kadın ve genç kızlarla ilgiyle, merakla kadın yoldaşlarımızı seyrediyorlar, dinliyorlar. Sorularında, konuşmalarında ve bakışlarında, kadınların bunca zorluğa nasıl dayandığını anlayamama ama diğer taraftan da bir imrenme ve hayranlık var.

Ayrılırken "yine gelin" diyorlar. Dikkatli olmamızı öğütleyip çevre ve düşman hakkında bilgi veriyorlar. Kalkmaya doğru, kadınlar, hemen neleri var neleri yoksa paylaşmak, bize sunmak istiyorlar. **Yoksulların en güzel özelliklerinden biridir bu; paylaşmak. Kendileri de çok yokluk çektikleri için, ihtiyaçları olduğunu düşündükleri kişilerle nesi var nesi yoksa paylaşmak isterler cömertçe.** Sadece zorunlu ihtiyacımız olan bazı şeyleri alıp teşekkür ediyoruz. Şaşıyorlar hepsini almamıza ve ısrar ediyorlar. Anlatıyoruz, halkın malına zarar vermeyeceğimizi, zorunlu olmadıkça, gönüllü verilmedikçe ve ihtiyacımız olmayan hiçbir şeyi halktan almayaacağımızı. Sevgiyle sarılıp ayrılıyor. "Buraya tekrar gelmeliyiz" diyorum kendi kendime, ayrılırken oradan.

Ertesi gün bir köye giriyoruz. Küçük bir köy burası. Akşam olmak üzere. Davarlar, mallar yavaş yavaş geliyor. Hava kararmadan, köylüler dışarıdaki son işlerini de tamamlamaya, koyun ve ineklerini sağmaya çalışıyorlar. Kimileri ise camiye gidiyor. Köye giriyoruz. Önce birkaç kişi görüyoruz, sonra birkaç kişi daha. Onlarla konuşup propaganda yaparken, başkaları da geliyor. Böylece birçok kişi bizi, biz de birçok kişiyi görmüş oluyoruz. Neredeyse bir köy toplantisına dönüşüyor. Kalabalığa geniş bir ajitasyon/propaganda yapma imkanı bu, irademiz dışında olsa da. Ama bu kadar kişinin bizi görmesi, bizi daha önce hiç tanımayan böylesi yerlerde ihbar gitme olasılığını artırıyor. Bunun için biraz kısa tutmak zorundayız toplantıyı. Son olarak, ihbarcılığa bir daha altını çizerek vurgu yapıyoruz. Nitekim, düşman araçları giriyor köye biz çıkarken. Şakacı yoldaşlardan biri düşman tarafına doğru el sallayıp "**Geç kaldınız, hoşçakalın. Belki bir dahaki sefere görüşürüz**" diyor. Gülüyoruz. Uzaklaşıyor oradan. Düşmanın geniş bir operasyon yapması muhtemel.

Birkaç gün sonra, gündüz vakti yakınlardan bir köyden bir aileyle karşılaşıyoruz. Hemen yanlarına gidip sohbet ediyoruz, propaganda yapıyoruz. Bizi içtenlikle ve sevgiyle karşılıyorlar. Daha önce hiç gerilla görmemiş olsalar da devrimcileri tanıyorlar. Ama yine de bir korku ve endişe var hallerinde. "**Ne yapıyorsunuz siz bu saatte burada. Her taraf asker dolu, dağlar, köyler. Geçenlerde bir köye gitmişsiniz. Sizi ihbar etmişler. Onun için arıyorlarmış sizi her tarafta...**" Bizi koruma isteğinden dolaydı bu endişeleri.

Biraz onları yatıştırmaya çalışıyoruz "Düşman bu kadar genişletmiş çemberi ve hala sürdürüyor operasyonu demek" diye düşünüyoruz. Bu yıl düşmanın daha saldırgan olacağını biliyor, tahmin ediyorduk ve hazırlamıştık kendimizi buna...

.....

Havanın kararmasıyla başlayan yürüyüşümüz havanın kararmasıyla son buluyor. Ama ne son buluş. Zor atıyoruz kendimizi ormana. Küçük bir orman burası. Bazı yoldaşlar artık yürüyemez hale gelmişlerdi. Yine de yürümek zorundaydık. Sadece onların çantalarını alabildik, destek, moral verebildik, ama mola veremedik. Araziyi bilmediğimiz halde yine de yürüyüşün bu kadar uzun süreceğini tahmin etmemiştik. Tabi bunda bizim, bazen gereksiz zikzaklar çizmemizin, rotamızı şaşırıp birkaç kez dönüp dolaşıp yine aynı noktaya gelişimizin de payı var. Araziyi bilmeyince bazen böyle şeyler olabiliyor ne yazık ki. Ne orman var buralarda, ne de kayalık. Gün ışmadan kendimizi uygun bir yere atmalıydık, attık da. Bu uçsuz bucaksız çiplaklarda birçok yayla vardı; kimi küçük, kimi kalabalık yaylalar. Çevreyi keşfedip uygun bir yerde konaklayıp dinleniyoruz. Bulduğumuz "orman"ın üstü çıplak, sırt, altı ise yine çıplak ve dere yağı. Sürüler, çobanlar oralarda hep. Doğumuzda oldukça kalabalık bir yayla var. Minareli camisi, elektrik direkleri, villaya benzeyen evleriyle lüks bir yaylaya benziyor burası.

Bir grup yoldaşın öğleden sonra yaylaya gitmesine karar veriliyor. Yayla, evleriyle kalabalık görüldüğü halde henüz fazla kimse göç etmemiş buraya. Daha doğrusu bize böyle geliyor. Giriyoruz yaylaya; gerçekten de kimsecikler yok. Biraz sonra bir inşaat işçisi beliriyor; onun yanına gidiyoruz. Gittiğimizde yanında 5-6 tane daha işçi olduğunu görüyoruz. Bu arada bazı kişiler evlerinden çıkıyor. Onları da çağırıyoruz. Onlarla konuşurken bir taksi ve bir traktör dolusu insan giriyor yaylaya. Mecburen onları da çağırıyoruz. Sağdan soldan gelenlerle kalabalık artıyor. Artık her taraftan insanlar çıkmış bizi dinliyorlar; kimi damda, kimi pencerede. Orada olanları meydana toplayıp propaganda yapıyoruz. Onlar oldukça kalabalık, biz ise çok az olduğumuz için onları tamamen denetime almamız, kontrol etmemiz mümkün değil. Bizi daha önce hiç tanımıyor olmaları ve bu kadar çok kişinin bizi görmesine bir de onların ekonomik durumlarının nispeten iyi olduğunu ekleyince, '**kesin ihbar gidecek buradan**' diye düşünüyoruz. Bundan dolayı toplantıyı biraz kısa tutup oradan ayrılmalı ve yoldaşlara haber vermeliyiz.

Ve tahminimiz doğrulanıyor düşmanın gelişile. Bu kadar çabuk gelmelerine şaşırıyoruz. Cep telefonuyla ihbar etmişler kesin. Düşman helikopterlerle geliyor anında. Çok fazla uzaklaşmaya zamanımız olmuyor bundan dolayı. Hoş, zaten araziden dolayı gidebileceğimiz tek taraf var. Hızla uzaklaşıyoruz oradan. Düşman değişik noktalara ilk elden helikopterlerle indirme yapıyor, sırtlara güçlerini indiriyor. Bizim yeni oradan ayrıldığımızı bildiği için, bu fırsatı ellerinden kaçırmak istemiyorlar. Bu fırsatı yakalamış olmanın şevkiyle arazinin darlığı ve henüz havanın kararmasına

2-3 saat olduğu için anında dalıyorlar araziye. Helikopterlerle sırtlara indirilen düşman güçleri, gruplar halinde, dışları sık aralıklı bir tarak şeklinde tarama yaparak sırttan aşağı iniyorlar. Bu sırada helikopterle düşman askerlerinin nakli de devam ediyor hala stratejik noktalara. Önümüzü de keserek bizi kısırmaya çalışıyorlar. Diğer taraftan, araçlarla sevkiyat yapıyorlar. Öyle ya; helikopterler yirmişer kişi taşıyor. Helikopterle taşıdıkları yeter mi ki bizim için. Yığıyorlar askerlerini... Yine de çok hızlı uzaklaşmaya çalışıyoruz. Biz ilerlerken, aynı zamanda düşman güçlerinin hem arkamızdan, hem de yukarıdan aşağıya doğru arama-tarama yaparak geldiklerini fark ediyoruz. Biraz daha ilerlememiz mümkün değil. Kesin bizi fark edecekler.

Uygun bulduğumuz bir yere hemen mevzileniyoruz. Eh, doğru dürüst mevzilenen bir şey de yok ya. Hepimizin emniyetleri açık, parmaklarımız tetikte. Her taraftan düşmanın konuşma ve yürüme sesleri geliyor; altımızdan, sağımızdan, solumuzdan, üstten. Ormandan dolayı göremiyoruz ama çok yakınımızdalar, seslerinden anlıyoruz bunu. Şu anda, irademizle çatışmaya giremeyiz, düşmanın durumu ile bizim durumumuz çok dengesiz. Ama fark ettikleri anda hemen ateş edip bastıracağız onları. **Tabi böyle bir düşman yoğunluğu ve arazi darlığında sağ çıkmak zor ama yine de düşmana en fazla kaybı verdirerek, sonuna kadar direnip çatışacağız.** Parmaklarımız tetikte biz bunları düşünürken, düşman güçleri geçip gidiyor bizi. Ama sesleri geliyor hala. Biz beklemeye devam ediyoruz aynı şekilde. Düşman güçleri henüz bizi geçmişlerdi ki altımızdan bize doğru yürüme sesleri geliyor. Üstümüze doğru geldiğine göre bizi görmemiş olmalı. İyice yaklaşıncaya ateş etmek daha iyi. Ses iyice yaklaşıyor. Bir de bakıyoruz ki bir ceylan. Hareket etmeden durduğumuz için bizi de doğanın, ormanın bir parçası zannedip ürkmekten geliyor yanımıza kadar, kendine yiyecek birşeyler arayarak. Çok güzel bir ceylan bu. Normalde olsa seyrederek ya da yakalamaya veya belki de vurmaya çalışırdık. Ama şu an için o bir tehlike. Çıkardığı sesler düşmanın dikkatini bu tarafa çekebilir. Bir taş atıp kovuyoruz onu buradan.

Düşman askerleri biraz daha uzaklaşıncaya yayla tarafındaki düşman askeri ormana doğru ateş ediyorlar. Kalaşnikof, M-16 gibi otomatik tüfeklerle ve diğer taraftan da aralıksız makineli tüfeklerle habire tarıyorlar ormanı. Yağmur gibi mermi yağıyor. Onlar taraya dursun, biz çantamızdan ekmek ve helvalarımızı çıkarıp akşam yemeğimizi yiyoruz. Yoğun tarama altında afiyetle yiyip bitiriyoruz yemeğimizi. Doğrusu böylesi bir şey hiç yaşamamıştım. Yüzlerce düşman askeri şu daracık ormanda gözü dönmüşçesine arıyor habire bizi, binlerce mermiyi boşaltıyor üstümüze doğru. Hala asker nakline devam ediyor. Biz ise oturmuş yemek yiyip sigara içiyoruz hiçbir şey yok gibi. Tabi düşmanı küçümsediğimizden ya da gevşediğimizden değil. O anda yapacak fazla bir şeyimiz olmadığından. Şimdi düşündükçe, konuştuğumuzda gülsek de bu yaşadıklarımıza, o anda böyle rahat değildik tabi ki. Ne yapacağımıza, nasıl yarıp çıkacağımıza, ne gibi durumlarla

karşılaşabileceğimize ve bunlar karşısında nasıl tavır takınacağımıza vb. dair binbir olasılık, değerlendirme geçiyor aklımızdan.

Hava kararıyor sonunda. Buradan çıkacağız. Bu çok zor gibi görünüyor. Çünkü hala düşman sevkiyatı sürüyor ve birçok yeri tutmuş olmalı düşman. Çok riskli de olsa, çatışarak şehitler versek de en azından bunu denemeliyiz. Parlak bir manzara ile, umduğumuzdan çok daha kolay çıkıyoruz sonunda buradan. Tabi her şey bununla bitmedi...

Ertesi gün kendimizi küçük bir ormana atıyoruz. Ama gelişen bir durum orayı terk etmemize neden oluyor. İlerliyoruz, ilerledikçe orman daha kötüleşiyor, seyreliyor. Zaten çevrede de birçok ve oldukça kalabalık köyler var. Bunlara köylülerin gelme ihtimali oldukça yüksek. Bizi görmeleri kötü olur, üstelik de sabahın bu saatinde. Düşman hareketliliği de hala devam ediyor. Böyle ilerlerken en son ulaştığımız yerin daha kötü olduğunu görüyoruz. Geriye dönemeyiz. Önümüzde bir çiplaklık var. Çevrede köyler çok olduğundan taa buralara kadar geniş tarlalar açmışlar zamanında ya da tarlalardan bozma otlaklar var. Geriye dönemeyeceğimiz için ilerde görünen küçük ormana ulaşacağız. Tabi önce önümüzde uzanan çiplakları aşmalıyız oraya ulaşmak için. Bu çok riskli. Çünkü, çünkü yerden fazla uzak değiliz ve düşman kuvvetlerinin buralarda olması da kesin denilecek kadar kuvvetli bir ihtimal. Helikopterler hala çünkü yer ile ilçe merkezi arasında mekik dokuyor. Arazide görünürde düşman yok. Arazinin eğiminden de faydalanarak oraya doğru ilerliyoruz. Ve ulaştık. Tam oturuyoruz ki beş dakika geçmeden yoldaşlardan biri üst tarafı göstererek "düşman yanaşiyor" diyor. Hızla kalkıp koşarak çıkıyoruz oradan çiplaklara doğru. Çiplaklardan koşarken düşman arkamızdan ateş ediyor. Mermiler sağımızdan solumuzdan vınlıyor geçiyorlar. Dönüp arkama baktığımda biraz üstümüzdeki çiplak tepede iki tane şortlant (zırhlı, makineli tüfekli askeri araç) ve hemen üstlerinde bir helikopter. Yerde ise çökerek ateş eden düşman askerlerini görüyorum. Onlara karşılık vermemiz mümkün değil, faydası yok bunun. Düşmanı erken fark etmemiz avantajımızdı. Aksi halde bizi çembere alabilirlerdi. Bu ilk temas boşa çıktı, fakat yine de bizim buradan çıkmamız oldukça zor. Çünkü her taraf çırılçıplak, mevzilenen hiçbir şey yok. Üstelik düşman güçleri zaten hazır arazideler, oldukça yakınımızdalar, kalabalıklar ve bizi de fark ettiler. Şortlantlarla gelmeleri ise bizim için oldukça riskli. Çünkü o anda şortlanta karşı etkili bir silahımız yok yanımızda.

Vargücümüzle koşuyoruz. Arazideki çobanlar şaşkınlıkla bizi izliyorlar. Bir köyün yanındaki küçük bir çam koruluğundan geçiyoruz. Genç bir kadın çam kozalakları topluyor yakacak için. Birkaç soru sorup biraz bilgi alıyoruz ondan. Arkadan gelen bir yoldaş "kolay gelsin baci, nasılsın?" diyor kadına. O anda pek gülecek halimiz yok ama yine de gülüyoruz bu duruma "Ölümlü burun buruna olduğumuz şu anda, yoldaş yine de bu fırsatı kaçırmayıp kitle faaliyeti yürütüyor" diyoruz. Sonraları bu durum çokça espri konumuz oluyor.

Helikopterler çalışıyorlar. Bir tanesi alçaktan ve tam üstümüzden geçiyor. Bu tarlalarda mevzilenen bir yerimiz yok; ufak çalıkların, tarla sınırlarının tümseklerinin dibine atıyoruz kendimizi. Fark etmemeleri zayıf bir ihtimal. Fark ettiklerinde hepimiz aynı anda ateş edip düşüreceğiz helikopteri. **Kayıp verecek olsak da bedavadan gitmek yok.** Geçip gidiyor helikopter.

Bu çiplaklarda güneşin altında, üstelik önceki gündün kalma yorgunluk ve uykusuzluğun üstüne, saatlerce ve bir an olsun dinlenmeden süren bu koşurmaca oldukça yorucu. Tamamen terlemişiz, her tarafımız sıırıksık terden. Düşman çekildiğimiz istikameti gördü. Yakınlarımıza helikopterlerle indirme yapmalarını ve şortlantlarla hemen önümüzü kesmelerini tahmin ediyoruz. Bu, bizim imhamız demek. Bu düzlüklerde mevzilenen tek bir yek yok. Üstelik zaman çok erken, daha öğle bile olmamış. Şehit düşsek de kesinlikle kolay ölmeyeceğiz, mutlaka düşmana da kayıplar verdireceğiz, verdirmeliyiz. Hevesleri kursaklarında kalmalı. Halk savaşçıların cesetlerini öyle kolay ele geçiremeyeceklerini bir kez daha görmeliler, göstermeliyiz.

Bu arada koşumuz hala devam ediyor. İrademizi, gücümüzü çok fazla zorluyoruz. Yorgunluktan hepimiz bitkin düşmüşüz, takatimiz tükenmiş. Adım atmak dahi çok zor. Ama zorlamalıyız. Köylerin yakınından, köy yollarından geçiyoruz. Her an önümüzü kesebilir düşman. Durmak imha olmak demek. Bu sıra hemen önümde koşan yoldaş yere düşüyor, ayak bileğini burkmuş. Koşup yetişiyorum ona. Şu anda tıbbi müdahale yapamayız. Biraz hızlı ovuşturuyorum. "koş yoldaş, zorla kendini, sık dişini" diyorum. Devam ediyor koşmaya acı çeke çeke.

Düşman didik didik bizi arıyordu. Yaralılarımızın da olduğunu düşünerek küçük bir tepecikteki çalıkların dibini bile teker teker kontrol ediyorlardı, yaralılarımızı saklamış olabileceğimizi düşünerek. Düşman araçları konvoylar halinde gidip gelmeye, helikopterler ise mekik dokumaya devam ediyorlar hala. Bizse uçup gitmiştik avuçlarından.

Düşmanın saldırıları ne kadar artarsa artsın (ki artacaktır da) bizim hedefimize ulaşmamıza, kitlelere gitmemize, onlara bilinç, ışık, umut taşımamıza engel olamayacaklar. Belki geciktirebilirler ama asla engelleyemeyecekler.

Elbette savaş bu. Şimdilik bu saldırıları boşa çıkarsak da kayıplar da alacağız kayıplar verdiğimiz gibi. Ama yerimizi yenilerinin alacağını, bu kavganın büyüyecek gelişeceğini ve devrimle, sosyalizmle bir üst aşamaya ulaşacağını biliyoruz.

Bu bilinç ve inançla, devrime, halka, partimize olan güven ve bağlılığımızla hiçbir saldırı (en amansızları da olsa), kayıplar, geçici yenilgiler, halkımızın bazı olumsuz yaklaşımları, fiziksel zorluklar sarsmadı, yıldırmadı, sarsmayacak, yıldırmayacak bizi.

Biz şimdi yine halkımıza ışık taşımak, gecede parıldayan bir yıldız, karanlığı aydınlatan bir mum olmak için faaliyetlerimize devam ediyoruz, edeceğiz. **Taa ki güneş doğana kadar.** Bunun için durmadan yürüyor, yürüyor, yürüyor...

Kitleleri örgütleyebilmek için onların SOMUT DURUMUNU DOĞRU TAHLİL ETMELİYİZ!

1996-Deri işçilerinin eylemi

Devrim için parti, yaşamak için hava ve su kadar değerli, önemlidir. En büyük güç kitlelerdir. **“Kahreden ve yaratan”**, tarihi yazan kitlelerdir. Ama örgütsüz, öncüsüz ve bilinçsiz olduğu sürece bu büyük güç asla esas hedefe/devrime ulaşamaz. Güç heba olur, zayıflar. **Ancak doğru bir önderlik ve örgütlülük bu büyük gücü muzaffer kılacaktır.**

Yukarıda bahsettiğimiz tabloyu değiştirmek için halkın örgütlü ve öncü gücü olan Proletarya Partisi'ne büyük görevler düşüyor.

“Partiyi örgütleyelim, cesaretle ilerleyelim” şiarı burada önemini daha açık olarak ortaya koyuyor. Proletarya Partisi'nin 7. oturumunda da ortaya konulan en temel mesele **önderlik meselesiydi**. Demokratik Devrim istiyoruz; öyleyse en başta partiyi örgütlemek, sürekli geliştirmek ve güçlendirmek zorundayız. Elbette **partinin inşası, örgütlenmesi bir yerde başlayıp bir yerde biten kısa bir dönem kapsayan bir süreç değildir**. Öyle ki devrim yapmış ülkelerdeki KP'ler bile parti inşasını hala önlerinde duran bir görev olarak belirlemişlerdi.

Partiyi örgütlemek, sürekli bir görev olmakla birlikte, bu görevin anın da-bugününün de görevi olduğunu gözden kaçırmamak gerekiyor. Partiyi örgütleme görevinin bugün açısından sürecimizin yakıcı görevlerinden biri olduğunu bilince çıkarmak gerekiyor.

Elbette parti, komiteler ve hücreler de örgütlü tek tek bireylerden oluşuyor. Partinin bütün politikalarını hayata geçirecek (ya da geçirmeyecek), partiyi örgütleyecek, geliştirecek, işletecek olan bu bireylerdir, bu bireylerin toplamıdır. Bundan dolayı parti, politikaları hayata uygulayacak kadro ve militanların yetişmesine ve gelişmesine özel önem vermeliyken, diğer taraftan da bu mücadeleye tüm benliğiyle girmiş tüm dürüst kadro ve militanların, kadro ve militan adaylarının kendilerini sürekli geliştirip yetkinleştirilmesi, iktidar mücadelesini, sınıf ve partiyi sürekli bilinç ve pratiklerinde canlı tutmaları gerekir.

Biz devrimci ve komünistler, elbette hiç-

bir fedakarlıktan çekinmediğimiz, canımızı ortaya koyduğumuz bu mücadelede devrimin hemen şimdi olmasını isteriz. Ama tabii ki bu mümkün değil. Biz bunun yollarını döşeyeceğiz, doğru siyasetler belirleyip uygulayarak devrimi gereklilikten gerçekliğe dönüştüreceğiz.

İstem ve hedeflerimizin net olması yetmez. Bunları gerçekleştirme yollarının nasıl olacağı, aşamaları, hangi aşamalarda hangi araçların kullanılacağı da **önemli ve belirleyici** sorunlardır.

Hareket edeceğimiz zemini yani kitleleri doğru tanımanız elbette ki değiştirmek içindir. Gerçekliği, kendi tüm iyi niyetlerinizi, istemlerimizi, hayallerimizi bir kenara koyarak olabildiğince çıplak, olabildiğince yalın, objektif tanımlamak ve bu gerçeklik üzerinden politikalar ve araçlar, örgütlülükler, örgütlenme yöntemleri geliştirmek zorundayız.

Aksi ne olur? Bizim, kitlelerin benimsemeyeceği, onların bilincinin çok üstünde bir yöntem, bir araçla gitmemiz doğal olarak kabul görmeyecektir kitlelerce. Bu da bizim kitlelerden soyutlanmamızın, marjinalleşmemizin bir nedeni olacaktır. **Amacımız her ne kadar bunun tersi olsa da onların gerçekliğine, eğilimlerine denk düşmeyen araçlar ret** görecek-tir.

Çokça kitleselleşmekten, kitlelere gitmekten bahsediyoruz doğal ve haklı olarak. Fakat **kitlelere gitmek kadar, doğru yöntem ve araçlarla da gitmek aynı derece önemlidir**. Aksi

halde sonuç gitmemekten farksız olmayacaktır. Çünkü onlara yanlış yöntemlerle gittiğimizde, kitleler doğal olarak bizi benimsemeyeceklerdir. Bunun, dünya ve ülkemizde devrimci ve komünist hareketlerin tarihlerinde çokça örnekleri vardır.

Tanıma, inceleme çalışmamızın üzerinde yükselcek politikalar ve bu politikaları hayata geçirecek örgütlülükler ne kadar kitle gerçekliğine denk düşerse o kadar başarılı olacağımızdan emin olabiliriz. Kitlelerin çok ilerisinde gitmek sol bir eğilimken gerisinde gitmek de sağcılıktır. Bu sol ve sağ hatalara düşmemek bizim objektif olmamızla mümkün.

Bugün çiçek açan bir ağaçtan yarın meyve vermesini bekleyemeyiz. Ancak gelişim sürecini hızlandırmak için ona müdahale ederiz, su, gübre veririz, bakımını yaparız. Aksi bizde ancak hayal kırıklığı ve güvensizlik yaratır.

Bugün bunca baskıya ve sömürüye, zulme rağmen, kitleler bunları bu derece sıcak sığacağına ve gün geçtikçe artan boyutlarda yaşıyor oldukları halde bırakalım devrimci mücadeleye daha aktif, radikal katılmalarını, en temel ekonomik ve demokratik hakları için mücadele etmelerindeki yetersizliği görüyoruz. Bu durum, bize kitlelerin bilinç seviyesini gösteriyor. Biz bu gerçekliği gözardı ederek onlardan bu gerçekliğin çok daha üstünde şeyler beklememiz, istememiz, yaratmaya çalışmamız gibi eğilimler gösterirsek gelişim sürecini yadsıyan iradeciliğe düşmüş oluruz.

Elbette buradan “kendiliğince bırakalım” sonucu çıkmamalı. Bu sağcılık olur. Fokoculuk kadar kitle kuyrukçuluğu da; solculuk kadar sağcılık da zararlı ve tehlikelidir. **Biri diğerine tercih edilemez**. Sözü nü ettiğimiz gerçekliği derinleştirip, ayrıntılandırıp kavrayarak, kitlelerin gerçekliğini gözönüne alarak, onların objektif durumuna denk düşen somut politikalar, araçlar, örgütlülükler belirleyerek, basitten karmaşığa, alt seviyeden üst seviyelere, alt örgütlülük biçimlerinden temel örgütlülük ve mücadele biçimlerine doğru onları örgütlemek, bilinçlerini geliştirmek, iktidarı hedef almalarını sağlamak zorundayız.

Lenin 1905'te yazdığı **“Yeni Görevler ve Yeni Güçler”** başlıklı makalesinde şöyle diyor;

“Rusya’da işçi sınıfı kitle hareketinin gelişimi sosyal-demokrasinin gelişimine bağlı olarak üç önemli geçiş ile bellidir. Bunlardan birincisi, dar propagandist çevrelerden kurtulup kitleler arasında geniş ekonomik ajitasyona geçiş, ikincisi; geniş ölçüde politik ajitasyona ve açık sokak gösterilerine geçiş, üçüncüsü; gerçek iç savaşa, dolaysız devrimci mücadeleye, silahlı halk ayaklanmasına geçiş. Bu geçişlerden her biri, bir yandan, başlıca bir tek yönde işleyen sosyalist düşünce, diğer yandan işçi sınıfının gittikçe genişleyen tabakasının daha bilinçli ve aktif mücadele için harekete geçirilmiş olması gerçeği yanında, işçi sınıfının düşünce yapısının tümünde ve hayat koşullarında meydana gelen köklü değişimler tarafından hazırlandı.”

Lenin’in ifadesinde de görüldüğü gibi Rusya’da işçi sınıfı kitle hareketlerinin gelişimi basitten karmaşığa, alt biçimlerden üst biçimlere

doğru olmuştur. Ve bu aşamaları belirleyen de işçi sınıfının bilinç seviyesinin artırılması, işçi sınıfının düşünce yapısı ve hayat koşullarının değişmelerine bağlı olarak gelişmesidir. Yani somut gerçeklik, nesnel zemin üzerinde kitlelerin bilinç seviyeleri yükseltilerek buna bağlı olarak mücadelenin boyut ve çeşitliliği geliştirilmiştir sosyal-demokratlarca.

Burada Lenin yoldaşın şablonları alıp Türkiye’ye uygulayalım demiyoruz. Zaten TDH’nin en büyük eksikliklerinden biri de bu (tabi bu bir düşünüş tarzı) başka ülkelerin deneyimlerini, o ülkenin ve kendi ülkemizin somut durumlarını inceleyip ayrıntıları ve ayrıntıları ortaya koymak yerine aynı veya benzer şekilde uygulamaya çalışılması var. Sonuçta bu yaklaşım subjektivizmin bir yansımasıdır. Somut inceleme-araştırma yapılmasının gözardı edilmesi, arka plana itilmesi metafizik yaklaşımı var.

Lenin’den almamız gereken onun yaklaşı-

mıdır. Basitten karmaşığa gelişen, nicel değişmelerin nitel değişmelere yol açtığı ve tamamen kitlelerin somut durumu üzerinden yükselerek, kitlelerin ileriye taşınmasıyla bir üst aşamaya geçen bir yaklaşım: Diyalektik bir yaklaşım. **Biz kalıpları değil, ama yaklaşımları, değerlendirmeyi, düşünme tarzını almamız.** Birinci basamağa basmadan ikinci basamağa atlayarak üçüncü basamağa zıplayamayız. Eğer bunu yaparsak sadece zarar vermiş oluruz.

Mesela Mao yoldaşın Lenin yoldaşın “Marksizm somut koşulların somut tahlilidir” sözü en çok alıntı yaptığı sözlerden biridir. Ve gerçekten de Mao bunu başardığı için Çin’de devrimi gerçekleştirebildi, Marksizm-Leninizm’e yeni katkılar sunabildi. Mao’nun ve ÇKP’nin somut zemin tahlili üzerinden yükselmeleri Çin devrimini başarıya götürdü.

Biz de kitlelerin durumunu çözümlemek

zorundayız (özellikle de faaliyet yürüttüğümüz alanlarda). Mesela kitlelerin bu kadar yoksulluğa rağmen, zulme rağmen neden hala bu derece düzen partilerine yöneldiğini, AKP’nin neden oylarını bu derece artırdığını çözümlemek zorundayız. Geçmiş deneyimlerimizi ayrıntıyla çözümlemek, dersler çıkarmak zorundayız.

Cesaret, inanç, fedakarlık, devrime/mücadeleye bağlılık somuta dayanır. Bu ve benzeri değerlerimize somut politikalar ile ve bunların doğal olarak başarıya ulaşması ile oluşur ve gelişir. Bu değerlerimizin yaşamda bir karşılığı vardır, olmalıdır. Aksi bilimsel değil ve doğal olarak geçici olacaktır, tersine dönecektir. Üreteceğimiz politikaları kitlelerin benimsemesi ve aşamalarıyla bu süreci ileriye taşıyarak ilerlemeliyiz. Ancak böyle tam anlamını kazanacaktır değerlerimiz. Ancak böyle cesaretle ve sağlam adımlarla yürüyebiliriz.

PUSULA

ÖNDER YOLDAŞ KAYPAKKAYA’YI ANARKEN

Kaypakkaya, işkencehanelerdeki komünist direnişisiyle tanınır. “**Ser ver sır verme**” ilkesiyle bilinir Türkiye devrimci hareketinde. Oysa O’nun bu özelliği, aysbergin görüneni yanı kadardır. O’nun daha önemli özelliklerinin olduğu bir gerçektir. Kaypakkaya’yı yalnızca Türkiye devrimci hareketine kazandırdığı “**ser ver sır verme**” ilkesiyle anmakla yetinmek, O’nu komünist düşünce ve ideallerinden koparmak, O’nu doğru kavramamak olur.

Kaypakkaya’nın Türkiye devrimine kazandırdığı en büyük devrimci silah, teorik ve politik temel ve bu bilimsel temel üzerinde yükselen MLM ilkelerle kurulan Proletarya Partisi’dir.

Proleter kültür devriminin güçlü rüzgarını ülkemize taşıyan en ileri bilinç Kaypakkaya’dır. Türkiye devrimci hareketini Maoizm bilimiyle tanıştırmaya başarısını gösteren Kaypakkaya, Türkiye proletaryasına modern revizyonizme ve her türden oportünist düşüncelere karşı mücadele etmenin silahını kazandırdı.

Kaypakkaya’nın düşüncelerini savunduğu Mao’nun proletaryaya kazandırdığı bu güçlü silahla, modern revizyonizmin kendini açıktan kapitalizme evrimi karşısında en az sarsıntıyı yaşamış, en az etkilenmeyle zorlu süreci atlattır. 32 yıl önce modern revizyonizme ve her türden oportünizme karşı savaşım silahı, Türkiye proletaryasının elinde her türden “**duvarın yıkımına**” karşı koyma bilincine dönüşmüştür. Kültür devriminin çok yönlü kazanımı proletaryanın önüne çıkan engelleri aşmada bir rehber, yolunu bulmada güçlü bir kılavuz olmuştur. Kaypakkaya yoldaşın da savunduğu sosyal emperyalizm tezi, modern revizyonizme karşı proletaryayı önemli bir bilinçle donatmıştır.

Kaypakkaya, MLM biliminin evrensel teori ve kazanımlarını ülke devrimine taşıyan, bu bilim sayesinde ülkemizde gelişen toplumsal-politik gelişmelerin doğru temelde tahlil ve değerlendirmesini yapmıştır. Sınıf savaşımının kızgın süreci içinde doğru ve bilimsel bir proleter bakış açısı kazanan Kaypakkaya, 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin en berrak analizini yaparak, ülke devriminin niteliğini, devrimin örgütlenme strateji-

sini, devlet, ordu ve parlamentonun bilimsel tahlilini yapmıştır.

MLM bilimiyle donanımı, onun modern revizyonizme, her türden oportünizme, reformist, parlamentarist düşünce ve anlayışlara karşı Türk şovenizmine, her türden ezen ulus milliyetçiliğine ve ulusal baskı politikalarına karşı doğru bir temelde mücadele etme silahını kazandırmıştır. **MLM bilimine sahip olduğu içindir ki** her türden burjuva ve küçük burjuva düşünce ve anlayışlara karşı bilinçli ve süregelen bir mücadele yürütmüştür.

MLM bilimini derin kavrayışı sayesinde ülkenin sosyo-ekonomik yapısını bilimsel temelde tahlil etmiş ve ülke devriminin demokratik halk devrimi gerçekliğine ve bunun özünün toprak devrimi ve bir köylü devrimi olduğuna önemli vurgu yapmıştır. Ülkemiz özgünlüğünde üç büyük düşman tespiti (**emperyalizm-komprador kapitalizm-feodalizm**) aynı zamanda üç güçlü silah (**parti-ordu-cephe**) tespitini yapmayı beraberinde getirmiştir.

Sınıf düşmanlarını alt etme, devrimi gerçekleştiren, proletarya önderliğinde demokratik halk iktidarını kurma programını gerçekleştirecek olan stratejinin adını halk savaşı olarak tespiti onun bilimsel tespitlerine güç katmıştır.

Özü toprak ve köylü devrimi olan demokratik halk devrimini örgütlenme ve yönetme stratejisi olan halk savaşı, proletaryaya kazandırılan en büyük devrim stratejisidir. O, bu stratejiyle döneminin küçük burjuva devrimcilerinden temel ayırım noktalarını netleştirmeyi başarmıştır.

Proletaryanın her konuda olduğu gibi bu konuda da önderliğinin ve öncülüğünün vazgeçilmezliği üzerinde durarak, devrimi nasıl, hangi sınıflarla ve hangi araçlarla örgütleyeceğini belirlemiştir.

50 yılı aşkın bir zaman ülkeye hakim olan pasifist, reformist anlayışlara karşı koynun ve silahlı mücadeledeki ısrarın adı olmuştur Kaypakkaya ve O’nun partisi. Bu mücadeledeki en önemli kavga dostları Denizler ve Mahirlerken, ideolojik ayrımları ve İbrahim’in doğru politik çizgisi onlarla da arasına önemli bir çizgi çekmiştir.

Burjuva-feodal iktidarın zor ile alt edil-

mesi tezi yani sosyal devrim anlayışını halk savaşı stratejisiyle ve onun günümüzde almış olduğu biçim olan köylü gerilla savaşıyla bütünleştirerek, doğru ve bilimsel bir devrim stratejisini ülkemiz koşullarına uyarlama başarısı göstermiştir.

Devrimin nasıl ve hangi araçlarla gerçekleşeceği konusunda bilimsel ve berrak görüşler savunmuştur. Devrimin silahlı zor ile gerçekleşeceği anlayışı onun en temel anlayışlarından biri olmuştur.

Silahlı mücadelenin günümüzde almış olduğu biçimi, halk savaşı stratejisinin özgün biçimi olan gerilla mücadelesi olarak ifade ederek, devrim anlayışını berraklaştırmıştır. **“... biz, silahlı mücadele ile diğer mücadele biçimleri arasındaki ilişkide, silahlı mücadelenin esas, diğer biçimlerinin tali olması gerektiğini savunuyoruz... Bugünkü aşamada bu mücadelenin biçimi köylülerin gerilla savaşıdır.”**

Silahlı mücadele anlayışı konusunda da dönemin küçük burjuva anlayışlarından temelde farklılaşarak ayrılmaktaydı. Kaypakkaya silahlı mücadele anlayışını devrimin siyasal görevlerini yerine getirmenin bir aracı olarak ele alıyordu. Silahlı mücadeleyi siyasal mücadelenin bir biçimi olarak kavıyordu.

Siyaset/silah, parti/ordu ilişkisinde, parti ve siyaseti esas, silahı ve orduyu tali olarak değerlendiriyordu. Silah ve siyaset diyalektiğinde bir yandan reformist, revizyonist anlayışları mahkum ederken diğer yandan da salt askeri bakış açısını da mahkum ediyordu.

“Biz devrimin siyasal görevlerini yerine getirmek için savaşmak istiyoruz”, “Sürekli olarak, kitlelerin Türkiye koşullarında özellikle köylü kitlelerinin silahlı mücadele için örgütlenmesi gerektiğini savunuyoruz.”

Reformist ve revizyonistlerin en fazla kavrayışsızlık yaşadığı konu silah/siyaset ile parti/ordu arasındaki diyalektik bağın doğru kavranmamasıdır. Onlar siyasal mücadeleyi silahlı mücadelenin karşısına koyarak, **“savaş özel araçlarla sürdürülen bir siyasettir”** tezini reddetmektedirler.

Devrimin örgütlenme araçları konusunda doğru bir bakış açısını ortaya koyarken aynı zamanda kitleler arasında propaganda ve ajitasyon çalışmasını da reddetmediğini belirtiyordu. Silahlı mücadele ile propaganda ve ajitasyon faaliyetlerinin çelişmediğini belirterek, devrim anlayışını her konuda olduğu gibi bu konuda da berraklaştırmıştır.

Barişçıl mücadeleyle politik iktidarın ele geçirilemeyeceği anlayışının bilimselliği ay-

nı zamanda barişçıl propaganda ve ajitasyonla yetinilemeyeceğini bunun esas alınmayacağı; bunun yerini silahlı mücadele biçimleri ve silahlı propaganda ve ajitasyon yöntemleri aldığını belirterek, siyasal mücadelenin diğer biçimleri olan silahlı mücadele ve silahlı propaganda ve ajitasyon çalışmalarının esas mücadele biçimleri olduğunu belirtmiştir.

Keza partinin köylüleri gerilla birimleri içinde örgütlenmenin esas alınması gerektiğini diğer her türlü faaliyetlerin ve her türlü grup ve hücrenin bu faaliyeti tamamlamak ve onların gereksinimlerini karşılamak için örgütlenmesi gerektiğini savunarak, her türden düzen içi legalist, reformist ve revizyonist düşünce ve anlayışları MLM biliminin mikroskobu altında inceleyip, tahlil ederek, deşifre etmiştir.

Silahlı mücadelenin bugün almış olduğu biçimin gerilla savaşı olacağı tespiti, gerilla gruplarının sadece savaşmakla yetinmeyeceğini aynı zamanda kitleler arasında propaganda ve ajitasyon çalışması kitleleri örgütlenme ve onları silahlandırmak gibi bir dizi temel politik faaliyetleri örgütleyeceği anlayışı devrimi nasıl kavradığını bizlere öğretmiştir.

Silahlı mücadele içinde halkın üç silahını inşa etme **“Bugün başlıca ve esas görevimizin parti ve ordunun silahlı mücadele içinde inşa edilmesidir”** anlayışı Kaypakkaya’nın en temel devrim tezleridir.

Pratik faaliyetlerle sınıksız birleştirilmiş ideolojik ve siyasal eğitime verdiği önemi aynı zamanda **“devrimimizin çeşitli sorunlarına ışık tutan çizgimizin, politikamızın ve programımızın propagandasını yapan merkezi bir yayın organının çıkarılması”** gerektiğini ortaya koymuştur. Her türden yürüyüşlerin, kitle mitinglerinin, grevlerin örgütlenip düzenlenmesinin hatta işçi ve köylü sendikaları kurmanın bile silahlı mücadeleye hizmet ve ihtilalci bir örgütlenmenin parçası olmak koşuluyla ele alınması gerektiği tezlerini savunarak, görüşünü açıklamadığı, düşünce belirtmediği, tespit yapmadığı devrimin temel ve önemli konusunu bırakmamıştır.

Kaypakkaya’nın kısacık profesyonel yaşamında düşünsel yaratıcılığı yeterince zengin değil mi? Algılamadaki bütünsellik ve çok yönlülük, kavramadaki derinlik ve yorumlamadaki bilimsel gerçeklik yeterince doyurucu değil mi? Öyleyse O’nun yolundaki Partisinin saflarında, bu bilimsel gerçekliğe yaşam kazandırmak için daha sıkı sarılam görevlere.

Nepal'de devrim yürüyüşü sürüyor

Nepal'de geniş kesimlerce haftalar boyunca sürdürülen Monarşinin yıkılması için yapılan protesto gösterileri ve eylemler, Nepal Başbakanı Surya Bahadur Thapa'nın istifasına karşın devam ediyor. Thapa 2002 Ekimi'nde Kral Gyanendra'nın seçilmiş başbakan Sher Bahadur Deuba'yı görevden alarak, parlamentoyu fesh etmesinden sonra Kral tarafından atanmıştı. 2002'de erken seçim kararını açıklayan Kral, bu vaadini de yerine getirmeyerek ülkeyi yönetmeye devam ediyordu. Monarşinin devrilmesi, bir Anayasa hazırlanması ve parlamentoya işlev kazandırılması talepleri, ülkede Halk Savaşı yürüten Nepal Komünist Partisi (Maoist) tarafından da dillendiriliyordu. Nisan ayında bu taleple ilan ettikleri 3 günlük genel greve geniş katılım sağlanarak ülkede yaşam felce uğratılmıştı. Thapa'nın yerine henüz kimse atanmazken, ülkede protesto gösterileri de sürüyor.

NKP(M) STRATEJİK SALDIRI AŞAMASINA HAZIRLANIYOR

NKP(M) ile Nepal devleti arasında sürdürülen görüşmelerin sona ermesinden iti-

baren Maoist gerillaların Kraliyet Ordusu'na ve polise yönelik saldırıları da yükselerek devam ediyor. Ülkenin neredeyse %80'inde iktidarı elinde tutan Maoist güçler, içlerinde buldukları Halk Savaşının stratejik denge aşamasını, stratejik saldırı aşamasına taşımak için hazırlıklarını yapıyorlar. NKP(M) liderliğinde savaşan gerilla güçlerinin son süreçte düzenlediği saldırılara örnek vererek: **3 Mayıs:** Gerillalar Bhaktapur'da bir hükümet bürosuna bombalı saldırı düzenledi. Yaralanan ya da ölen kimsenin olmadığı saldırıda bina ve içindeki doküman vb. eşyalar büyük zarar gördü. **12 Mayıs'ta** düzenlenen saldırıda ise 6 asker öldürüldü. **13 Mayıs** Bardia bölgesinde Maoistlerle devlet güçleri arasında çıkan çatışmada en az 5 polis öldürüldü. Çatışma onlarca gerilladan oluşan bir birliğin devlet güçlerine saldırmasıyla başladı. Aynı bölgedeki bir başka saldırıda ise en az iki polisin öldürüldüğü bildirildi.

Bunlar hergün Nepal'in birden çok bölgesinde yaşanan saldırılardan yalnızca birkaçı. NKP(M) devrim yolunda ilerleyişini sürdürüyor.

Direniş ruhu her yerde

Irak halkının direnişi büyüdükçe bir taraftan da dünya halklarına da umut vermekte. Dünyaya hakim olmaya çalışan başta ABD olmak üzere diğer korkuluk devletlerine de korku salmaya devam ediyor. Fakat Iraklıların dediği gibi **"zaferimiz sadece Iraklılarla değil, dünya halklarıyla dayanışma içerisinde olacaktır"**. Bunun için de dünyanın birçok yerinde direnişle dayanışma etkinlikleri düzenleniyor. Bunlardan biri de Yunanistan'da YKP/ML'nin kitle örgütü olan **"Irak Direnişiyi Dayanışma Girişimi"** tarafından düzenlenen konferans ve toplantılar serisiydi. Merkezi konferansın Atina'da düzenlendiği etkinlikler İonnina, Serez, Selanik ve Patra'da da devam etti. Atina dışında düzenlenen etkinliklere sadece Irak Yurtseverler Birliği temsilcisi Sami Alaa'nın katıldığı etkinlikler serisinin sonucusu olan Atina'da ise uluslararası düzeyde gerçekleştirildi.

Atina'daki konferansa Sami Alaa'nın dışında ATİK'ten bir kişi, İtalya'dan Anti-Emperyalist Kamp adına Moreno Paquinelli, Ekmek ve Adalet'ten de bir arkadaş katıldı.

Konferansta açılış Yunanlı yoldaş yaptı. Konuşmasında Irak'taki direnişin haklılığına değinerek, zafer için dayanışmanın daha da yükseltileceğini "bu tür etkinliklerin daha da yaygınlaştırılması gerekir" dedi. Ondan sonra söz alan Sami Alaa ise ülkedeki direnişin her tarafa yayıldığını ve birçok rengi içinde barındırdığını, bunun içinde Marksistlerin, Şiilerin, Sünnilerin ve kısmi olarak da Kürtlerin bulunduğunu söyledi. Devamında direnişin işgalcileri çok zor durumda bıraktığını, kimilerini çekilmek zorunda bıraktığını de zorladığını belirtti. Ülkede direnişçilerin her türlü savaş imkan ve kabiliyetine sahip olduğunu, her an için düşmanlarından

bir adım ilerde olduklarını buna karşısında düşmanın hiçbir şey yapamayarak sadece masun halka saldırabileceğini söyledi. Şu an için psikolojik üstünlüğün direnişçilerde olduğunu, bu etkinin sonucu da birçok düşman unsurunun ya intihar ettiğini ya da çeşitli sorunlar yaşadığını söyledi. Sami Alaa sözlerine kimi Kürt bölgelerinde de direnişe aktif desteğin olduğu ama genel anlamda Kürt grupların hala ABD ile ortak hareket ettiğini söyleyerek "fakat inanıyoruz ki ilerde bunlar da yanlışlarını anlayıp direnişe katılacaklardır" dedi. Sözlerini bitirirken amaçlarının bütün güçlerle ortak bir cephe kurmak olduğunu ve bunun için çalıştıklarını belirtti. Sami Alaa **'bizler silah yada insan yardımı istemiyoruz sadece ülkelerinizdeki direniş ruhunu yükseltmenizi istiyoruz'** diyerek konuşmasını noktaladı.

Daha sonra söz alan ATİK temsilcisi de, işgalin emperyalistler arası dalaşın bir sonucu olduğunu, bu bölgenin bunlar çok önemli olduğunu ve mutlaka yerleşmek isteyeceklerini belirterek buna karşın direnişin de bunların kovulması için çok önemli olduğunu söyledi. Direniş her ne kadar Vietnam gibi olmasa da oradaki gibi devrimcilikinde olmasa da mutlaka destek sunulması gerektiğini belirtti. Bizler direnişin gözü-kulağı-sesi olmak durumundayız. Kıbrıs konusuna da değinen konuşmacı bunun emperyalist bir plan olduğunu ve halklara hiçbir şekilde yarar sağlamayacağını bunun için de buna karşı olmak gerektiğini belirtti. Anti-Emperyalist Kamp ve Ekmek ve Adalet temsilcileri de direnişin önemine değinerek desteğin her tarafa yayılması gerektiğini söylediler. Konferansın sonrası da ise soru ve cevap bölümüne geçildi. Oldukça canlı bir ortamda geçen toplantı yoğun bir katılımı sona erdi.

AIDS yayan doktorlara ÖLÜM CEZASI

Libya'da **430 çocuğa bilinçli olarak AIDS virüsü bulaştıran** 6 Bulgar, 1 Filistinli sağlık görevlisine ölüm cezası verildi.

Libya'da 1999'da başlayan AIDS davası sonuçlandı. Mahkeme heyeti, AIDS virüsü bulunan kanları bilerek çocuk yaşta 430 hastaya vermekle suçlanan 6 Bulgar ve bir Filistinli sağlık görevlisinin kurşuna dizilerek idam edil-

mesine karar verdi. Doktorlar, Bingazi yakınlarındaki çocuk hastanesinde çalışıyorlardı. Libya yasalarına göre, sanıkların temyize başvurma hakkı bulunuyor. Sanıklar kendilerine yöneltilen suçlamaları reddederken, savunma da kötü hijyen koşullarının olaya neden olduğunu dile getirmişti.

Mahkemenin kararı, duruşmanın yapıldığı mahkeme binasının

dışında canlı insan zinciri oluşturulan AIDS virüsü bulaştırılmış çocukların aileleri ve yakınları tarafından sevinç çığlıklarıyla karşılanırken, Bulgaristan'da şok etkisi yarattı. Bulgar sağlık görevlilerinin avukatları, karara bir üst mahkemede itiraz edeceklerini açıkladı. Bulgaristan Parlamento Başkanı Ognyan Gercikov da, mahkemenin aldığı kararın son derece endişe verici olduğunu ve Libya lideri Muammer Kaddafi'nin af çıkarması beklediklerini söyledi.

AB Komisyonu, Libya'da 6 Bulgar ve bir Filistinlinin idama mahkum edilmesini kınayarak, bu gelişmenin büyük hayal kırıklığı ve endişe yarattığını açıkladı. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Richard Boucher, gazetecilere yaptığı açıklamada, "Mahkemede açıklanan kararı kabul edilemez buluyoruz. Libya hükümetinin bu davayı ivedilikle halletmesi için gerekli adımları atmasını istiyoruz" dedi.

Vahşetin fotoğraflarına sessiz kalma

İsviçre'de ITIF (İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu), IGIF (İsviçre Göçmen İşçiler Federasyonu), KUTUSCH (Kürt Türk ve İsviçreli Kültür Federasyonu), IDHF (İsviçre Demokratik Halklar Federasyonu Örgütlenme Komitesi) Yaşanacak Dünya için ortak bir yürüyüş düzenlediler. 15 Mayıs 2004 tarihinde İsviçre'nin başkenti Bern'de saat 15:00'te Bahnhof'ta başlayan ve saat:16:00'da Amerikan konsolosluğu önünde sona eren yürüyüşe yaklaşık olarak 300 kişi katıldı. **"Yaşasın enternasyonal dayanışma"**, "Bush, Blair katil", **"Yaşasın devrimci dayanışma"** vb. sloganlar atıldı. Ortak çıkarılan Almanca bildiri dağıtıldı ve yol güzergahında okundu. ATİK'in çıkarttığı **"Irak halkının direniş ve onuru işkenceyi yenecektir"** başlıklı bildiri de dağıtıldı. Yürüyüşün ön tarafına Almanca **"İşgalci emperyalistlerin gerçek yüzü"** yazılı pankart ve arkasında işkence resimlerinin olduğu dövizlerle konsolosluğa kadar yüründü. Konsolosluk önünde okunan Almanca bildiri ve bırakılan siyah çelenk ile yürüyüş sona erdi. Toplu halde yürüyüşün başladığı yere kadar gelindi ve yürüyüş 16:30'da sona erdi.

Zapatista yürüyüşüne silahlı saldırı

Zapatistaların içme suyunun kesilmesini protesto etmek amacıyla gerçekleştirdikleri protesto yürüyüşüne silahlı saldırı düzenlendi. 29 Zapatista yaralandı.

Nisan ayı başlarında Zapatistaların içme suyu kaynaklarına ulaşmak amacıyla Chiapas dağlık bölgesinde, San Cristobal de las Casas yakınlarında düzenledikleri barışçı bir yürüyüşe taşlar, yanıcı maddeler ve silahlarla saldırıldı. Saldırı sırasında 29 Zapatista yaralandı, üçünün durumu ciddi, bir kişinin ise başından aldığı yaralar nedeniyle hayati tehlikesi var.

San Cristobal de las Casas'daki hastanede bulunan Zapatistalar yetersiz tıbbi bakım ve sürekli polis baskısından muzdaripler. Chiapas'da Los Altos, Zinacantan beldesinde 125 Zapatista ailesi PRD (Devrimci Demokratik Parti) militanlarının saldırı tehdidi nedeniyle evlerini boşalttılar. Zinacantan'ın PRD'li belediye başkanı Zapatistalar üzerinde partisine katılmaları ve Zapatizmi bırakmaları yönünde baskı oluşturmak için Paste, Jech'vo, ve Elambos'un içme suyu kaynaklarını kesmişti.

RUMSFELD'İN EVİNİN ÖNÜNDE PROTESTO

Irak'ta ABD askerlerinin Iraklı tutuklulara işkence yapması, eleştiri oklarını Amerikan Savunma Bakanı **Donald Rumsfeld**'e çevirdi. 200 kişilik bir grup 14 Mayıs günü Rumsfeld'in Washington'daki evinin önünde gösteri düzenleyerek istifa etmesini istedi. Ellerinde "**Rumsfeld istifa**", "**ABD Irak'tan çekilsin**" pankartları taşıyan göstericiler, işkence fotoğraflarındaki bazı sahneleri de canlandırdı. Protestocuların bir bölümü gösteriye tıpkı Iraklı tutuklular gibi başlarında çuvala katıldı.

KÜBA'DAN ABD'YE PROTESTO

ABD'nin Küba'ya uyguladığı yeni yaptırımları protesto etmek için bir milyon Kübalı 14 Mayıs günü başkent Havana'da bir gösteri düzenledi. Ülkesinin, yok edilse bile, ABD sömürgeci olmayacağını söyleyen Küba lideri Kastro ise "**Gerirse savunma hattının önünde ölmeye hazırım**" dedi.

Okyanus kıyısındaki Malekon bulvarında, ABD misyonuna doğru harekete geçen yaklaşık bir milyon kişi "**Bush yönetiminin Küba'ya yönelik ambargoyu sıkılaştırma**" kararını protesto etti. Kübalılar, Bush'u Hitler bıyığıyla gamalı haçla tasvir ve ABD askerlerinin Iraklı esirlere yaptıkları işkencenin fotoğraflarının yer aldığı "**Bu Küba'da asla olmayacak**" yazılı posterler taşıdı.

Dünyadan Notlar

NATO'YA KARŞI BİRLİKLERİN ÖNEMİ ÜZERİNE

Hem emperyalistler cephesinden ve hem de tüm dünyadaki anti-emperyalist güçler tarafından hazırlıkların yapıldığı 28-29 Haziran tarihli NATO Zirvesi öncesi iki tarafın hazırlıklarını gözden geçirmek, eksikliklerin giderilmesi açısından önemli.

Emperyalistler cephesinde Zirvenin gündemi daha net ve somut bir şekil alırken, hazırlıklar ve alınan önlemler de **gündemdeki konuların ağırlığıyla koşutluk halinde** oldukça ciddi boyutlarda yaşama geçiriliyor. Önlemlerin ciddiyetini yalnızca NATO Zirvesi sürecinin ötesinde Türkiye'ye biçilen rolün de gereği olarak önümüzdeki sürecin rengini yansıttığını düşünmek (içinde toplumun terörize edilmesi riskini taşısa da) çok da abartılı olmaz. Zira gündemler netleştiçe, uzun bir süredir Türkiye'nin "Büyük Ortadoğu Projesi" ekseninde üstlenmesi planlanan rol de daha bir netlik kazanmakta. **Proje ile birlikte uzun bir zamandır pompalanan ve Projenin temeli olduğu iddia edilen "demokratikleşme, insan hakları, kadınların özgürlüğü" vb. argümanların çürüklüğü Irak'ta her gün bir yenisi eklenen, normal bir insanın gözlerini kırpmaksızın bakamayacağı karelerle resmediliyor.** Öyleyse emperyalistler için stratejik önemdeki bu projenin uygulanmasında geriye tek bir yol kalıyor: **askeri yöntemler.** Projenin gerçek temelini de bu oluşturuyor. Bu yöntemde **başrol oyuncusu** olarak NATO ve **merkez üs** olarak **Türkiye** gösteriliyor. Bu İncirlik ile sınırlı kalmayacak bir şekilde ülkemizin emper-

yalistlerin üs cennetine dönüştürülmesi ve başta Ortadoğu'nun olmak üzere ezilen halklarla karşı karşıya getirilmesidir.

Savaş tacirleri emperyalist temsilcilerini ağırlayacak olan uşak TC devleti de aylar öncesinden "güvenlik" paranoyasına girmiş vaziyette önlemlerini sıkılaştırıyor. Üniversiteleri Zirve öncesinde tatil ederek, 20 Haziran itibarıyla Zirvenin yapılacağı yerin çevresinde 15 kilometre karelik bir **NATO Vadisi** içinde nikah törenlerine kadar her türlü hareketi yasaklayarak bu paranoyasını yansıtmakta. Ancak önlemlerden çok memnun olduklarını ifade etseler de ABD, yeterince güvenmeyecek CIA ajanları, nükleer bomba uzmanlarıyla ülkeye girişlerini başlatmış durumdadır.

Bu paranoyanın elbette kendilerince haklı nedenleri var. Dünya halkları ve ezilen ulusları nezdinde yarattıkları nefreti, öfkeyi biliyorlar ve tanıyorlar. Ayrıca anti-emperyalist güçlerin de aynı şekilde uzun bir zamandır çeşitli şekillerde bu sürece hazırlandıklarına tanık oluyorlar. Öncelikle ülkemiz özgülünde ifade edersek; Irak'a saldırı başlamadan önce turizmcişinden emek örgütlerine, reformistlerden sosyal forumculara, devrimcilere ve anti-emperyalist güçlere kadar geniş bir yelpazede gücün oluşturduğu "**Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu**" bu süreçte epey bir iş örgütlemiş, halkın bu saldırganlık savaşına karşı bilinçlenmesi ve harekete katılması noktasında özellikle İstanbul'da önemli bir rol oynamıştır. Ardından özellikle saldırının başlamasıyla birçok ülkede yaşanan süreç ül-

kemizde de yaşam bulmuş; bu geniş birliktelik bölünmüştür. Sosyal Forumcu anlayış konusunda epey bir şey yazıldığı için bu bölücü hareketin daha sonra Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu (BAK) olarak yoluna devam ettiğini söyleyip geçelim. Sonraki bir yıllık süreç içinde Koordinasyon'un en **dinamik**, en **ileri** kesimleri daha sonra ismini "**Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu**" olarak değiştirerek emperyalist saldırganlığa karşı birlikteliklerini sürdürmüşlerdir.

Koordinasyon hala varlığını sürdürmekle birlikte oldukça darlaşmış yapısı karşısında yukarıda bahsedilen süreci karşılayacak daha geniş kesimleri içine alan bir Birlik'e ihtiyaç duyulması, (her ne kadar yöntem konusunda sıkıntılar yaratarak Koordinasyon'un işleyişini zayıflatan bir tarz olarak yaşama geçirilse ve bu süreçte çeşitli nedenlerle Koordinasyon'dan kopuşlar yaşansa da) bir gerçeklik olarak kendini dayatmıştır. İşte bu ihtiyaç kendini **NATO ve Bush Karşısı Birlik**'te somutlamıştır. Bugün kabaca NATO karşısı bu birliğin oldukça **kaygan** bir zeminde yol aldığı, ancak birlikler konusunda çeper genişledikçe bunun aslında gayet "**doğal**" olduğu, ancak içindeki gerçek anti-emperyalistlerin güçlü müdahalesinin belirleyiciliğini görmek ve buna göre davranmak önemlidir. Bu Birlik geniş yapısıyla, Türkiye'nin İstanbul dışındaki her yerinde de bu tür oluşumların yaratılması ve Zirveye karşı mümkün olan tüm güçlerle birleşilmesi çağrısı yapmaktadır. **Merkezi bir yapıya sahip olmakla birlikte**, her yerde bu veya benzeri tarzda oluşturulacak birlikler özelde NATO'ya karşı, özünde ise emperyalizme karşı mücadelede önemli bir rol oynayacaktır/oyunması gerekir.

Köşenin başlığı itibarıyla özellikle yurtdışında kurulacak bu tür oluşumlara özel dikkat çekmek gerekiyor. Önce Koordinasyon'un, ardından Birlik'in yurtdı-

şındaki anti-emperyalist güçlere çağrısı da bu yönde değerlendirilmesi gereken bir olgudur. Zira anarşistlerden, çevrecilere, devrimcilere, anti-emperyalist güçlere kadar geniş bir kesimde NATO Zirvesi sürecini İstanbul'da karşılamaya yönelik hazırlıklar sürmekte. **Bu süreci geniş bir birliktelikle ele almak ve buna uygun davranmak önemlidir.** Kuşkusuz her birlik kendi içinde bir takım, hatta bazen çok ciddi sorunları da bağrından taşır.

Birliklerin **ilkeli** olmasının vazgeçilmez önemde olduğunu unutmaksızın, çeşitli konular özgülünde, belirli bir sürece ait ittifaklar, eylem birliktelikleri kendi içinde **belli bir esnekliği** taşımaktadır. **Bu esnekliğin sınırları ilkelerle çizilidir.** Örneğin, ajitasyon ve propagandada serbestlik ilkesi bizim için tartışma götürmez bir konudur, ve fakat bu serbestlik yalnızca bize ait değil, ittifaka konu olan gündemin içeriğini değiştirmemek kaydıyla tüm bileşenlere aittir. Yurtdışında ise henüz NATO Zirvesine karşı çok somut bir birliktelik oluşturulmaması, parça parça çağrıların mevcudiyeti ancak bunların birleştirilememesi bir olumsuzluk olarak değerlendirilebilir. Bunda başta devrimciler olmak üzere herkesin payı olduğu ise görmezlikten gelinemez. Bizler yani komünistler, ittifakları **kendi politikamıza dışımızdaki güçleri katma girişimi** olarak kabul ederiz. Bu bağlamda "Güvenilmez kimselerle bile olsa, geçici ittifaklara girmekten korkanlar, ancak kendisine güvenmeyenlerdir..." (Lenin) önermesinden hareketle karşıımızdaki güçlerin bir takım olumsuzluklarına karşın, bu güçlere karşı temel ideolojik bakışımızı esas olarak yaklaşımamız ve hiçbir gücü **yadsımaksızın ve yok saymaksızın** NATO'ya karşıtlık temelinde bir ittifak kurmak gerekli ve acil bir ihtiyaçtır. Bu görev başta Türkiye'deki güçlerin bir parçası olanların olmak üzere tüm anti-emperyalist güçlerin omuzlarındadır.

BİRGÜN MUTLAKA KAYBEDENLER KAYBEDECEK!

Egemenler tarafından yıllar boyunca muhalif güçlere karşı sindirme ve korkutma aracı olarak sistemli olarak uygulanan kaybetme politikası, kaybetme korkusunu yaşayanlarca yüzyıllardır sürdürülmektedir. Almanya'dan Latin Amerika'ya, Güneydoğu Asya'dan Afrika'ya dek uzanan ölüm mangalarının kan kusan cinayetleri, yöntemleri de bütünüyle ayrılmış **uluslararası emperyalist bir politika** düzeyine yükseltilmiştir.

Emperyalist haydutların başvurduğu, bağımlı ülkelerde daha yaygın olarak uygulanan kayıp politikası, özellikle II. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında ABD'nin kayıtsız şartsız dünya egemenliğine soyunduğu süreçle birlikte resmi, gayri resmi ölüm şebekelerinin eğitimi tek merkezden yürütülen, Pentagon kaynaklı sistemli bir politikaya dönüştürüldü. Öyle ki kayıp politikası, tek tek ülkelerin sorunu olmaktan çıktı; **uluslararası** bir sorun haline geldi. **Şili**, Arjantin, **Uruguay**, Brezilya, Türkiye, Somali, **Afganistan** vb. ülkelerde binlerle ifade edilen kayıp olayı yaşandı/yaşanıyor.

Örneğin Sri-Lanka'da Tamil gerillaları ile hükümet güçleri savaş halindeyken 3 bin kişinin "kaybolduğu" belirtiliyor.

Kolombiya'da iktidarın hedefi daha da genişliyor, "**Sosyal Temizlik Operasyonları**" adı altında sürdürülen kıyım, sokak çocuklarını, sakatları, yaşlıları, eşcinselleri "kaybediyor". 1988 yılında 3500 civarında kişi infaza kurban gidiyor. Gözaltında Kayıplar Kurultay çalışması yürüten **Mario Galderon** ve eşi **Elsa Alvarado** da katledilmekten kurtulamıyor.

Arjantin'de askeri faşist iktidarın egemenliğindeki 1976-79 yılları arasında 30 bin kişi katlediliyor. Her perşembe günü başında beyaz örtülerle **Plaza de Mayo**'yu mesken tutan annelerin eylemi kayıplar mücadelesinin duyulmasında oldukça önemli bir işlevi yerine getiriyordu.

Peru'da 1982'den itibaren 4 bin kişi kaybedildi, onbinlercesi yargısız infaza uğradı.

Türkiye'de ise ilk kayıp, Yunanistan Kavala doğumlu İzmitli **Küçük Abbas**'tır. 1929 yılında Kivılcım dergileriyle yakalanır ve yaralı

olarak Bakırköy Akıl Hastanesi'ne kaldırıldıktan sonra bir daha kendisinden haber alınmaz. İkinci bilinen kayıp 1936'da sendikacı **Salih Bozışık**'tır. 1980 AFC'si ile birlikte kayıplarda hızlı bir artış olur ve 3 bin "faili meçhul" vakası yaşanır. TC devleti için kaybetme politikası darbe dönemleri ve devrimci mücadelenin yükseldiği dönemlerde daha yoğun başvurduğu ama hiçbir zaman bırakmadığı bir **korku salma** yöntemidir.

Kuşkusuz ki işçiler, emekçiler, ezilenler, devrimci ve komünistler ve gözündeki yaş silip alanlarda haykıran analar, susmadılar/susturulamadılar. Onbinlerce insanın sessiz çığlığı oldular, alanlarda, sokaklarda mücadeleyi yükselttiler. 1990'dan sonra, kayıp olayları ülkemizde kitlesel bir boyut kazandığında bile, gözaltında kayıp olgusu ancak kayıp yakınlarının ve insan hakları savunucularının basın açıklamalarıyla küçük haberler olarak gazetelerde yer aldı.

Bu noktada **20 Temmuz 1992**'de kaçırılarak kaybedilen **Hasan Gülünay**'ın ardından oldukça yoğun bir kampanya örgütlenmiş, sonuç alınmasa da kayıplar mücadelesinin duyulmasında önemli bir işleve sahip olmuştur. **21 Mart 1995**'te **Hasan Ocak**'ın gözaltında kaybedilmesiyle, kayıp politikasına daha etkin araç ve yöntemlerle, bilinçli bir müdahale bu-

lunmaksızın kayıpların aranmayacağını, dahası bulunamayacağı gerçeği ile hareket edildi. Gözaltında kayıpları toplumsal gündem haline getirmek, soruna ilişkin toplumsal duyarlılık geliştirmek bir yönüyle işin başıydı. Bu amaçla, güçlü bir kampanyanın ardından ilk başlarda bir avuç insanla **27 Mayıs 1995**'te Galatasaray Lisesi önünde oturma eylemi başlatıldı. Sonraları "**Cumartesi Anneleri**" denilecek kayıp yakınları ve eylemciler tarafından. Her mücadele bir bedeli gerektiriyordu ve gözaltında kayıplarla mücadelede bir kürsü yaratma hedefiyle Galatasaray mekan tutuldu. Dövmeler, aşağılanmalar, coplu ve köpekli saldırılar, gözaltında işkenceler görme pahasına Galatasaray bir mevziye dönüştürüldü. **Hasan Gülünay**, Hüseyin Toraman, **Rıdvan Karakoç**, Kenan Bilgin, **Talat Türkoğlu**... Hepsinin resmi haftalar boyunca taşındı ellerde, yaklaşık dört yıl boyunca her Cumartesi günü, saat onikide.

Türkiye'de gözaltında kayıplarla mücadelede Galatasaray köşe taşlarından biridir ve bu iradeyi topluma duyurmada, toplumsal desteği örmeye önemli bir işleve sahip olmuştur.

İlk başlarda böylesi bir mücadeleyi erken ve gereksiz bulanlar, saldırılara göğüs germe iradesini sonuna kadar sürdürmede kaygılı olanlar vardı kuşkusuz. Fakat gözaltında kayıplarla mücadelede ortaya çıkan tarzın bir başka adı olan birleştiricilik, ısrar ve istikrar kaygıların panzehiri olmuştur. Cumartesi oturma eylemi, yeni güçleri kapsayarak büyümüş ve kayıplar mücadelesi Türkiye'de belli başlı gündemlerden biri olmuştur.

17 Mayıs 1996'da **I. Uluslararası Gözaltında Kayıplar Kurultayı** toplanmıştır. Kurultay, ABD emperyalizminin amaçladığı Yeni Dünya Düzeni'nin muhalifleri yok etmenin yanı sıra, topluma boyun eğdirme amacını taşıdığını buna karşı da ancak evrensel ölçekte mücadele edilirse başarılı olunacağını ilan ederek, **Uluslararası Kayıplar Mücadele Komitesi (ICAD)**'ni oluşturmuştur.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Cihan Çelebi: 1950 Erzin-can Tercan Tecer köyü doğumludur. 1980'in 27 Mayıs'ında MHP'li faşistlerin halka baskı yaptığı bir kahvehanede, silahıyla faşistlerin üstüne yürür. Çıkan çatışmada şehit düşer.

Ali Ekber Atmaca: 1963, Sivas Kangal doğumludur. Kürt milliyetine mensuptur. Genç yaşta olmasına karşın, yaşımdan beklenmeyen bir olgunluk, fedakarlık, inanç ve zekayla kendini hızla geliştirir.

1992 yılında bir görev için gittiği Şavşat'ta düşmanın eline geçer. 23 Mayıs'ta işkencede katledilirken, ardında direnmeyi miras bırakır.

Yıldız Çiçek: 1968, Dersim Merkez Gevrek köyü doğumludur. Artvin'e atanan gerilla birliğinin komutanlarından. 1 Haziran 1992'de Şavşat'ta bir ihbarcının verdiği bilgiler üzerine gerilla birliği kuşatılır. Sayıca ve silah gücüyle çok üstün olan düşmana karşın, kahramanca saatlerce çatışır. Çatışmada komutan Kinem şehit düşerken yoldaşları çemberi yarmayı başarırlar.

Ahmet Kargın: 1963, Dersim Ovacık Tetuşağı doğumludur. TIKKO gerillası iken, Erzin-can Ergani yöresinde konakladıkları sırada bir hain tarafından Haziran 1992'de katledilir.

Veli Hanoğlu: 1955, Urfa Siverek doğumludur. 1971'de Almanya'ya gider ve orada faaliyet yürütür. 1977'de ülkeye döner. Dersim Belediyesi'nde çalışırken 1992 yılında geçirdiği bir trafik kazasında yaşamını yitirir.

Ramazan Kılavur: 1999, Urfa Siverek doğumludur. 1980'den sonra Diyarbakır zindanlarında 11 yıl tutsak kaldı. Tecrit koşullarında fiziksel ve psikolojik olarak oldukça yıpranmıştı. 3 Haziran 2001'de İsviçre'nin Luzern kentinde intihar ederek yaşamına son verdi.

Hüseyin Cevahir: Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi(THKP-C) liderleri Mahir Çayan ve Hüseyin Cevahir 30 Mayıs 1971'de polisle çatışmaya girdiler. Hüseyin Cevahir katledildi.

Nurhak Şehitleri: Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) kurucularından Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan ve Kadir Manga Nurhak dağlarında öldürüldüler. Aynı gün **Cihan Alptekin** ve **Tayfun Cinemre** Tekirdağ'da yakalandılar.

Ölüm Orucu şehitleri: Uğur Türkmen, 27 Mayıs 2001 (DHKP-C), Okan Külekçi, 23 Mayıs 2002 (TİKB)

Son mermimize, Sonuncumuza dek...

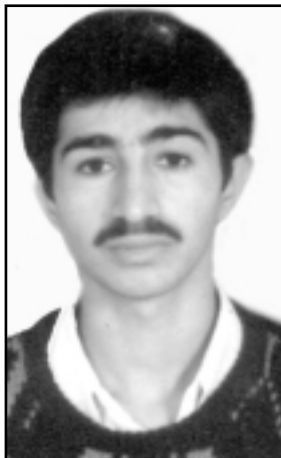

28 Mayıs 1991'de **Elazığ Palu**'da faşist TC güçleri ile TKP/ML TIKKO gerillaları arasında çıkan çatışmada **Refik Yaşar** (Komiser Memo), **Yusuf Ekinci** (Doktor Kenan), **Yaşar Sağdıç** (Adem), **Kumriye Cihan** (Dilan) şehit düştüler.

Şehit düşen Partizanların da içinde bulunduğu gerilla birliği, günler süren yürüyüşün ardından Palu kalesinin karşısında bir derenin içinde konaklamak zorunda kalırlar. Bu sırada bir köylü, gerillaları farketmiş onlara doğru yaklaşmaktadır. Köylü ile bir

müddet konuştuğundan sonra verilen yanlış kararın ardından gerilla komutanı köylünün gitmesine izin verir. (Komutan bu çatışmada devlete teslim olarak hainleşen Bozo'dur) Verilen bu yanlış karardan sonra yerlerini değiştirmeye karar verirler. Ancak arazinin oldukça kötü olmasından kaynaklı fazla ilerleyemeyen gerilla birliği burada düşman pususu ile karşılaşır, çatışmaya girerler. Devletin "teslim ol" çağrılarını Doktor Kenan'ın "**Bizler TIKKO gerillasıyız. Gücünüz yetiyorsa siz gelin teslim alın**" sözleriyle yanıtlar.

Hainliğin ve direnişin iç içe yaşandığı bu çatışmada; tarihe onurlu bir not düşenler direnerek ölümsüzleşenler olur, hainlerse halkın bilincinde öfkeyle anılmaya mahkumdur.

SİNCAN F TİPİNDE ANMA

Sistemin onca baskısı, zulmü, tecriti yüreklerimizin ve düşüncelerimizin buluşmasını engelleyemedi/engelleyemez. Büyük hedeflerle yola çıkanlar, ödenecek büyük bedelleri de göze almıştır kuşkusuz.

Biz de, dağda, şehirde, yurtdışındaki binlerce "bizimkiler" gibi Bülentimiz, Murat ve Emelimiz için anma programı yaptık. Marşlarımızı söyledik, sloganlarımızı haykırdık, bütün dostlar da katıldı bizlere. Zindan duvarları içinde bizim öfkemiz, kavgalarına bağlılığımız, anılarını yaşatacak oluş yeminlerimizde bu şekilde pratiğe geçiriliyor. Bülent'i taniyan bütün dostların başsağlığı dileklerini de iletiyoruz sizlere...

Sincan F Tipi Hapishanesi tutsak Partizanlar

DAVASINA YÜREĞİNİN EN DERİN YERİNDEN İNANMIŞTI...

14 Nisan 1999'da Tokat'ta Doğan Altun ile birlikte şehit düşen Seyit Külekçi'nin bir yoldaşının O'nu anlattığı yazısını yayımlıyoruz. Günümüze de dair dersler çıkarabileceği, öğrenilmesi ve dikkat çekilmesi gereken noktalar olduğu için yazıyı gerekli buluyoruz. Yılgınlığa, umutsuzluğa inat, kavga kaçınılığının karşısına dikilmiş koca bir çınardı O...

Yedi yıl süren tutsaklık döneminden sonra kaldığı yerden devam etti. Fakat bu kez şehir askeri faaliyetinde değil, işçi faaliyetinde yer aldı. Çünkü parti onu bu alanda görevlendirmişti. O buna itiraz etmemiş ve görevi kabul etmişti. Böylece dağa gitme, gerilla mücadelesine katılma isteğini bir süreliğine ertelemişti. **Günü geldiğinde bu isteğini yine öne sürcekti.** Nitekim PMK 3. toplantısından hemen sonra bu isteğini gerçekleştirdi ve Parti onu 1998 sonbaharında gerilla alanına gönderdi. Aslında Parti onu hazırlamak ve Dersim'e gönderilecek birliğe siyasi komiser olarak atamak istiyordu.

14 Nisan 1999 tarihinde şehit düştüğünde sorumluluklarını ve yükümlülüklerini Bölge OPO sekreter yardımcısı ve Mıntıka gerilla birliği siyasi komiseri olarak yüklenmiş, düşmanın önemli hedeflerinden biri haline gelmişti. Bu bile **Seyit Külekçi** yoldaşın kim olduğunu bize gösterir. Fakat bu, bu kadarla yetinmemizi, on yıllık devrimci yaşamının yedi yılını tutsaklık koşullarında geçiren Seyit Külekçi yoldaşı bazı yönleriyle anlatmamızı gerektirir.

Yapılı ve uzun boyluydu. Çok konuşmaz, gereksiz laf etmezdi. **Davranışlarıyla kendisini anlatır, karşındakileri dinleyerek anlardı.** Parti ilkelerini her şeyin önünde tutardı. Dıştan soğuk ve resmi görünürdü. Ama diyaloga geçildiğinde bu sessizliğinin altında erişilmez bir derinliğin, bir içtenliğin, bir samimiyetin olduğu görülürdü. **Hayat tecrübesinden geçmiş, örsle çekiç arasında dövülmüş biri gibi olgunlaşmış, davasına yüreğinin en derin yerinden inanmıştı.** İnanıldığı ve üzerine aldığı bir işi ne yapar eder yerine getirirdi. Bu ona yoldaşları arasında olduğu kadar diğer devrimci arkadaşları arasında da saygınlık kazandırmıştı...

Tokat dağlarında şehit düştüğünde en başta zindan cephesi yasa boğulmuş, vurulması neyse ölü bedenine yapılan düşman işkencesi herkesi kinlendirmişti!..

Bir kenara çekilseydi, bireysel kurtuluş yolunu seçseydi belki şimdi hayatta olacak, farklı bir hayat süreci. Ama o bunu yapmadı. Bir kenara çekilmedi. Mücadeleye kaldığı yerden devam etti ve bunda tereddüt etmedi. Her şeyin metalastığı, insan haysiyetinin ve onurunun ayaklar altına alındığı bir dünyada bir kenara çekilmenin, bireysel kurtuluş yolunu seçmenin anlamı olmadığını gördü. Sosyal bir varlık olarak insan hiçbir zaman kendisi için yaşamamıştır. Kendisiyle birlikte var olduğu cinsdaşlarıyla birlikte olmuş, onlarla bir arada yaşamıştır. Birlikte üretmiş, birlikte paylaşmış, birlikte ağlamış, birlikte gülmüştür. Gelişmesi de öyle olmuştur. Ama her şeyi metalastıran kapitalizm, bunu tersine çevirmek istemektedir. Böylece insanı, özgürleşme yürüyüşünden alkoymak istemektedir. Bu mümkün değildir elbet. Bu olsa olsa, koca bir özgürlük yürüyüşünde "**büküntüden başka bir şey değildir.**" Bunun böyle olduğunu en iyi, MLM'ye inanan ve MLM'yi bir eylem kılavuzu olarak algılayan komünistler bilir. Bu yüzden zaten komünistler, nerede olursa olsun Kapitalist-emperyalistlerin baş hedefidirler.

Seyit Külekçi yoldaş, torna tezgahında ve çeşitli işlerde çalışan ve emeğiyle yaşamını

sürdüren biri olarak mücadelenin gerekli olduğunu daha iyi anlayandı. O yüzden haklıdan yana tavır almakla kalmadı, örgütlendi. Ve işçi hareketliliğinin baş gösterdiği bir dönemde şehir askeri faaliyetinde yerini aldı.

Henüz örgütlülüğün tazeliğinden dolayı katıldığı bir kamulaştırma eyleminin ardından (1990 tarihinde) esir düştü. Esir düşmesine neyse yetersizliğine üzüldü. Ama yapacak bir şey yoktu, olan olmuştu bir kere. Soğuk kanlı ve akılcı olmak gerekiyordu. Bunu daha sonra öğrenecek, kendisini buna göre şekillendirecekti. Nitekim öyle de yaptı. Birlikte olduğu yoldaşlardan, onların deneyim ve birikimlerin-

den yararlandı ve kendisini yeniden şekillendirdi. Nazım Hikmet'in dediği gibi "tüm mesele tutsak düşmekte değil, teslim olmamaktır."

Bu durum tutsaklığın karşısına özgürlüğü koymayı gerektirir. Tutsaklığı ve özgürlüğü birbirini şekillendiren ve kuran zıtlar olarak tanımlamayı gerektirir. Çünkü tutsaklık; bir şeye, bir hedefe varmanın seyri içerisinde karşılaşılan bir durumu ifade eder. Ve özgürlüğün getirdiği/getireceği güzelliği, tazeliği engeller. Oysa özgürlük, özgürlüğü gerçekleştirecek olan devrimcinin, çevrelendiği koşulları ve şartları, yani faşizmin belirlediği statükoyu ve yaptırımını tanımamayı, karşı koymayı ve parçalamayı gerektirir.

Koşullar ve şartlar en çok zindan cephesinde etkisini gösterir. Uyanık olunmadığı ve karşı konulmadığı zaman beyinlere kadar işler ve asıl tutsaklık o zaman başlar. Parti, bunu bildiği ve tecrübe edindiği için kadroları uyanık tutar. Koşullara ve şartlara boyun eğmemelerine ve karşı refleks geliştirmelerine çalışır. Bu anlayışı benimseyen ve tutsaklığı fiziki ve mekansal görmeyen Seyit yoldaşın mücadelenin her alanında yer alması tesadüf değildir. İçeride dışarıda olmak kadar kendisini yetiştiren, olaylara çok yönlü bakabilen biriydi o. Maraş'ta, Maraş'ın Elbistan ilçesinin Göynük köyünde 1961 tarihinde doğmuş, 1980 sonlarında Partiyeye katılmış, yoksul bir aileden gelen Kürt kökenli bir yoldaşı o.

Devrimciler, halka, halkın meselesini kavratmış oranda görevlerini yapmış olurlar. Bu da içeriden dışarıya, yakından uzağa olur. Seyit yoldaşın hareket noktası da buydu. İlerlemiş

yaşına rağmen annesini (kamuoyuna mal olmuş, adı direnişlerle özdeşleşmiş Elif anayı) boş tutmadı. Eylemden eyleme koşturdu ve bu sayede düşmanın vahşi yüzünü açık hale getirdi.

Zaten Seyit Külekçi yoldaşın mücadelede aldığı pozisyon, onun Marksizm-Leninizm-Maoizm'e bakışıyla da tutarlıydı. Ona göre Marksist-Leninist-Maoist biri, etrafındaki sorunlarla ilgili ve bu sorunlarla uğraşan, çözüm üreten biri olmak zorundaydı.

Zindan cephesi, bekleyip durmakla, gün sayıp tahliye olmakla ilintili bir alan değildir. Tam tersine mücadele etmekle, kuşatılmışlığa karşı koymakla, duvarları delip firar etmekle ilintili bir alandır. Çünkü; saldırının en vahşisi, en dayanılmazı buralarda olmaktadır. Buna; Diyarbakır, Sincan, Ulucanlar, Ümraniye ve en son 20 ayrı zindan cephesinde yapılan katliamlar kanıttır. Yedi yılını tutsaklık koşullarında geçiren Seyit yoldaş diğer yoldaşlarıyla birçok kere bu saldırılarla karşılaştı. Her seferinde örülen barikatlarda, başlatılan Süresiz Açlık Grevlerinde, Ölüm Oruçlarında yerini aldı, bundan hiçbir zaman geri kalmadı...

Voltada olsun, nöbette olsun daima görevi düşünür, taktikler ve yöntemler geliştirdi. Yoğunlaşırken çevresinden soyutlanır, derin düşüncelere dalardı. Parlak bir fikre vardığı zaman siyah zeytin iriliğindeki gözleri parlar, adeta tüm olumsuzluklara meydan okurdu. Pratik görevlerin yanı sıra gazeteye yazı yazmak gibi bir görevi de vardı. Görevi, daha çok ekonomi konularındaydı. Ekonomi konularında yazmak kolay değil. En azından temel bir iktisat bilgisi gerektirir. Ama o, bu eksikliğini bir engel olarak görmez, günlük gazeteleri hararetle okur, tarar ve veri toplardı. Ekonomi hakkında yazılmış haberleri, analizleri incelerken, kafa karışıklığı yaratan bir yığın teknik ve akademik şeyler arasından doğru olanları seçer ve bunları Marksist bir bakış açısıyla yorumlardı. Çünkü o ekonominin, kendi içinde bir dizi ilişkiden ibaret olmadığını, toplumsal ve siyasal dünya içinde gerçekleşen ve ona etkide bulunan olaylardan ibaret olduğunu bilir, buna göre yorumlardı. Kafası karıştığı ve içinden çıkamadığı durumlarda tecrübeli yoldaşlara gider, fikirlerini alırdı. Böylece o, hem kendisini geliştirir hem görevini yerine getirirdi.

Onun dağa gitmesi, gerillaya katılması, silaha hayran olmasından ya da maceracı olmasından ileri gelmiyordu. Tam tersine devrime, devrimin yoluna, partiye, partinin siyasal görüşlerine önem vermesinden ileri geliyordu. Çünkü o, partiyi gerek dünya gerek ülke genelinde esen teslimiyet rüzgarlarına karşı dimdik ayakta duran ve silahlı mücadeleye devam eden ender güçlerden biri olarak görüyordu.

Tutkuyla müdahale etmenin, risk almanın, kendini ortaya koymanın, ilkelere bağlanmanın, tartışmada yara almaktan korkmamının ve hayatta rahat yaşamının zafına düşmemenin bir devrimci için taşıdığı önem her zamankinden daha büyük değil mi? Tam da onun mücadelesiyle ortaya koyduğu gibi, içine kapatıldığımız hapisanelerin, sınırlarını yıkıp geçmek, dünyanın nesnel temsilini emperyalistlerle onların uşaklarının oluşturduğu küçük bir azınlığın eline bırakmamak her zamankinden daha gerekli değil mi?

Bir yoldaş

GÜN'DE DÜN...

21 Mayıs

1960. Ankara'da mektup ve telgrafa sansür kondu, beş kişinin bir araya gelerek dolaşması yasaklandı. İsrail Başkonsolosu **Efraim Elrom**, bir apartman dairesinde öldürülmüş olarak bulundu. Elrom, 16 Mayıs 1971'de THKP-C üyelerince kaçırılmıştı.

1995. Gözaltında katledilen **Rıdvan Karakoç**'un cesedi 22 Mayıs 1995'de Beykoz ormanlarında bulundu.

23 Mayıs

1971. İstanbul'da sokağa çıkma yasağı kondu. 25 bin asker ve polis kentte arama yaptı.

24 Mayıs

1995. Daha önce yayımlanarak hüküm giymiş yazılardan oluşan "**Düşünceye Özgürlük**" kitabını yayımcı olarak imzalayarak kendini ihbar eden 1080 kişiden 99'u hakkında dava açıldı.

27 Mayıs

1960. Ordu darbeyle yönetime el koydu. Silahlı Kuvvetler adına ülke yönetimini Milli Birlik Komitesi üstlendi. Orgeneral **Cemal Gürsel** Milli Birlik Komitesi'nin başına getirildi. Milli Birlik Komitesi ilk iş olarak Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni ve hükümeti feshetti ve her türlü siyasi faaliyeti yasakladı.

28 Mayıs

1871. Paris Komünü düştü. **1984.** Bayrampaşa Hapishanesi'nden 4'ü Devrimci Sol, 1'i TKP/ML yöneticisi 5 kişi firar etti.

29 Mayıs

1968. Mayıs ayaklanması sürüyor. Genel-İş Sendikası'nın (CGT) çağrısına uyan yüzbinlerce işçi Paris sokaklarına döküldü.

1980. Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkan Yardımcısı **Gün Sazak**'ın öldürülmesini bahane eden Milliyetçi Hareket Partili faşistler, Çorum'da sol görüşlülerin ve Alevisilerin oturduğu Milönü mahallesine saldırdılar. 6 Temmuz'a kadar 48 kişi katledildi.

1989. Eskişehir Özel Tıp Hapishanesi'nde tecrit uygulamasına karşı açlık grevi başladı.

30 Mayıs

1431. Fransa'da **Jeanne d'Arc**, büyüçülük suçu ile yargılandı ve yakıldı.

31 Mayıs

1988. Aliğa Rafinerisi işçileri grev hakkının kısıtlanmasını protesto için yalınayak yürüdüler.

2 Haziran

1793. Fransa'da **Maximillian Robespierre** öncülüğünde **Jakobenler** iktidarı ele geçirdi.

1964. Kısa adı FKÖ olan Filistin Kurtuluş Örgütü kuruldu.

1994. Bursa'daki Tofaş fabrikalarında 2 bin 404 işçi işten çıkarıldı.

2 Haziran

1924. Faşist milisler İtalyan sosyalist lider **Giacomo Matteotti**'yi kaçırdı ve öldürdü.

1959. Polis Zonguldak Maden İşçileri Kongresini dağıttı.

Farklı kültürlerden kadınlar, sıkıntılarını anlatırken aynı dili konuşuyor; YOKSULLUĞUN DİLİ AYNI-2

ERKEK DE KADIN DA BİRLİKTE EZİLİYOR!

-Bize kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Ben 24 yaşındayım. İsmim Semra. Ev hanımıyım, iki çocuğum var.

-Ülkemizde kadın olmanın ne gibi sıkıntılar yarattığını düşünüyorsunuz?

Toplumun içinde çifte standart var, kadınlar ikinci sınıf olarak görülüyor bunu görebiliyorum ben. Her konuda geçerli bu, yani okul hayatında olsun, iş hayatında olsun, ev hayatında olsun. Çifte standart var, bunu görmek lazım.

-Kendi yaşamınızdan somut örnekler verebilir misiniz? Hem ezilen bir insan, hem de bir kadın olmaktan kaynaklı ne gibi zorluklar yaşadınız?

Ailemden kız olmamdan kaynaklı çok fazla baskıcı ya da aşağılayıcı bir uygulama görmedim. İlkokuldan sonra memleketim Sivas'ta İmam Hatip'e devam ettim. Sonra kurslara devam ettim. Halk-Eğitim'de dikiş-nakış gibi kurslara ve sosyal faaliyetlere katıldım. Aşırı bir baskı görmedim.

-Eğitiminize kendi isteğinizle mi devam etmediniz?

Babam etkiledi. "Kızlar okumaz" gibi bir düşünceye sahipti. Benim isteğim devam etmek yönündeydi. Annem de beni destekledi, okumamı istedi ama olmadı. Hatta Halk-Eğitim'deki kurslara falan da göndermek istemedi babam. Erkek kardeşim bana destek oldu, "masraflarını ben karşılarım" diye, bu şekilde gidebildim.

-Daha sonrası evliliğiniz nasıl gerçekleşti? Kendi isteğinizle mi, görücü usulüyle mi?

Görücü usulü. Biraz da babamın ısrarıyla oldu. Eşim amcamın oğlu olduğu için babam çok ısrar etti, amcamdan böyle bir ısrar olmasa da, babamın ısrarı etkiledi. Tabi, karar bana bırakılmış olsaydı, görücü usulüyle evlenmek istemezdim. Eşimden herhangi bir baskı görmüyorum ama gene de görücü usulünü tercih etmezdim.

-Yaşadığınız mahalle, emekçi in-

sanların yoğunlukta olduğu bir yer, sizce köylerdeki yoksullukla şehirdeki yoksulluk arasında bir fark var mı?

Elbetteki çok büyük bir fark var, en azından eğitim açısından daha büyük bir fark var. Ayrıca imkansızlıklar açısından daha büyük bir fark var. Mesela köydeki insanların her şeyleri sınırlı, yiyeceklerinden tut, kıyafetlerine kadar. En azından burada bir gazete, dergi alıp okuyabiliyorsun, TV sana yardımcı olabiliyor. Bazı köylere elektrik bile zor veriliyor. Bizim köyümüzde iki yıldır TV izlenebiliyor. Elbetteki, köylerdeki insanlar daha çok eziliyor, daha yoksul bence. Bunu görmek lazım.

-Evinizde sadece eşinizin çalışması, sizin çalışmamanız, çocukların olması yaşam koşullarınızı nasıl etkiliyor?

Evet tabi ki, oldukça sıkıntılar yaşıyoruz. Yine onun ailesi, benim ailem destekte bulunmasaydı oldukça farklı olurdu durum. Ben de isterdim çalışmayı, en azından ikinci çocuğum ol-

masaydı belki çalışabilirdim. Çünkü günümüz koşullarında tek maaşla geçinmek mümkün değil.

-Yoksul ailelerde, evin kadınlarının yoksulluğu idare etme, her şeyi yetiştirmeye çalışması kaygısının ev kadınlarını yoksulluğun daha fazla ezdiğine dair bir görüş var. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Şunu da düşünüyorum aslında, erkekler de ister, eşine daha fazla imkan sunmak, daha kolay bir yaşam sağlamak. Bence ikisi de birlikte eziliyorlar gibime geliyor. Ben onun karşılıklı olduğunu düşünüyorum. Erkek de daha fazla ücretle çalışması gerekirken, ailesi için buna katlanıyordur. O da iş hayatında eziliyor, tek taraflı değil yani.

-Ülkemizde kadınlarla erkeklerin eşit çalışma koşullarına sahip olduğunu düşünüyor musunuz?

Düşünmüyorum. Kadınlar daha çok eziliyorlar. Otobüsten tutun da işyerine kadar taciz görüyorlar. Bu da iş yaşamına katılmalarını etkiliyor. Eğitimde de eziliyorlar, başörtü sorunu bence, önemli bir sorun. İnsanlar görmeli, baskı açılırla şekilcilik olmamalı. Bu da kadınlar için ezici bir nokta, örtüsünü açmadığı için eğitimine devam edemi-

yor. Bence karışmamalı kimse kimseye.

-Peki gazetemiz aracılığıyla sizin gibi emekçi, yoksul, ezilen kadınlara neler söylemek istersiniz?

Bence biri eziliyorsa, susmasınlar. Ezilmek istemiyorlarsa, başlarındaki insanların iyi tanısınlar. Ezilen insanların arasında bir dayanışma olması lazım. Olaylara çok kötü bakmamak lazım. Etrafımızda sizin gibi çalışan insanların emekçi insanlara yakın olması lazım. Ben daha önce daha farklı bakıyordum mesela, sizin gibi insanların bir işe yaramadığını düşünüyordum. Ama bir şeyleri protesto etmek iyidir. İşte bu tür şeylere destekte bulunsun emekçi insanlar. Mesela bugün dünyanın sorunu Irak'ta bulunan insanların ezilmesidir, işgaldir. Ne yapabilirler? Mesela çeşitli kuruluşlar söylüyor, işgalcilerin mallarını almamak onları boykot etmek gerekir. Ben bunu yapmaya çalışıyorum.

"GELECEĞİMİZİ YOK ETMESİNLER"

-Bize kendini kısaca tanıtır mısınız?

İsmim Hülya, 23 yaşındayım. Bir okulun kantininde çalışıyorum.

-Bize şimdiye kadar yaşadığınız koşullardan ve zorluklardan bahsedebilir misiniz?

Maddi açıdan çok fazla sıkıntı çektim. Sivas Kangal Kundaktepe köyünde doğdum, yedi yaşına kadar ordaydım, sonra İstanbul'a taşındık. Gelir gelmez burada okula başladım. Sekiz sene aynı okulda okudum. Sonra babam okutmak istemiyordu liseyi, ama ben kendim mücadele ederek kız meslek lisesinin çocuk gelişimi bölümüne başladım. Bu sefer de maddiyat önüme çıktı. İlk başladığım zaman, havalar iyi olduğu için yürüyerek gidip gelebiliyordum. Kış geldiği için gidemedim, dolayısıyla okuldan ayrılmak zorunda kaldım. Evdeydim bir süre. Yine "çalışamazsın", "pantolon giyemezsin" gibi dayatma-

lar çıktı karşıma. Onları da uğraşarak üstesinden geldim. Şu an çalışıyorum. Yani hem yoksullukla, hem de babamdan ve ağabeyimden baskı görenek büyüdüm.

-Oldukça düşük bir ücretle çalışıyorsun, emeğinin karşılığını alabildiğini düşünüyor musun?

Şimdi emeğimin karşılığını aldığımı inanmıyorum. Ama elimden de bir şey gelmiyor, çünkü üniversite mezunları da işsiz. Çok fazla işsizlik var. Katlanıyorsun, "boş durmaktan iyidir" diyerek. Mecbur olduğumuz için çalışıyoruz yani.

-Emekçi bir Kürt kadını olarak ulusal kimliğini ortaya koymada ne gibi sıkıntılar yaşadın?

Ortaokula kadar bunun farkında bile değildim. Liseye başladıktan sonra, kendi dilimi konuşmadığımı, kendi kimliğimi ortaya koyamadığımı farkına vardım. Kendim olma özgürlüğümü yaşayamadığımı gördüm. Gazete aldım okudum, çeşitli kurumlara gittim. Ama kafamda çok fazla netleşmediği için, çok fazla bir şey yapmadığımı düşünüyorum. Netleşse, daha fazla şey yapabilirim. Kürt kadınlarına devlet tarafından yeterince hak verilmediğini düşünüyorum, Kürt halkına olduğu gibi.

-Gazetemiz aracılığıyla yoksul, emekçi kadınlara neler söylemek istersin?

Artık kulaklarını açsınlar, anlasınlar. Yedi yaşındaki bir çocuğa anlatılsa, o bile anlayabilir durumu. Sadece bugünkü çıkarlarını düşünmesinler. Bugünkü çıkarları için geleceği sömürmesinler. Geleceğimizi yok etmesinler. Yani ne zamana kadar böyle yaşayacağız ki? Ellerinden ne geliyorsa yapsınlar. Ev hanımları çalışmıyorsa, en azından muhalif bir gazete alıp okusunlar, maddi destekte bulunsunlar, diğerleri gidebilecekleri kurumlara gitsinler. En azından kulaklarını açsınlar.

-Her ikinize de teşekkür ediyoruz. Sıcak karşılamanız ve dost sohbetiniz için.

Biz teşekkür ederiz.

Bayar Şahin'le Gürcü

larında çok sesli müzik yapıyoruz. Polifonik özelliği var. Ulaşabildiğimiz yerlerden olumlu tepkiler alıyoruz. Yaşlı insanlar "şimdiye kadar böyle bir ilgi duyulmadı, böyle bir şey yoktu şimdi niye böyle çalışmaya başladınız" diye soruyorlar. TV'de, radyoda ya da albümlerimi dinledikleri zaman çok hoşlanıyorlar. Kimi hüzünlü dakikalar yaşıyor, gururlanıyor.

- *En son sizi yeni Melek Gösteri Merkezindeki konserinizde*

dinledik ve konserinizde oldukça çok sayıda müzik aleti vardı, bunları tanıtabilir misiniz?

- Gürcü müziği, Kafkas müziğinin polifonik yapısını korumaya özen göstermeye çalıştık. Albümde Panduri, Çonguri, Duduki, Garmon, Salamuri, Çonguri Dabali Bani, Doli, Darçello gibi Gürcü halk çalgılarının yanı sıra kemençe, bağlama ve tulum gibi Türk halk müziği çalgıları ve etnik müzik enstrümanlarının yanı sıra akustik gitar, elektro gitar, bas gitar ve baterye müziği zenginleştirmeye çalıştık.

- *Son albümünüz Bani'ye gelecek olursak..*

- Bani Ebani kelimesinden türetilen eşlilik anlamına gelen bir kelime. Daha sonra Bani oluyor. Gürcü müziği çok sesli bir müzik. Çok sesli müziklerde pedal sese verilen isim Bani'dir. Üç sesli müzik söylendiğinde birinci sese değil, ikinci sese değil, üçüncü sese verilen isimdir. Bani benim de üçüncü albümüm. Bani iki yıllık bir emeğin ürünü, çok önceden yapılan derlemelerim

de var. Gürcistan-Türkiye arasında birkaç kez gidip geldim. Böyle bir çalışmayı Gürcü müziği, o kültürden beslenen insanlarla yapmak daha doğru geldiği için Gürcistan'a gittim oradan Gürcü arkadaşlarla Türkiye'ye geri döndük. 2002 yılında bir orkestra kurup "Barışın dostları" adını verdik. Özgün adı "Mşvidobis Megobrebi" 5 Gürcü arkadaşın yanı sıra Türkiye'den de 4 Türk arkadaş vardı. Barışın dostları ismini böyle aldı. Albümde 12 Gürcüce, 6 tane de Türkçe parça var.

- *Gürcü müziğinin polifonik (çok sesli) yapısından bahsettiniz ve derlemelerinizde bunların özünü kaybetmemesine özen gösterdiğinizi anlattınız. Ancak günümüzde çoğu halk müziği parçası popüler kültüre alet edilmeye çalışılarak kısa sürede tüketiliyor. Bununla ilgili siz ne düşünüyorsunuz?*

- Bizler emeğe saygılı insanlarız. Ama asırlık türkülerin çok kolay tüketilebilecek hale getirilmesi, yeni popvari düzenlemelerle söylenmesi onun çok kolay tüketilmesi ve onun deforme, asimile edilmesine gönlüm elvermiyor. Böyle bir şeyi kabullenemiyorum. Kolay tüketilebilen bir hale getirilerek onun kökenindeki emek çalınıyor. Dinleyicinin biraz daha seçici olması gerekiyor, her ne kadar bunlar dayatılıyor olsa da. Bu çelişkili bir durum. Bir yandan sürekli dayatılan TV'de hemen hemen tüm kanallarda var olan programlar, her yerde çalan aynı parçalar ama yine de seçmek gerekiyor.

- *Kendinizi tanıtır mısınız?*

- Ben Artvin Borçka özgün adı Maçaheli resmi adı Camili olan bölgede doğdum. Önce Maçaheli nerede ondan bahsedeyim; Maçaheli 18 köyden oluşuyor. 18 köyün 6 tanesi Türkiye tarafında kalmış. 12 tanesi Gürcistan'da kalmış. Ortadan bir sınır geçiyor. Ben 13 yaşına kadar orda kaldım. Daha sonra ailemle birlikte İstanbul'a geldim.

- *Bani ilk albümünüz değil. Bundan önceki albümlerinizden bahsedermisiniz?*

- Bundan önce iki albümüm çıktı. "Horon'a çağrı" ile "Rüzgara". Onlarda da Gürcistan'da ve Türkiye'de yaşayan Gürcü kökenli insanların yaşadığı köylerden şarkılar, Artvin türkeleri var. Kafkas sentezinin akordeon ve nefeslide vermiş olduğu armoniyi üç albümün üçüne de yansıttım. Türküleri kaynaklarından almaya çalıştık. Gürcü kökenli Türk vatandaşlarından aldık. Yaşlılardan özellikle yardım almaya çalıştık.

- *Peki sizin yaptığınız müziğe tepkiler nasıldı? Özellikle yaşlılardan yardım almaya çalıştığınızı söylediniz, onlar nasıl yaklaşıyorlar yaptığınız müziğe?*

- İlk başladığımız zamanlarda Don Kışot'a benzetildik. 98'de çıkan albümüm Horon'a Çağrı için 97'de çalışmaya başladım. O zamanlar çok fazla renkler yokken müzik camiasında etnik müzik ve etnik enstrümanlar, yerel müzikler dinleyemiyordunuz. O kadar ortaya çıkmamıştı. Bizimkiler ilkti. O yüzden insanlar bir anlam veremiyordu. Ama ben inanıyordum insanlar sahiplenecek, bunun ciddi bir dinleyici kitlesi olacak. Özüne sahip çıkacak insanlar olacak. Şimdiki tepkiler ise kaliteyi fark ediyor insanlar. İkincisi Gürcü müziği yapıyorum. Halk müziği, Karadeniz müziği var. Ama Gürcü müziği format-

Partizan Şehit ve Tutsak Ailelerinden alternatif anneler günü

Egemenler tarafından televizyonlar, gazeteler aracılığı ile reklamları yapılan, daha fazla ürün satmak, daha çok para kazanmak için tüketim çılgınlığına dönüştürülen Anneler Günü'nde devrimci, örgütlü analarımız alternatif bir etkinlik gerçekleştirdiler.

9 Mayıs günü **Tohum Kültür Merkezi**'nde biraraya gelen şehit ve tutsak yakınları Anneler Günü'nde NATO'ya,

işgale karşı mücadele etmenin, örgütlenmenin çağrısını yaptılar. Gözaltına alınan çocuklarını sahiplenen, hapisanede bulunan oğullarını, kızlarını yalnız bırakmayan, onlarla omuz omuza mücadele yürüten aileler bu sistemin içinde ailelere uygulanan baskıları dile getirdiler.

Etkinlik, devrimci tutsakların anneler günü üzerine gönderdiği yazının okunması ile başladı. Devrimci tutsaklar

anaların F tiplerine karşı yürüttükleri mücadeleyi anlatarak anaların çocukları ile birlikte olması gerektiğini belirttiler. Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri adına okunan metinde ise ailelerin çocuklarına devrimci kültürü aşılması gerektiği üzerinde durularak ailelere örgütlenme çağrısı yapıldı. Konuşmaların ardından hazırlanan dia gösterimine geçildi. Gösterimden sonra aileler kendi şiirlerini, türkülerini seslendirdiler. Birkaç gün içinde hazırladıkları ve kendi yaşadıklarını anlattıkları tiyatro oyununa geçen aileler sahnedeki yerlerini aldılar. Hapishanelerde görüş sırasında yaşanan baskıları anlatan aileler coşku ve ilgi ile izlendi.

Devrimci, alternatif bir etkinliğin, bizzat aileler tarafından örgütlenmesi, ailelere kendilerini ifade edebilecekleri bir ortamın sağlanması, herkesin olumlu tepkilere neden oldu. Aileler, anneler gününde çocuklarının mücadele içinde olması gerektiği bilinciyle, tüm şehit ve tutsak ailelerini mücadeleye çağırdılar.

(İstanbul)

Medyada “incir çekirdiğini doldurmayacak sebeplerden” olarak lanse edilen olaylar, aslında içe atılmış öfkenin birikerek patlamasından başka birşey değil. Dolayısıyla olayın kendisi sebep olmaktan çıkıyor, insanların o güne gelinceye dek yaşadıkları sıkıntı ve stres dolu yaşam koşulları belirleyici oluyor.

Sistemin insanlara dayattığı yozlaşmanın sonucu; ŞİDDET, GASP, ESRAR, ALKOL, CİNAYET, HIRSIZLIK, CİNNET..

Son yıllarda artan aile içi cinayetler, cinnet geçiren insanların yakınlarını öldürmesi, artan hırsızlık ve tecavüz olayları, para için insanların birçok şeyi yapacak hale gelmesi oldukça düşündürücü ve incelenmesi gereken gelişmeler. Birçok insanın sorunlarından kurtulmak, unutmak veya çözmek adına alkole sarılması, bu sorunlar yüzünden psikolojik sarsıntılar yaşaması, ortaya çıkan sıkıntılarını şiddet yolu ile çözmeye çalışması, kendisinin çözüm bulamadığı anlarda sarıldığı şiddet çoğunlukla ölümle sonuçlanıyor. Ve bu yaşananlar burjuva basında “teşhir etmek”, “haber yapmak”, “olayları kınamak” isimleri altında adeta özendirilerek ve asıl sorumluları saklayıp “kişi”leri yerin dibine batırarak veriliyor. Yazımıza burjuva basından bu tür örnekler vererek başlarsak;

6 Mayıs 2004 tarihli **Milliyet** gazetesinin “12 yaşında tüfekle kardeşlerini vurdu” başlıklı haberinde Sivas’ta okulda kavga ettiği arkadaşlarını vurmak için babasının tüfeğini “çalın” 12 yaşındaki bir çocuk anlatılıyor. Haberde okulda arkadaşlarıyla kavga ettikten sonra eve giderek İtalya’da çalışan babasına ait olan tüfeği eline alan çocuğun “Arkadaşlarımla kavga ettim. Onları vuracağım” demesi üzerine ablası engel olmaya çalıştığı, ancak silahtan çıkan saçmalarla hem kendini hem de küçük kardeşini yaraladığı yer alıyor.

10 Mayıs 2004 tarihli **Akşam** gazetesinin “Şüpheye iki ceset” başlıklı haberinde ise **İskenderun**’da cinnet geçiren ve bir süredir işsiz olan şoför

S.T.’nin karısının kendisini öldürdüğünü, çocuklarından birisinin kendisinden olmadığını öğrenince çılgına dönmesi ve 19 ve 17 yaşlarındaki iki çocuğunu tabancayla vurarak öldürmesi anlatılıyor. Tutuklanan babanın aile içi şiddet, cinsel taciz, esrar içmek ve satmak gibi suçlardan birçok kez gözaltına alındığı da haberin ayrıntılarında yer alan konular arasında.

16 Mayıs 2004 tarihli **Milliyet** gazetesinin “Üvey oğlunu duvara çarp-tı” başlıklı haberinde ise Mersin’de 47 yaşındaki M.B.’nin altını ıslattığı gerekçesi ile 3 yaşındaki oğlunu duvara vurarak öldürdüğü yazıyor.

Yaklaşık iki yıl kadar önce Adana’da yaşanan bir olayın televizyonlardan aktarılmasında, gerçek gizlenmeye çalışılmasına karşın, tüm çıplaklığıyla adeta haykırıyor. Hapishaneden çıktıktan sonra gece, mahallesindeki marketi soymaya çalışırken yakalanan kişi, market sahibinin hakaretleri karşısında şu yakıcı soruyu soruyor: “İş verdiniz de çalışmadım mı?” Sürekli kişileri suçlayan sisteme karşın, maddi koşullar aslında suçluyu yaratan temeller oluyor. Kuşkusuz hırsızlığın, dolandırıcılığın bu kadar yaygınlaşması sadece parasızlık, işsizlik ve zor yaşam koşullarıyla açıklanamaz. Gerçek şu ki, medyadan her gün bir zengin olma hikayesinin üzerimize kusulduğu, “Nasıl zengin olunur?” kitaplarının ardı ardına piyasaya çıktığı günümüzde, insanlar emeğiyle çalışarak yaşamanın ne kadar zor olduğunun, hırsızlık, dolandırıcılık ve kısa yoldan köşeyi dönmenin ise ne kadar kolay olduğunun bir karşılaştırmasını yapı-

yorlar. Müthiş bir değer kaybı yaşanıyor, yozlaşma işte tam bu noktada başlıyor. Araştırmalarda “sizin için en önemli şey nedir?” sorusunun cevabı yüksek çoğunlukla “para” olarak çıkıyor. Babası, annesi 25 yıldır çalıştığı halde hiçbir şeyleri olmayan kız çocuğu 18 yaşın cahilliğinden değil, tam da kendisine bu değerler benimsetildiği için rahatlıkla “hortumcu olacağım!” diyor konuştuğumuzda. Devletin kendisinin onlarca yolsuzluğunun, hortumlanmasının ortaya çıkmasına rağmen, herkes birşey olmamış gibi davrandığına göre, hatta hortumcular ortaklık yerde magazin programlarında olanca şatafatlarıyla boy gösterdiğine göre, “ben de yapsam ne olur ki” anlayışı meşrulaşıyor böylelikle.

Daha birçok örnek verilebileceği gibi burjuva basından kısa kısa almaya çalıştığımız bu haberler ülke gerçekliğimizi göstermeye yetiyor.

Burjuva basın ise ait olduğu sınıfa hizmet etmede kusur etmeyerek yaşanan bu toplumsal olayların “suçlu”larını hemen yakalıyor. Yaşanan bu ve benzeri olaylarda tek suçlu “Hain anne”, “Hayırsız evlat”, “Katil baba”, “Çılgın sevgili”, “Delikanlılık guru ru yaptırır” ... vb. birçok başlıklar altında verilerek “sahte” suçlular bulunuyor. **Daha doğrusu gerçek suçlular saklanıyor.** Hatta adliye çıkışı linç görüntüleri ile de bu tablo tamamlanmış oluyor. Ve “suçu” işleyene soruluyor; “aynı şey senin kardeşine yapılsaydı ne yapardın!” İnsan vicdanı bu tarz sorularla sorgulanıp, sorgulattırken hedeflenen tüm toplumun vicdanı. Sorgulanan vicdanların ağırlığı altında

tüm bunları yaşatanları unutmak ve unutturmak için.

DEVLETİN HALK DÜŞMANI YÜZÜ ORTAYA ÇIKIYOR

Aslında yaşanan bu gelişmeleri bir tür **sosyal patlama** olarak değerlendirmek yanlış olmaz. Şu son dönemde yaşanan gelişmelere baktığımızda da aynı gerçekleri ve devletin halka dayattığı yoksulluk ve yozlaşmanın yanında azgınca saldırdığını görmek gerekir. **Televizyon ekranlarından alışık olduğumuz gecekondu yıkımları hemen hepimizin hafızasında yer etmiştir.** Her seferinde seçimler öncesi yapılan kaçak binalara göz yuman ancak seçimler sonrası azgınca “kaçak yapılaşma ile mücadele sürdüren” egemenler, yıkım çalışmalarına hemen başlamaktadır. Ve yine bildik görüntüler televizyon ekranlarına yansımaktadır... Çocuğunu, eşini yanına alarak evinin çatısına çıkan ve onları öldürmekle tehdit eden, kendisini jiletleyen insanlar. Ya da evinin gözleri önünde yıkılmasına dayanamayıp direnen çalışan ancak soluğu ya gözaltında ya da hastanede alanlar.

Bu toplumsal yıkımın altında yoksulun umudu ekmek, artan işsizlikle her gün biraz daha yenilesi zor bir halde. Yapılan bir dizi araştırmada özellikle de gençliğin tablosunu anlamak açısından çarpıcı verilerin ortaya koyduğu tek şey gelecek korkusu. Ve her gün ısıtılarak önümüze konulan ekonomideki pembe tablo gerçekle çarpıştırıldığında hiç de umut vermiyor. Delil ve kanıt aramak için çok fazla araştırmaya gerek yok. Aşağıdaki olayın tarihi 1 Mayıs 2004.

Yaşanan bu gelişmeleri bir tür sosyal patlama olarak değerlendirmek yanlış olmaz. Şu son dönemde yaşanan gelişmelere baktığımızda da aynı gerçekleri ve devletin halka dayattığı yoksulluk ve yozlaşmanın yanında azgınca saldırdığını görmek gerekir. Televizyon ekranlarından alışık olduğumuz gecekondu yıkımları hemen hepimizin hafızasında yer etmiştir.

“İş istiyoruz” diye bağırarak iki genç polis tarafından azgınca dövüldü. Polisin insanların şaşkın bakışları arasında iki kişiyi “al sana iş” diyerek öldüresiye dövmesi, aslında devletin halk düşmanı yüzünü ortaya sermektedir. Bu gençlerin medyaya yansıyan görüntülerinin burjuva köşe yazarları tarafından işlendiği ve konu edinildiği zemin de oldukça “ilginç”! “Bu iki genç terörist değil.” Yani “terörist olsalar öldüresiye dayak yemeyi hak ediyorlar” sonucu! “Ellerinde silah falan da yok.”, “Sadece biraz çakırkeyfler o kadar!”, “Kimseye küfredmemişler, hakaret etmemişler, kavga çıkar-

mamışlar.”, “Kimsenin malına-mülküne, namusuna göz dikmemişler.” Sıralanan bu şıkların hiç birine uymayan bu iki genç bu yüzden öldüresiye dayak yemeyi hak etmemişlerdi. O ki bu şıklardan birini işaretleme zemin olsaydı o zaman halkın namusunu korumakla yükümlü 14 yaşındaki kız çocuklarına tecavüz eden polislerin öldüresiye dayak atma hak ve şansları vardı. Yine karakolun önünden geçerken yere izmarit atan iki kişinin aynı sonu yaşaması bu düşmanlığı açıkça ortaya koymaktadır. Ezilen emekçi insanlar, gördükleri baskının ve ezilmişliğin yarattığı öfkeyi doğru yere yönlendiremeyince -kendisini ezene karşı-bu defa hedef ya eşi ya çocuğu ya da beraber çalıştığı iş arkadaşı oluyor. Medyada “incir çekirdiğini doldurmayacak sebeplerden” olarak lanse edilen olaylar, aslında içe atılmış öfkenin birikerek patlamasından başka birşey değil. Dolayısıyla olayın kendisi sebep olmaktan çıkıyor, insanların o güne gelinceye dek yaşadıkları sıkıntı ve stres dolu yaşam koşulları belirleyici oluyor.

UMUTSUZLUK YOZLAŞTIRIYOR

Çaresizlik ve umutsuzluk içinde olan, geleceğe güvenle bakamayan, yarını için somut hiçbir plan yapamayan insanlar bu ruh hali içinde sıkıntıların öfkeye ve saldırganlığa dönüştürüyor. Denilebilir ki yoksulluğun vardığı boyut olayları bu aşamaya getiriyor. **Ekonomik sorunlar, işsizlik, belirsizlik,**

ekonomik çöküntünü insanların umutlarını, hayallerini tüketmesine yol açıyor.

Ve sonucu da birçok kişi de değişik oluyor. Kimileri kısa yoldan zengin olmanın yolunu farklı yöntemlerde bulurken kimisi de “**umut dağıtan**” **Pop Star** vb. yarışmalar ile olmadık hayallere kapılıyor. Hepimiz gazetelerde okumuşuzdur elinde ne var yok satıp **Pop Star** elemelerine katılmak için yol parası yapan ya da kıyafet alanların hikayesini. İnsanları yılların emeğini bir kenara iterek elindeki her şeyini, tüm alınterini bir parça kıyafete vermeye zorlayan asıl şey ise yukarıda sözünü ettiğimiz **yoksulluk, sefalet, umutsuzluk** tablosundan başka bir şey değildir. “**Pop Star**” gibi, “**Biri Bizi Gözetliyor**” gibi, “**Bir Seveda Masalı**” gibi çürümenin ve yozlaşmanın sınırının olmadığını gösteren yarışmalar ise bu tabloda adeta reyting rekorları kırmaktadır. Birileri ekran başında buna ortak olurken olayın aktörleri olan katılımcılar ise kendine jüri diyen şarlatanların karşısında her türlü hakareti, aşağılanmayı dinleyerek, bunlara sessiz kalarak hatta bunlar karşısında gülümseyerek zengin olacağı, şöhret olacağı günlerin hayalini kurmaktadır. Kendisine yapılan hakaretler şöhrete giden yolun bedelleri olarak algılanmakta ve rezil olmak pahasına her türlü “**yetenek**” sergilenmektedir. Ekran başında evlenenler, boşananlar vb. bir diz soytarılık daha. Tüm bunlar aynı “**yap boz**” un parçaları aslında.

İnsanları yaşama bağlayan değer-

lerin kaybedilmesi, yani yozlaşma, bu değerlerin yerini “para”nın almasıyla birlikte bencilliği ve insanlara güvenmemeyi de beraberinde getiriyor. İşçi ve emekçiler arasında oluşan bu güvensizlik duygusu, sömürüye karşı kenetlenmesi gereken elleri “Gemisini kurtaran kaptan” anlayışına itiyor. Birliğin, mücadelenin ve dayanışmanın olması gerektiği yerde, bireysel rahatlığının peşinde olan insanlar çıkıyor ortaya. Ama tüm bunlar tesadüfi değil, sistem bilinçli olarak bencilliği kutsuyor. Herşeye rağmen, üreten ve yaratan eller, emeğinden başka bir şeyinin olmadığını biliyor. O halde sistemin saldırılarını boşa çıkarmak için daha fazla üretmek, daha çok çalışmak bize kalıyor.

Hepimiz gazetelerde okumuşuzdur elinde ne var yok satıp Pop Star elemelerine katılmak için yol parası yapan ya da kıyafet alanların hikayesini. İnsanları yılların emeğini bir kenara iterek elindeki her şeyini, tüm alınterini bir parça kıyafete vermeye zorlayan asıl şey ise yukarıda sözünü ettiğimiz yoksulluk, sefalet, umutsuzluk tablosundan başka bir şey değildir.

Televizyon ekranlarından alışık olduğumuz gecekondu yıkımları hemen hepimizin hafızasında yer etmiştir. Sık sık yaşanan bu olaylarda, çocuğunu öldürmekle, kendini yakmakla tehdit eden kişiler ise “cani, çılgın” vb. adlandırmalarla yansıyor ekrana.

İşçi-köylü'den

EMPERYALİSTLER VE UŞAKLARI HALKLARA ÖZGÜRLÜK GETİREMEZ!

Geçtiğimiz hafta Irak'ta aslında hiçte yabancı olmadığı işkence olaylarının ortaya çıkması ve tüm dünyada yayınlanmasının ardından ülkemizde de burjuva basında çeşitli yorumlar yapıldı. Kimisi böyle bir vahşetin görülmediğini, bu tür uygulamaların Saddam döneminde kaldığını düşündüklerini yazdı “**şaşkınlık**” içinde, kimisi ise bir yandan işkenceyi sözüm ona kınarken “**onlar terörist değildi**” diyerek diğer yandan da asıl olarak işkenceyi “**hak eden**”lerin varlığına değindi ve işkenceci TC devletini koruma çabalarına devam etti. Tıpkı **1 Mayıs 2004** tarihinde “**iş istiyoruz**” diye bağırarak iki gencin polisler tarafından “**al sana iş**” böğürtüleriyle öldüresiye dövülmesinin ardından yapılan yorumlar gibi. Kimi burjuva basın yazarlarına göre “**bu gençler terörist değil**”.

Yani öldüresiye dövülmeyi, işkenceyi, aşağılanmayı hak etmiyorlardı. Ya da **Ankara**'da bir karakolun önünden geçerken yere izmarit atan iki gencin polisler tarafından dövülerek hastanelik edilmesi olayındaki gibi. Ya da **Antalya**'da gecekondu-sunu yıkımdan korumak için direnen halka azgınca saldırılması gibi. **Bu örnekleri ülkemiz açısından da dünya açısından da çoğaltmak mümkün.** Ancak önemli olan işkence olaylarını tek tek sıralamak değil en azından **Irak** özgülünde, **Ortadoğu**'ya “**demokrasi**”, “**insan hakları**” götüreceğini ilan eden ABD ve şahsında tüm emperyalistlerin birer işkenceci olduğunu görmektir. **Evet emperyalistler birer işkencecidir. Bunun en yakın örneği Irak'tır.** Irak'ta topraklarını emperyalist yağmadan korumak isteyen Iraklılar işkencelere tabi tutulmaktadır. Her ne

kadar kimi ABD'li yetkililer bu işkence olaylarını “**Cenevre Sözleşmesi**”ni okumamış bazı ABD'li askerlerin Iraklılara nasıl davranacağını bilememesi üzerine gelişmiş “**münferit**” olaylar olarak değerlendirse de yaşananların sistematik işkenceler olduğu ortadadır. Gerek basına yansıyan fotoğraflar gerekse hapishaneden çıkan Iraklıların anlattıkları ve en çarpıcısı **Ebu Galip** Hapishanesi'nde bulunan Iraklı bir kadının yazdığı mektup yaşananları anlatmaya yetmektedir.

ABD'nin Irak'ta uyguladığı bu zulüm için “**dünya kamuoyuna korkusuzca açıklanması bile takdir değer**” yorumunu yapan Türkiye ise uşaklığının gereğini yerine getirmektedir. İşkencecinin işkence yaptığına dair kanıtları “**korkusuzca**” açıklaması olsa olsa bir **aymazlık** örneği olabileceken yapılan bu değerlendirme, Türkiye'de devletin işkenceye bakışını da ortaya koymaktadır. Iraklılara işkence yapılırken çekilen ve basına yansıyan fotoğraflar karşısında Türkiye'de yaşanan işkenceleri unutarak “**şoka girenler**” oldu. Oysa yapılanlar birbiri ile oldukça fazla benzerlik taşımaktadır. Kulakları, kafaları kesilerek yanlarında poz verilen gerilla cesetleri, tecavüz sahneleri, hapishane katliamları vb. görüntülerin Türkiye'de de başka ülkeleri aratmayacak kadar çok yaşandığını hepimiz biliyoruz. Tıpkı ABD'li yetkililerin yaptığı gibi Türkiye'deki işkence vakaları da yıllardır “**münferit**” olaylar olarak değerlendiriliyor. **Oysa işkence bir sistem sorunudur.** Ve Türkiye halkı yukarıda da verdiğimiz sadece son birkaç örnekle bile işkenceye yabancı değildir. Ancak bu konu ile ilgili olarak şuna da değinmek gerekiyor ki emperyalist-

ler yaptıkları tüm işkencelere rağmen amaçlarına da ulaşamamışlardır ve ulaşamazlar da. Irak'ta direniş tüm işkencelere rağmen sürmekte ve büyümektedir.

ABD ve İngiltere'nin direniş karşısında iyice köşeye sıkıştığı ve kendi askerlerini Irak'tan çekmek için Iraklı askerlerin eğitimine hız verdikleri ABD basınında yer almaya başladı bile. Bundan birkaç ay önce “**ne kadar sürerse sürsün sonuna kadar Irak'ta kalacaklarını**” vurgulayan Blair şimdi ise yaptığı açıklamalarda bir an önce Irak'tan çekilmenin hesaplarını yaptıklarını dilucu ile söylüyor. Elbette bu yeni kararlarının kılıfı da hazır: “**Biz askerlerimizin orada ebediyen kalmayacaklarını ve Irak'ın Iraklılar tarafından yönetilmesini istediğimizi her zaman söyledik.**” Şu gerçeği herkes biliyor ki -**özellikle de açığa çakın işkence resimleri sonrası emperyalistlerin hiçbir yere “özgürlük”, “demokrasi”, “insan hakları” götürmek, “oradaki halkın kendi kendini yönetmesini sağlamak” için yaptığı operasyonlar yoktur. Yağma ve talan için yaptığı operasyonlar vardır.**

Bugün için ABD Irak'ta yaşanan direniş karşısında, birçok kez yaptıklarını itiraf eden ABD'li yetkililere son olarak da **Colin Powell** katıldı. **Powell** ABD'de NBC televizyonuna yaptığı açıklamada **Irak'ta** kitlesel imha silahları olduğu gibi haber aldıklarını ancak bunun yanlış bir bilgi olduğunu “**öyle görünüyor ki bu silah istihbaratı sandığımız gibi güvenilir olmaktan uzaktı**” sözleri ile itiraf etti. Ancak geç kalınmış bu itiraf da Irak'ta gelişen direnişin her gün yeni hedeflerle ilerlemesini engelleyemiyor. Son olarak Irak Geçici Hükümet Konseyi'nin dönem başkanı **Abdülzehra Osman Muhammed** Bağdat'taki ABD askerlerinin ana karargahına yapılan bombalı saldırı sırasında öldürüldü.

Bu gelişmelerin yanında önemli olan bir diğer olay da ABD'nin yeni

üsler için Türkiye ile yaptığı görüşmeler oldu. Basında “**ABD Türkiye'yi askeri güç merkezi olarak kullanmak istiyor**” başlıkları ile yer alan habere göre **İncirlik Üssü'nün** genişletilmesi, **Trabzon** ve **Samsun**'a deniz üssü kurulması çalışmaları ABD açısından söz konusu. **Bu gelişmeler özellikle Irak'ta büyük bir girdapın içinde çırpınan ABD açısından önemli.** “**Büyük Ortadoğu Projesi**” için tartışmaları başlatan ABD, **28-29 Haziran**'da yapacağı NATO zirvesi öncesi özellikle Türkiye'nin de içinde bulunduğu birçok planını yaşama geçirmek için sabırsızlanıyor. **İncirlik Üssü için 48 savaş uçağı ve 10 tanker uçağı** bulundurmaya şeklinde formüle edilen genişleme tartışması bu askeri gücü kullanacak **1000 kadar askeri personel** ile tamamlanıyor. Bunların yanında ikisi **Trabzon** ve **Samsun**'da olmak üzere **Karadeniz**'de üç askeri deniz üssü kurma önerisi ve bir de **Konya Karapınar** bölgesinin askeri tatbikat alanı olarak kullanılması gibi düşünceler de mevcut. **İncirlik Üssü'nün** kendileri için vazgeçilmez olduğunu her fırsatta vurgulayan ABD'nin şimdi yeni üs planları ile birlikte “**Büyük Ortadoğu Projesi**”, **NATO toplantısı** birlikte düşünüldüğünde yapılan planların önemi ve Türkiye'nin kilit rolü ile ilgili ip uçları yakalanabilir. **Büyük Ortadoğu Projesi'nin Kafkaslar** ayağı ile birlikte düşünüldüğünde özellikle **Karadeniz Bölgesi**'nde kullanılmaya başlanacak askeri üslerin ABD için anlamı oldukça fazla. **Tüm bu gelişmeler aslında Türkiye'de NATO toplantısı öncesi ve sonrasında yaşanacakları da bir anlamda gösteriyor.** NATO öncesi İngiltere Başbakanı **Tony Blair**'in Ankara'ya yaptığı ziyaret de bu anlamda önemli. NATO toplantısı için yapılan hazırlıklar, alınan önlemler de bunu gösteriyor. Bu açıdan **Haziran** ayında yapılacak toplantı öncesi ve sırasında daha etkili eylemler örgütlemek, sürece hazırlanmak oldukça önemli.

Sümerbank işçileri hükümeti uyardı

Yaklaşık 8 aydır üretimi durdurulan Sümerbank Fabrikası'nın ihaleye açılarak satılmasını protesto eden işçiler, ne pahasına olursa olsun fabrikalarını sattırmayacaklarını ifade etti. Teksif Sendikası Bakırköy Şube Başkanı **Çetin Yelken**, “Bir hafta içerisinde bu yanlıştan dönülmezse biz de bir yanlışa gireceğiz” şeklinde uyarıda bulundu.

Sümerbank işçileri, fabrikalarının ihaleyle 44 milyar dolara Doğa Madencilik'e satılmasını protesto etmek ve kamuoyunu bilgilendirmek ama-

ciyla Sümerbank Fabrikası'nın önünde bir araya geldi.

“**İşimiz, aşımız ya da başımız**” pankartını taşıyan işçiler, “İş ekmeğe yoksa barış da yok”, “Kahrolsun IMF bağımsız Türkiye”, “KİT'ler vatandır, vatan satılmaz” sloganları eşliğinde fabrika içerisinde yürüyerek fabrika önünde toplandı. Burada bir konuşma yapan Çetin Yelken, bir yılı aşkın süredir, “**Üretmek istiyoruz**” sloganıyla hareket ettiklerini ancak üretimin durdurulmasıyla işçilerin fabrikadan kopartılmak istendiğini söyledi. Yel-

ken, “Bu devlet gömlek dikmez, eğitim vermez, sağlık hizmeti vermez, petrol üretmez ise ne yapar? Bu devlet benim çocuklarımı ABD'nin çıkarına savaşta öldürtmek için mi var?” diye sordu. Yelken “Fabrikayı ne pahasına olursa olsun koruyacağız ve hatta gerekirse fabrikayı işgal edeceğiz. ... Kolay değil buraları bizden almak. Cesedimizi çiğnemedi fabrikamızı alamazsınız” dedi. Konuşmaların ardından işçiler daha sonra eylem planını belirlemek için fabrikada yapılacak toplantıya gitti. (İstanbul)

Dün 6. Filo, bugün NATO; İSTANBUL'U NATO'YA DAR EDECEĞİZ!

68 kuşağının anti-emperyalist mücadele ruhuyla bir araya gelen sendikalar, demekler, siyasi partiler, gençlik örgütüllükleri ve devrimci kurumlar "Büyük Ortadoğu Projesi'nin değerlendirileceği bu kapsamda Türkiye ve dünya halklarına kan, sömürü ve gözyaşı getirecek olan emperyalizmin silahlı örgütü NATO'nun Haziran ayında İstanbul'da yapılacak olan zirvesini engellemek, NATO karşısında ortak hareket edip, güçlü bir karşı duruş sergileyebilmek için NATO ve Bush Karşısı Birlik'i oluşturdu.

"NATO ve Savaş Karşısı Birlik" 6 Mayıs 2004 tarihinde 1972 yılında idam edilen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan için Dolmabahçe'de yapılan açıklamayla eylemlerine başladı.

68 kuşağının gençlik önderlerinden Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idam edildikleri gün olan 6 Mayıs'ta katledilmişlerinin 32. yılında Dolmabahçe'de savaş karşıtları tarafından ABD ve NATO karşıtı eylemlerle anılarak anti-emperyalist mücadelenin bugün de devam ettiği Denizlerin 6. Filo'yu denize döktükleri yer olan Dolmabahçe'de İstanbul'un NATO'ya dar edileceği dile getirildi.

İnönü Stadyumu'nun önünden "NATO'ya geçit vermeyeceğiz", "NATO'ya karşı tek yumruk tek barikat", "İstanbul NATO'ya kapıları kapıyor", "Yusuf, Hüseyin, Deniz sürüyor süreçte mücadelemiz", "Emperyalistler, işbirlikçiler 6. Filo'yu unutmayın" vb. sloganlarla yolu trafiğe kapatan eylemciler Dolmabahçe'ye yürüdüler. Burada İbrahim Kaypakkaya, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan ve Mahir Çayan şahsında devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. NATO ve Bush Karşısı Birlik adına basın açıklamasını yapan KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ekber Işık birliğin kurulma nedenlerinden bahsedip NATO zirvesine değinerek "Bugün Denizlerin ölüm yıldönümünde onların 6. Filo'yu denize döktükleri yerdeyiz. Aynı anti-emperyalist bilinç ve kararlılıkla emperyalizme ve onun askeri örgütü NATO'ya karşı onların yolundan yürüyeceğimize and içiyoruz. Bu ülkenin işçileri, emekçileri, gençleri, kadınları olarak emperyalistlerin yeni saldırı planlarına engel olacağımızı, bir kez daha ilan ediyoruz" dedi.

Gençlik adına konuşan Orhan Atan ise "Bush ve NATO bu ülkeye geldiklerinde karşılarında Deniz'in, Yusuf'un, Hüseyin'in halkların kardeşliği için verdikleri mücadelenin mirasçılarını, bizleri bulacaktır. Üniversitelerimizi, atölye ve fabrikalarımızı emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadelemizin kaleleri yapacağız" dedi. Eylem ABD kuklasının yıkılmasıyla sona erdi. Eylemde "NATO'ya hayır, üsler kapatılsın", "NATO'ya geçit yok", "Kahrolsun emperyalizm" yazılı pankartlarıyla İLPS ve YDG de yer aldı. (İstanbul)

NATO'YA HAYIR!

15 Mayıs Cumartesi günü Taksim Gezi Park'ta Saat 13:00'de "NATO ve Bush Karşısı Birlik" tarafından bir basın açıklaması gerçekleştirildi. "İstiyorsan gerçekçidir; NATO'ya Hayır", "NATO'ya hayır üsler kapatılsın" ve "NATO'ya hayır, savaş tüccar-

larını İstanbul'da istemiyoruz" pankartlarının açıldığı eylem Şükran Kurdakul, Senur Sezer gibi aydınlar da yer aldılar. "NATO'ya hayır, üsler kapatılsın", "Kahrolsun emperyalizm, yaşasın halkların mücadelesi" gibi sloganların atıldığı eyleme polis basın açıklaması niteliğini aşip eyleme dönüştürüldüğü gerekçesiyle 5 dakika içinde kitle dağılmadığı takdirde dağıtacaklarını söyleyerek müdahale etti. Bunun üzerine alkışlarla müdahaleyi protesto eden ve "Yankee Go Home" sloganlarını atan kitle bir süre daha alanda kaldı. Kitle temsilcilerinin yaptıkları konuşmalarında bu durum ve emperyalistlerin askeri ittifakları NATO teşhir edilirken, aydınlar da yaptıkları konuşmalar ve okudukları şiirlerle tepkilerini dile getirdiler. Kitle "Yankee go home" sloganları attıktan sonra sessiz bir şekilde dağıldı.

ESENYURT

9 Mayıs 2004 tarihinde Esenyurt Köyü Cumhuriyet meydanında BDSP, DHP, ESP, Güney Kültür Merkezi, Esenyurt Temel Haklar ve Özgürlükler Demeği ve Partizan bir araya gelerek, emperyalist işgale ve NATO'ya karşı DKÖ'leri ve duyarlı kesimleri oluşturmak istedikleri güçbirliğine çağırıldılar. "Emperyalizm kağıttan kaplandı", "Yaşasın halkların örgütlü direnişi", "Halkların katili NATO'ya geçit yok", "Katil Bush Ortadoğu'dan defol" vb. yazılı dövizleri taşıyan yaklaşık 40 kişi "Devrimci tutsaklar onurumuzdur", "Emperyalistler, işbirlikçiler 6. Filo'yu unutmayın", "İstanbul'u NATO'ya dar edeceğiz" vb. sloganlar attılar.

Basın açıklamasını yapan Ahmet Uçak "Size sesleniyoruz; bizler ezilen halkların safında olarak İstanbul'u NATO'ya ve emperyalist haydutlara dar edeceğiz. Halkımızın Ortadoğu üzerinde emperyalizmin yeni sömürü politikalarına alet edilmek istenmesine seyirci kalmayacağız. İşçi emekçi ve ezilenlerle birlikte emperyalist ve işbirlikçi planlarınızı parçalamak için alanları kuşatacağız" dedi. Açıklama "Direnen halklar kazanacak", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur", "Yaşasın devrimci dayanışma" vb. sloganlarla sona erdi. (İstanbul)

NO PASSARAN

15 Mayıs Cumartesi günü Eurovizyon şarkı yarışmasının yapıldığı Abdi İpekçi Spor Salonu önünde "NATO ve Bush Karşısı Birlik" adına NATO ve emperyalizm karşıtı bir eylem gerçekleştirildi. Spor salonunun önünde bulunan kalabalık ve gazetecilerin arasına girerek "NATO'ya geçit yok", "No passaran" yazılı dövizlerini açan eylemciler, kalabalığın şaşkınlığı ve gazetecilerin yoğun ilgisi altında dövizlerinde yazılı olan ve "Katil ABD, Ortadoğu'dan defol" sloganlarını haykırdılar. Çok kısa bir süre sonra eylemcilere müdahale eden polis direnmeleri sonucunda eylemcileri sürükleyerek polis otosuna bindirdi. Polis otosu alandan uzaklaşana kadar gazetecilerin ve kalabalığın ilgisinin azalmadığı "NATO ve Bush Karşısı Birlik" destekçisi eylemciler, Zeytinburnu Karakolu'na götürüldüler. Gözaltına alınan Sinan Yıldız, Aysel Balcı, Yavuz Akça, Atasever Öztürk ertesi gün serbest bırakılırken, gazete çalışanlarımız Tugay

Okay gıyabisi olduğu gerekçesiyle 1 gün daha gözaltında tutuldu. Eylemcilerin hakkında 2911 Sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası'na Muhalefetten dava açıldı.

KATİL BLAIR ÜLKEMİZDEN DEFOL!

17 Mayıs 2004 tarihinde Ankara'ya gelen İngiltere Başbakanı Tony Blair çeşitli illerde protesto eylemleriyle karşılandı. Ülkemizde Haziran ayında yapılacak olan NATO zirvesinde emperyalizmin halkları teslim alma savaşında ve bu savaş çerçevesinde ortaya konan Büyük Ortadoğu Projesi'nde belirlenecek olan Türkiye'nin üstleneceği rolün içeriği hakkında görüşmeler yapmak üzere Türkiye'ye gelen Blair, NATO ve Bush Karşısı Birlik bileşenleri tarafından İngiliz Konsolosluğu önünde protesto edildi.

Saat 13:30'da Konsolosluk önünde toplanan yaklaşık 60 kişi "İşkence ve katliamların sorumlusu Blair ülkemizden defol" NATO ve Bush Karşısı Birlik pankartının arkasında "Blair işgalci politikaların sorumlusudur", "NATO'ya hayır", "Savaş tüccarlarını İstanbul'da istemiyoruz", "Blair dünya halklarının düşmanıdır" vb. dövizlerle Irak'taki esirlerle işkence yapıldığını gösteren resimleri taşıdılar.

Basın açıklamasını yapan Fadik Bilgetekin 1949 yılında "komünizmle mücadele" için NATO adı verilen silahlı örgütü kuran emperyalistlerin 1991 yılına kadar gerçekleştirdikleri işgal, katliam ve işkenceleri bu gaye ile maskeleyen çalıştıklarını ifade ederek "Bizler, devrimci, demokrat, savaş ve işgal karşıtı, anti-emperyalist ve duyarlı insanlar olarak halkların katili, işkence ve katliamların sorumlularından Blair'i, diğer katilleri ve bu katillerin silahlı örgütü NATO'yu ülkemizde istemediğimizi haykırmak için buradayız" dedi. Çevredeki insanların da ilgisini çeken eylem "İşkenceci Blair ülkemizden defol", "NATO'ya hayır, üsler kapatılsın", "Kahrolsun emperyalizm, yaşasın halkların kardeşliği" vb. sloganların atılmasıyla alkışlarla son buldu. (İstanbul)

İZMİR

Emperyalistler ve uşakları İzmir'de yaptıkları İktisat Kongresiyle Türkiye emekçi halkına yönelik yeni saldırıları ve politikaları tartıştılar. İlki 1923 yılında yapılan İktisat Kongresi'nin üçüncüsü 5-9 Mayıs 2004'te İzmir'de yapılması ise KESK ve DİSK'in yaptığı basın açıklamasıyla protesto edildi. Kongrenin başladığı gün olan 5 Mayıs 2004 tarihinde Kongrenin yapıldığı İzmir Enternasyonal Fuar Alanı'na yakın olan Konak Belediyesi önünde toplanan emekçiler sloganlarla eylemlerini başlattılar. Eylem Partizan kitleleri de katıldı.

Eylemde "İstanbul NATO'ya mezar ola-

cak", "ABD, AB, DB, IMF, NATO ülkemizden defolun" yazılı Partizan imzalı dövizler de açılırken basın metnini Eğitim-Sen 2 No'lu Şube Başkanı Galip Güçlü okudu. Emperyalistlerin ülkeden defolmasını isteyen Güçlü yapılan Kongreyle emekçileri yeni saldırıların beklediğini belirtti. Bu yüzden Kongreye ve 28 Haziran'da İstanbul'da NATO'ya karşı durulması gerektiğini belirtti. Ardından sözü alan BES Genel Sekreteri Döndü Taka "Bu Kongreye katılanlar ülkemizi karanlığa sürüklemek istiyorlar. İhale kapmak için buraya gelen tekellerin temsilcileri var. Örneğin Microsoft gibi. Bu ülkenin geleceği bizim ellerimizde değişecektir. Geleceğimizi karartanları ülkemizden kovalım. Denizlerin 6. Filo'yu denize döktüğü gibi, emperyalistleri 28 Haziran'da denize döküceğiz" dedi. Eylemde sık sık "IMF defol bu memleket bizim", "IMF değil, üretkenler yönetsin", "Baskılar bizi yıldırılmaz", "İstanbul NATO'ya mezar olacak" vb. sloganlar da atılırken, eylem Partizan'ın yanısıra YDG, ESP, TKP, EMEP, SDP, ÖMP, İHD, BDSP ve DHP de katılarak destek verdiler.

GAZİANTEP

KESK Gaziantep Şubeler Platformu üyesi bir grup, 28-29 Haziran tarihleri arasında İstanbul'da yapılacak NATO Zirvesi'ni protesto etmek amacıyla 10 Mayıs tarihinde Atatürk Heykeli önünde toplandı. Basın açıklamasına DEHAP, EMEP ve İHD de destek sundu. KESK Gaziantep Şubeler Platformu'nun pankartının açıldığı eylemde sık sık, "Katil ABD işbirlikçi AKP", "Her yer Irak, hepimiz Iraklıyız", "Her yer Filistin, hepimiz Filistinliyiz" sloganları atıldı.

KESK Gaziantep Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Yusuf Şahiner, AKP hükümetinin ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi'nin paylaşım bulması için yürüttüğü savaşın ortağı olduğunu söyledi.

KAHRAMANMARAŞ

Eğitim-Sen Kahramanmaraş Şubesi 8 Mayıs tarihinde Trabzon Caddesi üzerinde özel idare binası önünde bir basın açıklaması yaparak, ABD'nin Irak'ta yaptığı işkenceleri protesto etti. "İşgale değil, direnişe ortak ol", "Yaşasın halkların kardeşliği ve dayanışması", "ABD Ortadoğu'dan defol" vb. dövizlerinin açıldığı eyleme yaklaşık 30 kişi katıldı. Eğitim-Sen başkanı Bedri Yamaç yaptığı açıklamada halka duyarlılık çağrısında bulundu. "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek", "Irak halkı yalnız değildir", "ABD Ortadoğu'dan defol" sloganların atıldığı açıklamaya Yeni Demokrat Gençlik ve Özgür Gençlik okulları da destek verdi.

İŞÇİ-KÖYLÜ

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışleri Müdürü: **Beşir KASAP**
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayimcilik@superonline.com

BUROLAR
KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAXS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
ANKARA: TUNA CAD. ÇANKAYA İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAXS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
BURSA: GÜMÜŞÇEKEN CAD. ERKEM İŞHANI NO:7/21, HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 612 81 98
SAMSUN: KALE MAH., YUSUF KEPELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
TURHAL: YAVUZ SULTAN SELİM MAH. TANRI-VERDİ SOK. 19/15 2, NOTER YANI TURHAL/TOKAT TEL: 0356 276 37 20 Cep: 0533 414 65 54
MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT :1 NO: 47 MERSİN
AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

İşkencelerin sorumlusu emperyalizm ve uşaklarıdır

Bundan bir yıl önce Bush, yaptığı açıklamada Irak halkının kendilerine götürdükleri özgürlükten dolayı minnet duyacaklarını açıklamıştı. Hafızalardan silinmeyen bu açıklamayla birlikte şimdi götürülen “özgürlüğün” sonuçlarına tarih ve insanlık büyük bir tanıklık yapıyor. Çekilen “hatıra fotoğrafları” ile belgelenen ve kanıtlanan “özgürlük” dünya halklarının düşmanı ABD’nin, tüm Ortadoğu’ya götüreceğini iddia ettiği özgürlüğün de kanıtı ve niteliğini gösteriyor. Bu kanıtlar bir yandan emperyalizmin teşhirini ve halklara reva gördüğü uygulamaları bizlere anlatırken, diğer yandan da işkence olgusunun bir kez daha tartışılmasını, sadece geçmiş değil bugün de yaşanan bir gerçekliği ortaya koydu.

Bizler işkenceye yabancı değiliz. İşkence; kimi zaman kendimizin, kimi zaman bir yakınımızın, dostumuzun, yoldaşımızın yaşadıklarıyla bilincimizde tazeliğini korumakta. Ancak ülkemizdeki bu gerçeklikle özdeşleşmiş, fakat adı sadece işkencelerle değil, işkencelerine kabus yaratarak ve “ser verip sır vermeme” ilkesinin de yaratıcısı olarak hafızalarımızda yer etmiş bir önder var: İBRAHİM KAYPAKKAYA.

İbrahim Kaypakkaya'nın işkencede katledilmesinin 31. yıldönümü olan 18 Mayıs günü NATO ve Bush Karşısı Birlik, işgal askerlerinin Irak'ta halka yaptığı işkenceleri ve ülkemizde yaşanan işkenceleri protesto etmek için bir eylem yaptı. Saat 14.00'de İstinye'de bulunan ABD Konsolosluğu önünde gerçekleştirilen eylemde “Irak'ta, Türki-

ye'de ve her yerde İşkencelerin Sorumlusu Emperyalizmdir” pankartı, Irak'tan işkence görüntülerinin yer aldığı dövizler ve İbrahim Kaypakkaya'nın fotoğrafları taşındı.

ABD Konsolosluğu önüne “İnsanlık onuru işkenceyi yenecek”, “İşgale değil, direnişe destek” sloganlarıyla yürüyen kitle, Konsolosluk önüne geldiğin-

de pankart ve dövizlerine açarak basın açıklaması yaptılar. NATO ve Bush Karşısı Birlik adına okunan açıklamada bu fotoğrafları şok ve dehşet olarak açıklayanların ülkemiz tarihini çok çabuk unutanlar olduğu vurgulanarak, ülkemizde yaşanan işkencelerden örnekler verildi. Açıklamada ayrıca “bundan 31 yıl önce bugün Diyarbakır zindanında, tırnakları çekilerek, parmakları kesilerek ve daha bir dizi işkence yöntemi kullanılarak katledilen İbrahim Kaypakkaya'nın ölüm yıl dönümü. Halkların haklı ve onurlu mücadele tarihine adını “ser verip sır vermeyen” geleneğin temsilcilerinden biri olarak yazdıran, ardında emperyalizme karşı direnişte önemli bir miras bırakan İbrahim Kaypakkaya da, Irak halkının bugün bize gösterdiği gibi haklı ve meşru olanın işkencelerle, katliamlarla yenilemeyeceğini göstermişti” denilerek işkencelerden sorumlu olanların emperyalistler ve onların işbirlikçi ve uşakları olduğu ifade edildi.

Basın açıklaması sık sık “Katil ABD Irak'tan defol”, “İşkence insanlık suçudur” vb. sloganlarla kesildi. Açıklamanın ardından kitle yine sloganlarla eylemlerine son verdiler.

IRAK'TA İŞKENCE'VE PROTESTO

İSTANBUL/ÇAĞLAYAN

9 Mayıs Pazar günü Şişli Abide-i Hürriyet Meydanı'nda İnsan Hakları ve Hürriyetleri, İnsani Yardım Vakfı (İHNA) tarafından başvurusu yapılan “Irak'ta işgale ve işkenceye hayır” mitingi gerçekleştirildi. EMEP, BBP, MHP, DYP ve SDP gibi siyasi parti temsilcileri ile Irak Türkmenleri Adalet ve Kurtuluş Partisi, BEKSAV, ESP, Mazlum-Der ve çeşitli demek ve vakıfların katıldığı mitingde ABD, İsrail ve İngiltere karşıtı pankart ve dövizler taşındı. Dini motifli müziklerin çalındığı mitingde “Kahrolsun İsrail”, “Muhammed'in ordusu, kafirlerin korkusu”, “İşte Batı Medeniyeti: İşgal ve tecavüz” sloganları atılarak tekbir getirildi. İHNA Genel Başkanı **Bülent Yıldırım**'ın ve Iraklı bir kadının yaptığı konuşmalarda NATO zirvesine karşı çıkılması gerektiği vurgulandı. Son olarak

Saddam Hüseyin ve G. Bush kılığında giren 2 kişinin esirlere işkence yaptıkları kısa oyunun ardından Bush'u temsil eden kukla yakılarak eylem sona erdi.

IRAKLI ESİRLERE YAPILAN İŞKENCE KINANDI

Irak'ta ABD'li ve İngiliz askerlerin Iraklı esirlere yaptıkları işkenceler ve kadınlara yönelik tecavüzler İHD İzmir Şubesi tarafından Konak Sümerbank önünde 8 Mayıs 2004 tarihinde saat 11:30'da yapılan basın açıklamasıyla kınandı. Slogan ve alkışlarla toplanan İHD'liler adına basın metnini İHD İzmir Şube Başkanı **Mustafa Rollas** okudu. Rollas “gazete ve televizyonlarda son günlerde Irak'taki Ebu Garip Hapishanesi'nde yaşanan insanlık dışı işkencelerle karşı karşıya kaldık” diyerek yaşanan saldırıların insanın onuruna saldırı olduğunu belirtti. Rollas işkencenin insanlık suçu olduğunu da belirterek “tarih önünde işkenceci yüzü kanıtlanan işgal güçlerinin başkanlarını, Bush ve Blair'i 28 Haziran'da İstanbul'da ağırlamaya hazırlanan ülke yöneticilerine çağırımız: Savaş suçlularını, işkencileri ülkemizde görmek istemiyoruz. Suça sessiz kalmayın” dedi. Açıklamada sık sık

“İnsanlık onuru işkenceyi yenecek”, “Emperyalist savaşa, işgale hayır”, “Yaşasın halkların kardeşliği” vb. sloganlar atılırken; işkence resimleri de açıldı.

Ayrıca İHD, Irak'taki esirlere yapılan işkenceyi kınamak amacıyla ABD Başkanı G. W. Bush'a bir mektup gönderdi. (İzmir)

ADANA ÇHD IRAKLI ESİRLERE YAPILAN İŞKENCEYİ KINADI

ÇHD Adana Şubesi 6 Mayıs 2004 tarihinde yaptığı bir açıklama ile, Ebu Garip Hapishanesi'nde bulunan Iraklı esirlerin Amerikalı askerlerce cinsel saldırılara maruz kalmasını kınayarak, ABD askerlerinin Uluslararası Ceza Mahkemesi'nde yargılanmalarını istedi.

ÇHD Üyesi **Hüseyin Kılınç** yaptığı açıklamada, yayınlanan görüntülerde Iraklı esirlerin, Amerikalı askerlerin cinsel saldırısına uğradığına dikkat çekti.

6 Mayıs 1972 yılında idam edilen Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Arslan'ın da anıldığı açıklamada Kılınç, basına yansıyan fotoğrafların tüm dünyada dehşet hisleri yarattığını belirtti ve farklı kaynaklardan basına yansıyan bilgileri bir araya getirdiklerinde bu eylemlerin bir grup asker işi olmadığını, esirlerden bilgi almak ve direnişi bastırmak için CIA tarafından tertip edildiğinin ortaya çıktığını ifade etti. Esirlere yapılan işkencelerin ayyuka çıkmasıyla “işgal güçleri”nin Vietnam'dan daha beter bir batağa saplandığına işaret eden Kılınç,

“ÇHD olarak bu vahşeti kınıyoruz” dedi.

Yine Adana'da **Tüm Emekli-Sen** Adana Şubesi üyesi bir grup 7 Mayıs tarihinde, Iraklılara yapılan işkenceyi gösteren fotoğrafları taşıyarak ABD'yi protesto etti. İnönü Parkı'nda yapılan basın açıklamasında konuşan Şube Başkanı **Nurten Demirel**, “Demokrasi ve özgürlük getireceğini vaad eden ABD emperyalizmi akıl almaz zulümlerle özdeşleşmiştir” dedi. (Mersin)

İHD ELAZIĞ ŞUBESİ ABD'Yİ LANETLEDİ

İHD Elazığ Şubesi tarafından postane önünde Iraklı esirlerin maruz kaldığı insanlık dışı uygulamaları kınamak amacıyla 4 Mayıs günü bir basın açıklaması yapıldı. Yaklaşık 50 kişinin katıldığı eylemde konuşan İHD Şube Başkanı **Cafer Demir**, dünya basınının ABD askerlerinin uyguladığı işkenceyi teşhir ettiğini anımsattı.

Demir, “Irak işgal güçleri, savaş başlatmakla ve Irak'ı işgal etmekle barışa karşı suç işlemediler. Bütün bunlarla birlikte şimdi de hukuken ve fiilen sorumlu oldukları insan hakları ihlalleri ile gündeme geldiler” dedi. ABD askerlerinin dünya kamuoyunun gözü önünde Iraklı tutsaklara işkence yaptığını, kadınlara tecavüz ettiğine dikkat çeken Demir, “ABD ve müttefik güçlerinin pervasızca işlemiş olduğu işkence ve tecavüz eylemlerine uluslararası toplum sessiz kalmamalıdır. Bu herşeyden önce, insan olmanın ve insani değerlere sahip çıkmanın bir gereğidir” dedi. (Malatya)